

บทความวิจัย

เรื่อง คุณธรรมและความเป็นเงินที่สะท้อนผ่านตัวละครเอกในภาพยนตร์โทรทัศน์
เรื่อง มังกรหยก

โดย

นางสาว จุฑามาศ บุญชัยพฤกษ์

รหัสนักศึกษา 05520724

เสนอ

อาจารย์ไพวัฒน์ สุขะ

สารานุกรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต

เอเชียศึกษา

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2555

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ	ข
บทนำ	1
วัตถุประสงค์	3
บททบทวนวรรณกรรม	3
ขอบเขตการศึกษา	10
วิธีการศึกษา, ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
ผลการวิจัย	
เนื้อเรื่องจากบทภาพยนตร์โทรทัศน์มังกรหยก	12
2.1 เนื้อเรื่องจากบทภาพยนตร์โทรทัศน์ มังกรหยกภาคหนึ่ง ที่ออกฉายปี 2008.....	13
2.2 เนื้อเรื่องจากบทภาพยนตร์โทรทัศน์ มังกรหยกภาคสอง ที่ออกฉายปี 2006.....	17
2.3 เนื้อเรื่องจากบทภาพยนตร์โทรทัศน์ มังกรหยกภาคสาม ที่ออกฉายปี 2000.....	24
แนวความคิดทางปรัชญา	30
2.1 แนวความคิดทางปรัชญา ของ ลัทธิขงจื้อ.....	30
2.2 แนวความคิดทางปรัชญา ของ ลัทธิเต๋า	33
2.3 แนวความคิดของศาสนาพุทธ	37
การวิจัยบทบาทของตัวละครเอกในภาพยนตร์โทรทัศน์มังกรหยก.....	40
3.1 การวิจัยผ่านแนวคิดทางปรัชญา ของ ลัทธิขงจื้อ	40
3.2 การวิจัยผ่านแนวคิดทางปรัชญา ของ ลัทธิเต๋า.....	49
3.3 การวิจัยผ่านแนวความคิดของศาสนาพุทธ	52
สรุปผลการวิจัย	55
บรรณานุกรม	56

บทนำ

หากกล่าวถึงนวนิยายกำลังภายใน แน่นนอนที่สุดว่าเราคงต้องคิดถึงนวนิยายกำลังภายในของจีน ซึ่งถือว่ามีเอกลักษณ์เป็นแบบฉบับของชาวจีน โดยแพร่หลายไปทั่วโลกจากการแปลเป็นภาษาต่างๆ และผู้ที่ถือว่ายกระดับนวนิยายกำลังภายในจีนให้ได้รับความนิยมและมีคุณค่าสูงสุดหนึ่งในนั้นคือ กิมย้ง เขาได้รับยกย่องและยอมรับว่าเป็นผู้สร้างสรรค์นวนิยายกำลังภายในยุคใหม่ที่ประสบความสำเร็จสูงสุดบนเส้นทางสายนี้

กิมย้ง เป็นนักประพันธ์ชาวฮ่องกง ที่สร้างความแปลกใหม่ให้กับนวนิยายกำลังภายในจีน โดยการนำศิลปะการแตงนิยายตะวันตกเข้ามาใช้ ทำให้เรื่องมีความน่าสนใจ มีความสมจริง สะท้อนชีวิต สะท้อนสังคมได้ดีขึ้น และมีความลึกซึ้งต่างจากแบบเก่าที่มีวิธีการประพันธ์ไม่แยบยลสำนวนภาษา ขาดความประณีต งานเขียนของกิมย้งยังอาศัยประวัติศาสตร์เป็นภูมิหลังและเน้นบทบาทของตัวละครที่สมมติขึ้น มีการหักมุมเรื่อง สร้างปมปัญหา ทั้งยังสอดแทรกศิลปวัฒนธรรมจีนไว้อย่างน่าสนใจ

นอกจากนั้นนิยายของกิมย้งได้รับสมญานามว่าเป็นสารานุกรมที่ผสมผสาน วัฒนธรรม ประเพณีขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติจีน ไม่ว่าจะเป็นด้านแพทย์แผนจีน โบราณ การฝังเข็ม ศิลปะการต่อสู้ กำลังภายใน ดนตรี ศิลปะการวาดภาพและเขียนพู่กัน ฯลฯ รวมทั้งปรัชญาคำสอน แนวความคิดต่างๆ ทั้ง ลัทธิเต๋าและลัทธิขงจื้อ ตลอดจนประวัติศาสตร์ราชวงศ์ของจีน บุคคลที่มีตัวตนอยู่จริงในประวัติศาสตร์กับบุคคลที่ถูกจินตนาการขึ้น

งานประพันธ์ของกิมย้งเชิดชูคุณค่าทางประเพณีและความคิด รวมถึงความเป็นจีนไว้อย่างชัดเจน อาทิเช่น ทั้งหลักปรัชญาเต๋าที่ว่าด้วยการดำรงอยู่ของชีวิตต้องอาศัยหลักสสารประการ เช่น พลังจากภายในร่างกาย และจิตอันประกอบด้วยเจตนาและสติอันเป็นวิชากำลังภายใน รวมถึงความเป็นธรรมชาตินิยมและวิถีแห่งเต๋าที่เข้าใจตัวเองและธรรมชาติปล่อยวาง เช่น ลักษณะ “จัดการโดยไม่กระทำ” และ “มีสุขอยู่ทุกขยามตามที่ควร ไม่ปั้นปน ไปตามความเร่าร้อนและลัทธิขงจื้อ ในเรื่องความเหมาะสมของคนในความสัมพันธ์ทั้งห้า ความเป็นประเพณีจารีตนิยม หลักจริยธรรมโดยเฉพาะเรื่องความกตัญญูต่อบุพการีและศีลธรรมในเรื่องซู้สาว ซึ่งเหล่านี้ปรากฏให้เห็นในหางานประพันธ์ของกิมย้งทั้งหมด 15 เรื่อง แต่เรื่องที่มีความโดดเด่นและได้รับความนิยมสูงสุดคือผลงานชิ้นที่ 3 หรือเรื่อง มังกรหยก หรือ เสี้ยเตี้ยวเอ็งเฮ้งตั้ง เป็นผลงานที่สำคัญยิ่งบนเส้นทางเขียนของกิมย้ง เพราะไม่เพียงมีเนื้อหาสะท้อนความเป็นจีนแล้วแต่ตรงกันข้ามยังมีเนื้อหาที่ขัดแย้งกับความเชื่อที่คนจีนเคยยึดถืออีกด้วย ทั้งนี้ก็ยิ่งสอดแทรกแนวความคิดแบบใหม่ที่เค้าต้องการนำเสนอไว้ด้วยฝีมือการเขียนที่

ไว้ที่ค

มังกรหยกแบ่งออกเป็นทั้งหมดสามภาค มังกรหยกภาคที่หนึ่ง มีก๊วยเจ๋งและอึ้งย้งเป็นตัวละครเอก ฉบับภาษาจีนมีชื่อเรื่องว่า เสี่ยวเตียวเอ็งซังตั้ง (เสี่ยวเตียวอิงสงจ้วน) หรือในชื่อภาษาอังกฤษว่า The Legend of the Condor Heroes หรือชื่อภาษาไทยว่า ประวิติจอมยุทธชิงอินทรี อันหมายถึงเรื่องราวของก๊วยเจ๋ง มังกรหยกภาคที่สอง มีเอี้ยก้วยและเสี่ยวเล้งนึ่งเป็นตัวละครเอก ฉบับภาษาจีนมีชื่อว่า “ลั่นเตียวเสียบหล่อ”(เสินเตียวเสียบหลู่) หรือในชื่อภาษาอังกฤษว่า The Return of the Condor Heroes มีชื่อภาษาไทยคือ จอมยุทธคู่อินทรี อันหมายถึงเอี้ยก้วย และมังกรหยกภาคที่สามกล่าวถึงชีวิตและวีรกรรมของเตียบ่อกี้ซึ่งเป็นตัวละครเอก ฉบับภาษาจีนมีชื่อว่า “อิทีไต้วเล้งกี” (อิเทียนถูหลงจี) หรือในชื่อภาษาอังกฤษว่า The Heaven Sword and Dragon Saber ชื่อภาษาไทยคือ กระบี่อิงฟ้าดาบฆ่ามังกร

มังกรหยกทั้งสามภาคได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยไม่ได้ปรากฏอยู่ในรูปของนวนิยายเท่านั้น หากยังปรากฏอยู่ในรูปของภาพยนตร์และภาพยนตร์โทรทัศน์อีกด้วย และยังถูกสร้างออกมาเรื่องละหลายๆครั้ง แม้กระทั่งในประเทศไทย มังกรหยกก็ได้รับความนิยมอย่างมากจนถูกสร้างในรูปแบบของภาพยนตร์นำเสนอโดย มิตร ชัยบัญชา และยังถูกนำไปแสดงงิ้วแต่งิ้วอีกด้วย

โดยในรูปแบบของบทภาพยนตร์โทรทัศน์มักจะมีการดัดแปลงเนื้อเรื่องต่างจากในนวนิยายเล็กน้อย มังกรหยกภาคที่หนึ่งถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ทั้งหมด 6 ครั้ง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1976 ถึงปี ค.ศ. 2008 มังกรหยกภาคที่ 2 ถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ทั้งหมด 8 ครั้ง ปี ค.ศ. 1976 ถึงปี ค.ศ. 2006 และในมังกรหยกภาคที่สามถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ทั้งหมด 6 ครั้ง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1979 ถึงปี ค.ศ.2009

โครงเรื่องของมังกรหยกทั้งสามภาคใช้ความขัดแย้งเป็นแกนสำคัญ โดยความขัดแย้งของภาคแรกถือเอาความขัดแย้งระหว่างชาติและระหว่างเผ่าพันธุ์เป็นสำคัญ ความขัดแย้งกันระหว่างชาวฮั่นของจีนกับไต้กิมก๊กของชาวแมนจูเป็นตัวดำเนินเรื่องที่สำคัญที่สุด แต่ในภาคที่สอง ความขัดแย้งสำคัญอยู่ที่ความขัดแย้งระหว่างคนกับจารีตของสังคม เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครฝ่ายธรรมชาตินิยมกับฝ่ายประเพณีนิยม เนื่องจากสมัยราชวงศ์ซ่ง จารีตประเพณี ตามหลักจริยธรรมของลัทธิขงจื้อ มีอิทธิพลครอบงำสังคมจีนมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องของความกตัญญูและศีลธรรม ส่วนในมังกรหยกภาคสาม เสนอความขัดแย้งระหว่างความดีกับความชั่ว เนื้อแท้ของฝ่ายธรรมและฝ่ายอธรรมต่างมีทั้งความดีและความชั่ว การดูว่าคนจะดีหรือชั่วจึงควรดูที่เจตนาในการกระทำและผลมากกว่าดูพฤติกรรมบางส่วนหรือเพียงแค่ฐานะในสังคม

ตัวละครในมังกรหยกเป็นสิ่งที่กิมย้งสร้างสรรค์ออกมาได้ดีจนอาจเรียกได้ว่าได้รับความสนใจมากกว่าตัวเขาเองเสียอีก นอกจากจะเป็นตัวละครที่สร้างความสนุกสนานให้กับผู้อ่านและผู้ชมแล้ว ยังเป็นตัวละครที่สะท้อนถึงสิ่งที่กิมย้งต้องการนำเสนอไว้อย่างหลากหลาย โดยสร้างตัวละครแบบแบบก่อนในภาคแรก มีลักษณะเด่น ทำให้ประทับใจ แล้วสร้างตัวละครแบบกลมในภาคหลัง ตัวเอกของแต่ละภาคก็มีความโดดเด่นและได้รับความนิยมไม่แพ้กัน กิมย้งเคยกล่าวไว้ว่า “พระเอกของทั้งสามเรื่องนี้มีลักษณะนิสัยแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง” ผู้ที่เคยอ่านหรือชมมังกรหยกทั้งสามภาคจะพบว่า ก๊วยเจ๋งจะมีมุนานะ อดทน กตัญญูและซื่อสัตย์ มีความรักชาติอันโดดเด่นที่สุดจากทั้งสามภาค ส่วนเอี้ยก้วยมีนิสัยเจ้าเล่ห์ สนุกสนาน มีความเฉลียวฉลาดและความมั่นใจในตัวเองสูง จนบางทีก็ดูเหมือนจะต่อต้านสังคม กลายเป็นคนที่ไม่ค่อยสนใจขนบธรรมเนียมประเพณี เช่นการรักกับอาจารย์ของตนเอง แต่ที่จริงแล้วเขาเองเป็นคนที่มีความดี มีคุณธรรม ชอบช่วยเหลือผู้อื่นและมีความรักที่มั่นคงที่สุดต่อคนที่เขารัก และเตียบอกก็มีนิสัยเป็นมิตร เมตตา แต่ไร้ไหวพริบ ไม่เด็ดขาด ขี้เกรงใจ เหมือนพวกเรากันจริงๆ มากที่สุด เอี้ยก้วยเป็นคนอึดนิยมน เป็นตัวของตัวเองไม่สนใจสังคม ส่วนก๊วยเจ๋งหรือแม้จะ โง่แต่ก็สามารถจัดการเรื่องซับซ้อนได้ แต่เตียบอกก็ได้รับอิทธิพลจากคนอื่นตลอดเวลา ถูกสิ่งแวดล้อมครอบงำ ด้านความรัก เอี้ยก้วยมอบชีวิตและจิตใจแก่เสี่ยวเล้งนึ่งจนเหมือนกับไม่มีประเพณีและสังคมอยู่ในสายตา ก๊วยเจ๋งติดอยู่ระหว่างอึ้งย้งกับวาเงิน แต่เพราะสำนึกและคุณธรรม แต่สำหรับความรักแล้วเขารักอึ้งย้งเพียงคนเดียว ส่วนเตียบอกก็ไม่แน่นอนตั้งแต่ต้น ไปจนจบทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าน่าสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาถึงเนื้อหาและปัจจัยของตัวเอกทั้งสามตัวในมังกรหยกทั้งสามภาค

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเนื้อหาของนวนิยายมังกรหยกทั้งสามภาคในรูปแบบบทภาพยนตร์โทรทัศน์ กรณีศึกษา มังกรหยกภาคหนึ่ง ที่ออกฉายปี 2008 มังกรหยกภาคสอง ที่ออกฉายปี 2006 และมังกรหยกภาคสาม ที่ออกฉายปี 2000
2. เพื่อศึกษาแนวคิดทางปรัชญาศาสนา ความคิด ความเชื่อที่เป็นพื้นฐานซึ่งส่งผลต่อลักษณะนิสัยของตัวละครที่แตกต่างกันออกไป อันสะท้อนให้เห็นถึงสังคม ประเพณีและวัฒนธรรมความเป็นจีนที่ปรากฏในมังกรหยกทั้งสามภาค

บทบทวนวรรณกรรม

ต่อพงษ์ เสวตามร์. เชิงอรรถมังกรหยก. 2554.

เป็นหนังสือที่กล่าวถึงเจาะลึกเรื่องราวของมังกรหยกทั้งสองภาค ทั้งในภาคประวัติศาสตร์ และภาคจอมยุทธ์ โดยมังกรหยกทั้งสองภาคเป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน โดยเริ่มจากความขัดแย้ง และอ่อนแอของชาติในสมัยช่วงใต้เป็นหลัก

"ก๊วยเจ๋ง" ชาวซ่งโดยสายเลือด แต่กลับเกิดและเติบโตในมองโกล ด้วยสติปัญญาที่ต่อกว่าปกติ แต่เพราะความมานะ โชคชะตาได้เปลี่ยนให้เขากลายเป็นแม่ทัพผู้รักษาเมืองเชียงหยางอันยิ่งใหญ่และทำให้ซ่งได้มั่นคงอยู่ได้โดยไม่กลายเป็นเมืองขึ้นของมองโกล ขณะที่ต่อมาในยุคปลายซ่งได้ถูกมองโกลกลับมารุกรานอีกครั้ง "เอี้ยก้วย" จากลูกคนบาปของยุทธภพกลายเป็นจอมยุทธ์อินทรีคู่เทพคาที่ช่วยปกป้องรักษาเมืองและนำพาชาติให้พ้นวิกฤตไปได้อีกครั้ง

ในภาคจอมยุทธ์ กล่าวว่า คำว่ารักชาติถือเป็นหมายถึงสิ่งสำคัญที่สุดที่มังกรหยกต้องการจะสื่อถึง ก๊วยเจ๋งเป็นผู้ที่ถูกปลุกฝังว่าหน้าที่สำคัญของเค้าคือการจงรักภักดีต่อชาติอันแม้ว่าชาติอันจะไม่เคยให้อะไรกับเค้าเลย แม้แต่ถิ่นกำเนิดของเค้าก็ไม่ใช่ในดินแดนอัน จะมีก็แต่ในสายเลือดของเขานี่ที่มีพ่อแม่เป็นชาวฮั่นเท่านั้น อีกทั้งพ่อของเขาก็ตายเพราะข้าราชการชาวฮั่นร่วมมือกับพวกกิมบุกเข้ามาฆ่า และแม่ก็ถูกจับจนต้องหนีไปอยู่ที่มองโกลในขณะที่ท้องเขาอยู่ จึงพูดได้ว่าเขาแทบไม่ได้คิดถึงอะไรกับชนชาติฮั่นเลย แต่การที่ก๊วยเจ๋งยังคงยึดมั่นในความคิดของการรักชาติ มาเป็นแม่ทัพออกทำศึกกับมองโกลและยอมทำทุกอย่างไม่ให้ลูกเล็กเด็กแดงชาวฮั่นต้องตาย ทำให้ถึงแม้ว่าเค้าจะเป็นคนโง่ ไอคิวต่ำแต่ก็ไม่มีใครกล้าเรียกเค้าว่าเจ้าโง่อีกเลย ก๊วยเจ๋งถือเป็นตัวแทนจิตวิญญาณการรักชาติแบบอุดมคติที่กิมย้งสร้างขึ้น ตัวตนโดยกำเนิดของเค้าห่างไกลจากคำว่า วีรบุรุษมาก เขามีไอคิวที่ต่ำจนเกือบเรียกว่าปัญญาอ่อน ไม่มีใครคิดว่าคนง่แบบเค้าจะกลายเป็นฮีโร่ได้ ก๊วยเจ๋งไม่ใช่เพียงเป็นตัวแทนปลอมประโลมคนปัญญาต่ำต้อย แต่ยังแสดงถึงการเลี้ยงเด็กและการให้การศึกษาแก่เด็ก แต่ความโง่เงาะงะและเชอซ่าของก๊วยเจ๋งไม่เคยถูกคนในมองโกลดูถูกเพราะความมีจิตใจของดีเค้าที่คอยช่วยเหลือคนอื่น ด้วยความที่ก๊วยเจ๋งโง่เขลาอาจารย์ต่างๆที่สอนเค้าจึงเห็นดีเห็นอกกับการสอนเค้าเพราะสอนเป็นเวลานานเค้าก็ไม่เก่งขึ้นเลยเพราะมุ่งสอนแต่วิชาบู๊ แต่ก๊วยเจ๋งเริ่มมีการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างเด่นชัดเมื่อเค้าได้ฝึกกำลังภายในจริงๆ การฝึกสมาธิ ฝึกลมปราณ หรือมีรากฐานจากลัทธิเต๋านั้นเอง ด้วยความที่ก๊วยเจ๋งเป็นคนดี มีสำนึก มีความกตัญญู มีหัวใจอันยิ่งใหญ่ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความพยายาม มุมานะไม่ย่อท้อ ในสังคมที่คนส่วนมากนับถือลัทธิขงจื้อหรือลัทธิขงจื้อ ทุกคนจึงต่างเอ็นดูเขา แม้ว่าเขาจะโง่ ด้วยเหตุนี้เองทำให้ก๊วยเจ๋งได้รู้จักคนและได้เรียนรู้วิชาหลากหลาย เปรียบเสมือนกับจะสอนพวกเราว่าถึงเราเกิดมาไม่ใช่คนฉลาด แต่ก็สามารถประสบความสำเร็จและมีความสุขในชีวิตได้ เพราะใช้หัวใจมากกว่าสมองจนกลายเป็นที่รักใคร่ของทุกคน

หากก๊วยเจ๋งเป็นตัวแทนของการเลี้ยงเด็กที่สามารถนำไปใช้ได้กับเด็กเกือบทุกประเภทตัวละครในภาค 2 อย่างเอี้ยก้วยก็เป็นตัวอย่างการเลี้ยงลูกที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยรุ่น เส้นทางของเอี้ยก้วยคือการถูกปฏิบัติได้อย่างไม่เท่าเทียมจากครูบาอาจารย์และผู้ปกครอง ก็ยังสร้างตัวละครในเรื่องนี้ผ่านเรื่องราวหลักๆสี่ประการ คือ หนึ่ง คือปมของการปรับตัวเข้าหาสังคมที่เข้มงวด สองคือ การเอาชนะความรักที่มีอุปสรรค สามคือ การก้าวข้ามและเอาชนะความขัดแย้ง สี่คือ การใช้ความเจ็บปวดเศร้าโศกมาพัฒนาตนเองจนกลายเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป และการปฏิบัติตัวของเขาต่างจากที่สังคมสั่งสอน จึงถูกมองกลายเป็นขบถสังคม ชีวิตของเขาขังอากัปกฏและเต็มไปด้วยอุปสรรคอย่างหนึ่งเนื่องมาจากเขาเป็นลูกของเอี้ยคัง จึงได้รับปฏิกริยาต่อต้านจากคนอื่นอย่างมาก เขาต้องเผชิญกับการทำให้ตัวเองอยู่รอดได้เมื่อเสียแม่ไปในขณะที่ยังเล็ก กลายเป็นเด็กเร่ร่อน ในสังคมที่เต็มไปด้วยคนชั่ว แต่สิ่งที่เอี้ยก้วยได้รับตลอดมา ไม่ว่าจะเป็นการที่ไม่มีใครสอนวิชายุทธเขาบนเกาะดอกท้อหรือการถูกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมจากอาจารย์ ทำให้เอี้ยก้วยต้องหนีไปสู่สุสานโบราณ การมาอยู่กับเซียวเล้งนึ่งที่ไม่สนใจว่าเขาจะเป็นลูกของใคร ไม่เข้มงวดหรือบังคับให้ฝึกอย่างอึ้งย้งหรือก๊วยเจ๋งทำแต่ทำให้รู้ว่าจะคลายความหนาวได้ สุดท้ายจึงทำให้เอี้ยก้วยเลิกพยศ

กฎของสังคมที่เอี้ยก้วยปฏิเสธและต่อต้าน คือสังคมที่ยึดหลักของขงจื้อ ที่ว่าด้วย เด็กต้องนับถือผู้ใหญ่ ลูกต้องนับถือพ่อ ศิษย์ต้องนับถืออาจารย์ แต่สำหรับเอี้ยก้วย ถ้าผู้ใหญ่แล้ว พ่อแล้ว อาจารย์แล้ว เราก็ไม่ควรนับถือ แม้เอี้ยก้วยจะเป็นปฎิภักย์ต่อสังคมแต่ก็ไม่ได้เป็นปฎิภักย์ต่อมโนธรรมในใจของตัวเอง เขาคงช่วยเหลือคนที่อ่อนแอ เห็นใจคนที่มีชะตากรรมใกล้เคียงกับตัวเอง

"ขอลถามชาวโลก รักเป็นสิ่งไร จึงยอมเป็นยอมตายยอมอยู่คู่กัน" มังกรหยกภาคสองยังเน้นเสนอด้านของความรักที่แสดงให้เห็นว่า เป็นต้นเหตุแห่งทุกข์หลายอย่าง ทั้งผิดหวังและสมหวัง นวนิยายเรื่องนี้ย้ำกับเราเสมอว่า รักนั้นไม่ใช่สิ่งฉาบฉวย และคุณค่าที่ยิ่งใหญ่ของความรักต้องผ่านการพิสูจน์ด้วยเวลาและอุปสรรคต่างๆ

ความรักที่โดดเด่นที่สุดคือความรักของเอี้ยก้วยและเซียวเล้งนึ่ง ซึ่งเป็นศิษย์อาจารย์กัน ในยุคซึ่งนับถือลัทธิหยู ที่เคารพครูบาอาจารย์ในฐานะพ่อคนที่สอง แต่เอี้ยก้วยกลับเจอความยุติธรรมจากอาจารย์ ทำให้เขาลาออกจากสำนัก และไปเป็นศิษย์กับสตรีนางนึ่ง การประกาศถึงความรักของเอี้ยก้วย ระหว่างตนกับอาจารย์ ท่ามกลางชาวยุทธเป็นเรื่องที่สังคมรับไม่ได้ ความรักของทั้งสองจึงมีอุปสรรคตั้งแต่แรกจนจบ ความรักของเอี้ยก้วยแม้จะผิดทำนองคลองธรรม ในสายตาของทุกคนในสังคม แต่เขาก็กล้าที่จะประกาศให้ทุกคนรับรู้ ในที่สุดเอี้ยก้วยและเซียวเล้งนึ่งพิสูจน์ให้เราเห็นถึงรักแท้ รักคืออะไร

หนังสือเล่มนี้ได้วิเคราะห์ถึงก๊วยเจ๋งและเอี้ยก้วยไว้อย่างละเอียด ลึกซึ้งทำให้สามารถเข้าใจถึงตัวละครทั้งสองได้ดีมากขึ้น

ถาวร ลิขโกศล. สกัตุยทธจักรมังกรหยก. 2532.

เป็นหนังสือที่วิเคราะห์มังกรหยกทั้งสามภาคของกิมย้งไว้อย่างน่าสนใจ ทั้งเนื้อหาเชิงประวัติศาสตร์และในนวนิยายของกิมย้ง อีกทั้งยังมีครอบคลุมละเอียดถี่ถ้วน โดยเล่าถึงความเป็นของมังกรหยก ความสำเร็จของมังกรหยก ขอบข่ายปรัชญาวิชาบู๊และที่มาของหนังกำลังภายในของจีน ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของมังกรหยก ฝีมือการเขียนมังกรหยกของกิมย้งความแตกต่างของบุคลิกภาพและอารมณ์ของตัวละคร การวิเคราะห์ตัวละครเอกทั้งสามภาคในเชิงจิตวิทยาผสานปรัชญา และการใช้ชื่อตัวละครสื่อความหมาย

ผู้เขียนกล่าวว่าถึงมังกรหยกโดยเฉพาะเรื่องของก๊วยเจ๋ง เอี้ยก้วยและเตียบ้อก็ หรือมังกรหยกทั้งสามภาค ว่าได้รับความนิยมเป็นอย่างมากและเป็นผู้จุดประกายแห่งการวิจารณ์นิยายกำลังภายในขึ้นหลายแง่มุมตั้งแต่การวิจารณ์ตัวละคร เนื้อเรื่อง ตลอดจนเรื่องของกำลังภายในว่ามีจริงหรือไม่

กำลังภายในที่ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่องอย่างหนึ่งเป็นไปตามหลักวิชาเต๋าและวิชาแพทย์จีนที่อาศัยลมปราณในการดำเนินชีวิตและทำกิจกรรมต่างๆ ที่สะท้อนออกมาให้เห็นในมวยไ้เก้ที่เป็นส่วนหนึ่งของกำลังภายใน ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากจากคนจีน อีกทั้งการนำวิชากำลังภายในมาเขียนเป็นนิยายกำลังภายในนั้นถือว่าเป็นเอกลักษณ์ทางวรรณกรรมของจีนที่ชาติอื่น ไม่มี อันมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้ ความกล้าหาญ คุณธรรม เน้นในด้านกล้าช่วยเหลือผู้อื่นที่ถูกรังแก และความซื่อสัตย์ต่างๆ ถือกล้าอย่างมีคุณธรรมตามค่านิยมและประเพณีจีน เช่นการแก้แค้นแทนบุพการีซึ่งอยู่ในประเพณีจีนเก่าที่ต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยบัญญัติอยู่ในคัมภีร์นิติธรรมา (หลักจี้) “เส้นหม่าบิดาไม่อาจอยู่ร่วมฟ้า”ที่เราสามารถพบได้ในตัวของก๊วยเจ๋งที่มีความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ในการปราบพวกกิมและฆ่าอ้วนจ้งวนเลียด ซึ่งเป็นการล้างแค้นแทนบิดา

กิมย้งผู้เขียนนิยายกำลังภายในที่ได้รับการยกย่อง ด้านหนึ่งคือสอดแทรกศิลปวัฒนธรรมจีนไว้อย่างแยบยลน่าสนใจ และยังไม่แพร่หลายเพียงในรูปของวรรณกรรมแต่ยังแพร่หลายไปในรูปแบบของภาพยนตร์และภาพยนตร์โทรทัศน์อีกด้วย และสร้างหลายครั้งโดยมังกรหยกทั้งสามภาคนั้นไม่ต่ำกว่าห้าครั้ง นอกจากจะได้รับความนิยมในรูปแบบสื่อบันเทิงต่างๆแล้ว ตัวละครของกิมย้งยังติดปากผู้คนมากกว่านิยายกำลังภายในเรื่องอื่น

การสร้างตัวละครถือว่าเป็นความสำเร็จสูงสุดของกิมย้ง ตัวละครของเขาที่มีทั้งประเภท “ตัว

แบบ” ที่สลักเสลาเกินจริงแต่จับใจคนอ่านอย่างเช่น จิวเป๊ะทง ก๊วยเจ๋ง และตัวละครสมจริงเช่น เอี้ยก้วย และ เตียบ้อก็ กิมย้งแสดงธรรมชาติของมนุษย์ผ่านตัวละครได้ดีมากเช่นยามเผชิญหน้าความตาย ชาวขัณฑ์จักรมีคติไม่กลัวตาย เห็นความตายเป็นดังการกลับบ้าน แต่จอมยุทธ์ในเรื่องเมื่อความตายมาเยือนก็หวาดกลัวคิดเอาตัวรอดไม่ต่างกับคนทั่วไป บางคนกล้าทำความชั่วได้ยิ่งกว่าคนธรรมดา

การวิเคราะห์ตัวเอกในเชิงจิตวิทยาผสานปรัชญานั้นกล่าวว่าก๊วยเจ๋งเป็นตัวละครแทนความหนักแน่นจริงจังผุดผ่อง ความดีงามตามธรรมชาติดั้งเดิมของมนุษย์ ไม่ได้เปลี่ยนไปตามประสบการณ์ชีวิต มีภาระอันยิ่งใหญ่ตามจารีตคุณธรรมของจีนคือการแก้แค้นแทนพ่อ ความกตัญญูต่อบิดามารดา และครูอาจารย์

เอี้ยก้วยแกร่งกร้าวเปี่ยมพลังที่จะใช้อยู่ร่วมกับสังคมมนุษย์ พื้นนิสัยร่าเริง รักสนุก มีไหวพริบ แต่ชะตากรรมทำให้เอี้ยก้วยขาดความอบอุ่นจากการกระทำที่เป็นไม่ธรรมของอึ้งย้ง เมื่อได้พบเลี้ยวเลี้ยวหนึ่ง เอี้ยก้วยจึงได้กระทำการอันขัดกับค่านิยมทางสังคมของจีน ในสมัยอย่างรุนแรง คือความรักระหว่างศิษย์และอาจารย์

เตียบ้อก็เป็นคนขาดความเข้มแข็งเด็ดขาด ไม่เป็นตัวของตัวเอง มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่เข้ามาบีบบังคับอยู่ตลอดเวลา มีวิถียุทธสูงแต่ขาดเล่ห์เหลี่ยมไหวพริบ ถูกตัวละครหญิงภายในเรื่องอย่าง เตียวเม้งและจิวจีหยกที่มีไหวพริบมากกว่าป็นหัว

ความดีและความชั่วในมังกรหยกจึงไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน คนดีแท้มิได้ประสบความสำเร็จสมหวังเสมอไป คนที่ประสบความสำเร็จมีหน้าตาอยู่ในสังคมย่อมไม่ใช่คนดีเสมอไป

เพชร สมุทวณิช. ยุทธจักรตำราญ. 2554.

เป็นหนังสือที่กล่าวถึงนวนิยายกำลังภายในที่สอดใส่ทัศนคติและแง่คิดที่ได้จากนวนิยายกำลังภายในเรื่องต่างๆ รวมถึงตัวละครเอาไว้ด้วยกัน

มังกรหยกภาคสามหรือดาบมังกรหยก แม้จะเป็นภาคต่อของมังกรหยกภาคหนึ่งและสอง แต่ไม่ได้มีความต่อเนื่องและผูกพันกันเท่าไรนัก เรื่องราวอยู่ในตอนท้ายของราชวงศ์หยวน และเนื้อเรื่องก็ไม่ได้ผูกอยู่กับการรักชาติเท่ากับมังกรหยกภาคแรก ซึ่งเป็นการเขียนอีกรูปแบบหนึ่งของกิมย้ง ที่ใช้ตัวละครหลากหลายและการต่อสู้เร้าใจ ต่างจากภาคแรกที่ทำให้ผู้อ่านจิตใจฟองโตไปกับความรักชาติของตัวละคร การบรรยายเรื่องราวภายในเรื่องก็สมจริง เหมือนกับการดำเนินชีวิตของ

คนทั่วไปรวมถึงด้านความรักก็สมจริงมากกว่าความรักชาวเทพนิยายที่ลึกซึ้งของเอี้ยก้วยและเซียวเห ล่งนึ่ง มีจุดเด่นในการเสนอคำจำกัดความของความเป็นเทพและมารที่ต่างออกไป ว่า การเป็นเทพ หรือมาร สะท้อนได้จากการกระทำ และสอนในแง่มุมของปรัชญาชีวิต และสอดแทรกทัศนคติ ปรัชญาการเมืองผสมผสานกันในส่วนที่พอดี ไม่เหมือนในสองภาคแรกที่มีจุดเด่นในส่วน หนึ่งมากกว่าส่วนอื่นๆ

หนึ่งในหัวใจของเรื่องดาบมังกรหยกคือ ดาบมังกรหยก และ กระบี่อิงฟ้า ที่เป็นสุดยอด ศาสตร์ที่น่าพิศวงซึ่งความวุ่นวายในยุคจักร โดยซ่อนตำราพิชัยสงครามและตำราวิทยายุทธเอาไว้

โดยพระเอกของเรื่องอย่างเตียบ่อกี้ โดดเด่นทั้งในเรื่องของวิชาความสามารถ และ ความรัก ที่มีนางเอกถึงสี่คนเข้ามาเกี่ยวข้อง

มังกรหยกภาคแรก เป็นเรื่องที่พัวพันกับประวัติศาสตร์ที่มีอยู่จริง และเรื่องของจินตนาการ ที่สร้างตัวละครแต่ละตัวให้มีความเป็นตัวเอก มีจุดเด่น ลีลาเฉพาะตัว และสร้างตัวละครให้เป็น สัญลักษณ์เชิงมหากาพย์ที่เป็นตัวแทนแต่ละชนชั้น กษัตริย์-นักบวช-เทพ-มาร-มนุษย์ ที่มีบทบาท และอิทธิฤทธิ์ต่างกัน เป็นนวนิยายที่ต่อสู้เพื่อรักษาชาติเป็นสิ่งสำคัญ สะท้อนให้บางคนเห็นถึง สำนึกในความเป็นชาติ เช่น ในเชื้อชาตินิยมของความเป็นฮั่น แสดงออกถึงความภูมิใจในเชื้อชาติ ของชาวจีน กิมย้งวางโครงเรื่องให้ชาวฮั่นอยู่ในภาวะการรุกรานจากกิมและมองโกล และสร้าง วีรบุรุษอย่างก๊วยเจ๋งและผู้ทรยศชาติอย่างเอี้ยก้ง โดยก๊วยเจ๋งมีบุคลิกที่เรียกได้ว่า สัตย์ซื่อจนดูเหมือน ใจแต่ดีเด่นด้านคุณธรรม เห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน คุณธรรมและสำนึกในความรักชาติ ของก๊วยเจ๋งทำให้เขาได้รับขนานนามว่าเป็น วีรบุรุษ แต่เอี้ยก้ง ที่แท้จริงมีบุคลิกภายนอก หล่อและ ฉลาด แต่เห็นแก่ตนเป็นที่ตั้ง หลงในลาภยศ มากกว่าการทำเพื่อชาติของตน จึงพบจุดจบที่ไม่ สวงามตามท้องนิยาย

เลียง เสถียรสุด. ประวัติวัฒนธรรมจีน. 2516.

เป็นหนังสือประกอบการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เข้าใจ ใน ด้านความรู้ทั่วไปทางด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์ของประเทศจีน

ปรัชญาดั้งเดิมของจีนจะให้ความสำคัญเรื่องของความกลมกลืนระหว่างคนและธรรมชาติ จากคำกล่าวที่ว่า “สวรรค์และโลกมนุษย์เป็นหนึ่งเดียวกัน” การให้ความสำคัญกับการฝึกตัวเองใน ด้านคุณธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการฝึกจิตใจและการปฏิบัติตัว เช่นการตระหนักรู้ของ

สติปัญญา จากลัทธิขงจื้อและศาสนาพุทธ

คำสอนของขงจื้อแทรกอยู่ในหลักคุณธรรม ขงจื้อกล่าวว่าการบรรลุถึงหลักคุณธรรมนั้น ต้องรู้จักเอาใจใส่ผู้อื่น การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเหล่านี้จะสามารถควบคุมสังคม ให้สงบสุขและเป็นอันหนึ่งอันเดียว

ปรัชญาพุทธศาสนามีการปรับให้กลายเป็นพุทธแบบจีน ซึ่งมีอิทธิพลต่อระบบความคิด ทางด้านศาสนาต่อคนจีนอย่างมากเช่นกัน

คุณธรรมของคนจีนมีความโดดเด่นและมีอิทธิพลอย่างมากต่อความก้าวหน้าและการพัฒนา ของสังคมจีน ซึ่งเป็นมรดกอันล้ำค่าของชนชาติจีนที่ได้รับการยอมรับจากผู้คนทั่วโลกและยังมี บทบาทสำคัญต่อวิวัฒนาการของอารยธรรมมนุษยชาติอีกด้วย

ความกตัญญูต่อบิดามารดา หมายถึงการปรนนิบัติเลี้ยงดูพ่อแม่ สำหรับชาว จีนแล้วเป็นหน้าที่ที่ละเลยไม่ได้ ชาวจีนเชื่อว่าผู้ที่ดูแลเอาใจใส่บิดามารดาและคนในครอบครัวของตนถือว่าเป็นคนดีที่มีความซื่อสัตย์สุจริตและรู้บุญคุณคน

การเคารพต่อผู้อาวุโสและรักเมตตาต่อเด็กถือเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของจีนที่ดำรง หลายพันปีก่อนผู้คนปฏิบัติตนเคารพผู้อาวุโสจนเป็นมาตรฐานทางสังคม ในยุคจั้นกั๋ว เมิ่งจื้อกล่าว ไว้ว่า "เราต้องเคารพผู้อาวุโสของผู้อื่นเสมอเหมือนผู้อาวุโสของตนเอง ต้องรักและดูแลลูกหลาน ของผู้อื่นเสมอเหมือนลูกหลานของตน" หากผู้ใดละเลยคุณธรรมข้อนี้ไม่เพียงจะได้รับการตำหนิ อย่างรุนแรงที่สุดจากสังคม แต่อาจยังได้รับการลงโทษตามกฎหมายอีกด้วย

การแสดงความรักความเมตตาต่อเด็กของคนจีนคือ ในความรักต้องแฝงด้วยคำสอน ใน ความเมตตาต้องแฝงด้วยความเข้มงวดรวมไปถึงเน้นด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามในการเคารพผู้อาวุโส รักและเมตตาเด็กเป็นการแสดงถึงความ อบอุ่นในครอบครัวและความสงบสุขในสังคมและยังเป็นการพัฒนาความมั่นคงของพื้นฐานทาง สังคมจีน

ซื่อสัตย์ คือ ความตรงและซื่อตรง พูดอย่างไรก็ต้องทำอย่างนั้น ข้างนอกเป็นแบบไหนข้าง ในต้องเป็นแบบนี้ การรักษาคำพูด คือ การรักษาความสัตย์อย่าไม่หลอกลวงผู้อื่น ดังคำกล่าว โบราณที่ว่า "คำพูดต้องน่าเชื่อถือ การกระทำต้องเห็นผล" "คำพูดที่พูดไปแล้วแก้ไขไม่ได้"

การให้ความสำคัญกับการศึกษา เคารพอาจารย์ ถือเป็นขนบธรรมเนียมที่ยึดถือว่ายาวนานของชาวจีน ตั้งแต่โบราณชาวจีนจะให้ความสำคัญกับการศึกษา และเนื่องจากการศึกษาได้รับความสำคัญในประเทศถ้าใครมีการศึกษาก็จะมีฐานะทางสังคมสูง คนที่มีความรู้ มีวัฒนธรรมก็จะได้รับการยอมรับเป็นพิเศษ จากสมัยโบราณเป็นต้นมาไม่ว่าชนชั้นใด ไม่ว่าร่ำรวยหรือยากจนล้วนเสาะแสวงหาวิธีที่จะทำให้ลูกหลานของตนได้เรียนหนังสือ การให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นการกำหนดสถานภาพของครูด้วย ในสังคมจีนมีคำพูดที่เคารพยกย่องครูอาจารย์อยู่หลายแบบ เช่น "ไม่ว่ารวยจนต้องเคารพอาจารย์" "เป็นอาจารย์วันเดียว นับถือเป็นพ่อตลอดชีวิต" เป็นต้น

หวางเฟิง. แลหลังประวัติศาสตร์จีน. 2547.

เป็นหนังสือที่รวบรวมเอาข้อมูลทางประวัติศาสตร์และความคิดความเชื่อของจีนตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์จนถึงราชวงศ์ชิงราชวงศ์สุดท้ายของจีน โดยหนังสือเล่มนี้มีทั้งข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นจริงและข้อมูลทางปรัชญา ซึ่งเป็นพื้นฐานทางความคิด ความเชื่อของคนจีน และยังสอดแทรกไปด้วยวิถีคิดของคนจีนที่มีมาตั้งแต่โบราณอันส่งผลต่อวิถีคิดและการดำเนินชีวิตของตัวละครบางตัวในมังกรหยก

ลัทธิเต๋านิยมทำตามกฎของธรรมชาติตามของสิ่งนั้นๆ ดังเล่าจื้อกล่าวไว้ว่า คนเราสอดคล้องกับโลก โลกสอดคล้องกับกฎของจักรวาล จักรวาลสอดคล้องกับกฎแห่งวิถีเต๋า วิถีสอดคล้องกับกฎธรรมชาติของสิ่งนั้นๆ

คำสอนของขงจื้อเน้นการเข้าร่วมสังคม กล่าวคือคนต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด สิ่งของต้องใช้ให้คุ้มค่าที่สุด นอกจากนี้กษัตริย์ต้องปกครองด้วยความเมตตา รักใคร่ประชาชน ส่วนประชาชนต้องจงรักภักดี ส่วนเพื่อนต้องซื่อสัตย์ต่อกัน การดำรงชีวิตต้องมีกฎระเบียบ โดยลัทธิขงจื้อเริ่มมีอิทธิพลต่อจีนเมื่อสมัยรวมแผ่นดินเป็นหนึ่งกันแล้ว เพราะมีประโยชน์ต่อการสร้างความมั่นคงและเป็นเอกภาพของชาติ ดังนั้นจึงได้รับการยกย่องอย่างมาก ฐานะของขงจื้อสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลัทธิขงจื้อจึงได้กลายเป็นส่วนประกอบสำคัญที่สุดส่วนหนึ่งของจีน

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตการศึกษาอยู่ในบทภาพยนตร์โทรทัศน์ของมังกรหยกภาคหนึ่งที่ออกฉายในปี 2008 ภาคสองที่ออกฉายในปี 2006 และภาคสามที่ออกฉายในปี 2000

วิธีการศึกษา

1. เก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

-หนังสือ

-วารสาร

-สื่ออิเล็กทรอนิกส์

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาโดยนำแนวคิดและทฤษฎีทางความคิด สังคมและปรัชญาจีนมาวิเคราะห์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบเนื้อหาของมังกรหยกทั้งสามภาค

2. ทราบถึงความคิดความเชื่อ สังคม ปรัชญาของจีนที่สะท้อนผ่านลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่อง มังกรหยกทั้งสามภาค

ผลการวิจัย

1.เนื้อเรื่องจากบทภาพยนตร์โทรทัศน์มังกรหยก

มังกรหยกทั้งสามภาคเป็นส่วนหนึ่งของผลงานของกิมย้ง กิมย้ง มีชื่อเดิมว่า จาเหลียงยง เกิดเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 1924 เป็นชาวเมืองไต้หวัน มณฑลเจ้อเจียง เริ่มการศึกษาปี ค.ศ. 1929 ที่โรงเรียนเจียเซียง ไต้หวัน มณฑลเจ้อเจียง ปี ค.ศ.1944 เข้าเรียนในภาควิชาภาษาต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยการเมืองแห่งรัฐบาลกลาง ต่อมา ปีค.ศ. 1946 ย้ายมาเรียนที่ภาควิชากฎหมาย มหาวิทยาลัยตงอูแห่งเซี่ยงไฮ้ เอกกฎหมายระหว่างประเทศ ในปี ค.ศ. 2005 ได้รับปริญญาคุณวุฒิศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ และเดือนสิงหาคมปี2006

ผลงานของกิมย้งมีทั้งหมด 15 เรื่อง โดยเรียงตามลำดับเวลาดังนี้

- 1.) จอมใจจอมยุทธ หรือ ดำนันทอักษรรกระบี่ (พ.ศ. 2498)
- 2.) เพ็กฮวยเกี่ยม หรือ กระบี่เลือดเขียว (พ.ศ. 2499)
- 3.) มังกรหยก ภาค 1 (พ.ศ. 2500) หรือ ก๊วยเจ๋งยอดวีรบุรุษ
- 4.) จิ้งจอกภูเขาหิมะ (พ.ศ. 2502)
- 5.) มังกรหยก ภาค 2 (พ.ศ. 2502) หรือ เอี้ยก้วย จอมยุทธอินทรี
- 6.) จิ้งจอกอหังการ (พ.ศ. 2503)
- 7.) เทพธิดาม้าขาว (พ.ศ. 2504)
- 8.) อววงเอียดอ (พ.ศ. 2504)
- 9.) มังกรหยก ภาคสาม (พ.ศ. 2504) หรือ คาบมังกรหยก
- 10.) กระบี่ใจพิสุทธิ์ (พ.ศ. 2506)
- 11.) แปดเทพอสูรมังกรฟ้า (พ.ศ. 2512)
- 12.) มังกรทลายฟ้า (พ.ศ. 2508)
- 13.) กระบี่เขี่ยยุทธจักร (พ.ศ. 2510)

และมังกรหยกทั้งสามภาคนั้นได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก จึงไม่ได้ปรากฏอยู่ในรูปของนวนิยายเท่านั้น แต่ยังปรากฏอยู่ในรูปของภาพยนตร์และภาพยนตร์โทรทัศน์อีกด้วย และยังถูกสร้างออกมาเรื่องละหลายๆครั้ง ซึ่งในรูปแบบของบทภาพยนตร์โทรทัศน์มักจะมีการดัดแปลงเนื้อเรื่องต่างจากในนวนิยายเล็กน้อย มังกรหยกภาคหนึ่งถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ทั้งหมด 6 ครั้ง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1976 ถึงปี ค.ศ. 2008 มังกรหยกภาคสอง ถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ทั้งหมด 8 ครั้ง ปี ค.ศ. 1976 ถึงปี ค.ศ. 2006 และมังกรหยกภาคสามถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ทั้งหมด 6 ครั้ง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1979 ถึงปี ค.ศ.2009

1.1) เนื้อเรื่องจากบทภาพยนตร์โทรทัศน์ มังกรหยกภาคหนึ่ง ที่ออกฉายปี 2008

มังกรหยกภาคแรกนั้นเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสมัยของพระเจ้าซ่งหลี่จิง (พ.ศ. 1786 - 1807) แห่งราชวงศ์ซ่ง (พ.ศ. 1450 - 1819) ในตอนนั้นแผ่นดินจีนเสื่อมโทรมในทุกๆด้าน เหล่าประจักษ์ราษฎรล้วนยากแค้นลำเค็ญ ขุนนางเกิดการนอกราชการบังหลวง กดขี่ข่มเหงชาวจีนด้วยกันเอง

คุชู่กี หนึ่งในเจ็ดนักพรตของนิกายช้วนจินก่า ในขณะที่เขากำลังตามล่าอ้วนจ้วนอั้งเลียง ราชบุตรแห่งแคว้นกิมซึ่งในขณะนั้นกำลังรุกรานราชวงศ์ซ่ง คุชู่กีได้พบและเกิดการเข้าใจผิดกับ ก๊วยเซาเทียน และ เอี้ยทิม แต่หลังจากปรับความเข้าใจกันทั้งสามจึงได้สาบานเป็นพี่น้องกัน และก่อนที่จะลาจากกันเพื่อตามล่าอ้วนจ้วนอั้งเลียงต่อ คุชู่กีได้รู้ว่าทั้งสองกำลังจะมีลูก จึงได้ทิ้งมีดสั้นเอาไว้ 2 ด้าม ด้ามหนึ่งสลักชื่อไว้ว่า “ก๊วยเจ๋ง” อีกด้ามหนึ่งสลักไว้ว่า “เอี้ยคัง” ให้เป็นชื่อและของขวัญแก่เด็กทั้งสอง หลังจากที่ทั้งสามแยกย้ายกันออกเดินทาง ก๊วยเซาเทียน และ เอี้ยทิม ซึ่งต่างทิ้งให้ภรรยาของตนซึ่งกำลังตั้งครรภ์ให้เฝ้าบ้าน เปาเสียฮ้อ-ภรรยาของเอี้ยทิมได้หลงไปช่วยเหลือนคนเจ็บและนำมารักษาตัวที่บ้าน โดยที่ไม่รู้เลยว่านั่นคือราชบุตรกิม อ้วนจ้วนอั้งเลียงหลงไหลในความงามของเปาเสียฮ้อ จึงได้วางแผนกำจัดเอี้ยทิมและล่อลวงนางไปเป็นพระสนม โดยใส่ร้ายป้ายสีว่าก๊วยเซาเทียนและเอี้ยทิมเป็นกบฏ แต่ทั้งก๊วยเซาเทียนและเอี้ยทิมต่อต้านการจับกุม เข้าสู่พวกทหารกระทั่ก๊วยเซาเทียนเสียชีวิต บ้านเรือนถูกเผาผลาญย่อยยับ เอี้ยทิม หลีเพ้ง ภรรยา ก๊วยเซาเทียน และเปาเสียฮ้อ ต่างหนีกระเซอะกระเซิง ไปคนละทิศละทาง

เมื่อคุชู่กีทราบข่าวจึงออกติดตามช่วยเหลือภรรยาทั้งสองของพี่น้องร่วมสาบาน แต่ให้ก็มีเหตุเข้าใจผิดกับผู้กล้าหาญทั้งเจ็ดแห่งแคว้นก้งหน้าอีก จึงเกิดการต่อสู้กัน ผลการต่อสู้เสมอกัน แต่ทั้งสองต่างไม่ยอมลงให้กัน สุดท้ายจึงลงเอยด้วยการแบ่งหน้าที่ไปถ่ายทอดวิทยายุทธให้ทายาทของก๊วยเซาเทียนและเอี้ยทิมทั้งสอง และอีกสิบแปดปีให้นำเด็กทั้งสองซึ่งถือเป็นตัวแทนของตนมาประลองฝีมือกัน

หลีเพ้งที่ให้กำเนิดก๊วยเจ๋ง ต้องระเห่ร่อนไปเติบโตใหญ่ในแผ่นดินมองโกล ภายใต้บุญของเจิ้งกิสข่านผู้ยิ่งใหญ่ ก๊วยเจ๋งลูกชายของก๊วยเซาเทียนได้เป็นศิษย์ของเจ็ดประหลาดก้งหน้า ขณะที่เปาเสียฮ้อได้ให้กำเนิดเอี้ยคัง ได้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขภายในวังได้กิมก๊กของชาวแมนจู เอี้ยคังซึ่งเป็นลูกของเอี้ยทิมก็ได้เป็นศิษย์ของคุชู่กี

เอี้ยคังเกิดในวังโดยเรียกศัตรุเป็นพ่อเนื่องจากนางเปาเสียฮ้อไม่ได้เล่าความจริงให้ฟังเพราะต้องการรักษาชีวิตตนและลูกเอาไว้ตามที่อ้วนจ้วนอั้งเลียงได้ให้คำสัญญาเอาไว้ เอี้ยคังถูกตามใจจน

เสียนคนและเจ้าเล่ห์ หยิ่งทะนงตน ไร้คุณธรรม จากตำแหน่งองค์ชายและการเลี้ยงดูของนางเอาเสียนช้อย

ส่วนก๊วยเจ๋ง แม้จะเติบโตในมองโกล แต่แม่พร่ำสอนไม่ให้เขาลืมว่าต้องแก้แค้นให้พ่อ ก๊วยเจ๋งจึงระลึกอยู่เสมอว่าสักวันหนึ่งเขาจะต้องล้างแค้นให้พ่อให้ได้ ก๊วยเจ๋งได้รับการอบรมจากเจ็ดประหลาดกัณฑ์น้ำจึงเป็นคนสัจซื่อ ถื่อคุณธรรม เขาค่อนข้างจะโง่เขลาปัญญาทึบจนทำให้อาจารย์ท้อแท้อยู่บ่อยครั้ง ก๊วยเจ๋งมักฝันร้ายและนอนไม่หลับ ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งทำให้เขาฝึกฝนลมปราณอันเป็นหัวใจของการฝึกวิทยายุทธได้ช้า จากเหตุการณ์ครั้งหนึ่งที่ อาจารย์ทั้งเจ็ดได้ต่อสู้กับสองมารลมมहाกาพ จนทำให้อาจารย์ห้าเสียอาชังต้องเสียชีวิตลง ตอนนั้นก๊วยเจ๋งในวัยเด็กที่กำลังโดนจับอยู่ได้ชักมิดที่แม่ให้ไว้แทงเข้าไปที่ลำตัวของศพทองแดง ทำให้ศพทองแดงนั้นได้เสียชีวิตลง ส่วนศพเหล็กที่เป็นภรรยาของศพทองแดงถูกพิษของเจ็ดประหลาดทำให้ดาบอดทั้งสองข้างแต่ก็สามารถหนีรอดไปได้ วันหนึ่งก๊วยเจ๋งได้พบกับนักพรตที่มีวิชาสูงส่งจากช้วนจินก่าและได้รับการชี้แนะ จนทำให้ก๊วยเจ๋งนั้นได้ฝึกวิชาลมปราณได้อย่างรวดเร็ว วิทยายุทธเองก็พัฒนาขึ้นจนสร้างความพอใจให้กับอาจารย์ทั้งเจ็ดคน

ก๊วยเจ๋ง ในขณะที่อยู่ในมองโกลได้สาบานเป็นที่นอกรีตกับลูกชายของเจงกิสข่าน และ ได้รับความรักจากหว่าเจินลูกสาวของเจงกิสข่านจนทำให้ได้รับแต่งตั้งให้เป็นราชบุตรเขยดาบทอง เมื่อโกลได้กำหนดการนัดหมายกับคู้ชูกี้ จึงพาก๊วยเจ๋งเข้าสู่จังหววน ในตอนนั้นทำให้ก๊วยเจ๋งได้พบกับอึ้งย้งในคราวของยาก ค้วยความเป็นคนซื่อและมีน้ำใจของก๊วยเจ๋ง ที่ยกเงินทั้งหมดให้แม่จะโดนอึ้งย้งขโมยไปในตอนแรกก็ตาม ทำให้อึ้งย้งประทับใจในตัวของก๊วยเจ๋งและออกท่องยุทธจักรด้วยกัน

ภายหลังเมื่อเอี้ยคังได้รู้ว่าอ้วนจ้วนน้องอึ้งเลี้ยงไม่ใช่พ่อที่แท้จริง และเอี้ยทิมยังมีชีวิตอยู่ เขาก็ไม่อาจยอมรับและสละตำแหน่งองค์ชายมาเป็นคนธรรมดาได้ คู้ชูกี้ที่เห็นธาตุแท้ของเอี้ยคังจึงยอมแพ้แก่เจ็ดประหลาดกัณฑ์ที่เลี้ยงดูก๊วยเจ๋งให้เติบโตมาเป็นคนดีติดกับลูกศิษย์ของตน สุดท้ายแม่เอี้ยคังจะกลับใจยอมเรียกเอี้ยทิมว่าพ่อ แต่ทั้งเอี้ยทิมและเปาเสียนช้อยก็ต้องตายด้วยน้ำมือของอ้วนจ้วนน้องอึ้งเลี้ยง ก่อนตายเอี้ยทิมสั่งเสียแก่คู้ชูกี้ให้จัดงานแต่งงานให้กับก๊วยเจ๋งและมกเนี่ยมช้อย ลูกสาวบุญธรรมของตน แต่ก๊วยเจ๋งปฏิเสธกับคู้ชูกี้เพราะต้องการอยู่กับอึ้งย้ง อีกทั้งมกเนี่ยมช้อยเองก็ไม่ต้องการแต่งงานกับก๊วยเจ๋งเพราะหลงรักเอี้ยคังตั้งแต่พบกันครั้งแรกที่งานประลองเล็อกคู่ สุดท้ายเอี้ยคังจึงแต่งงานกับมกเนี่ยมช้อย ความต้องการของก๊วยเจ๋งสร้างความไม่พอใจให้กับอาจารย์ทั้งเจ็ดอย่างมากเพราะอึ้งย้งเป็นลูกสาวของมารบูรพา อึ้งเอี๊ยะช้อย อึ้งย้งที่บังเอิญมาได้ยินจึงพาก๊วยเจ๋งหนีไป แต่เปลี่ยนใจกลับมาให้ภายหลังก็ไม่พบกับอาจารย์ทั้งเจ็ดแล้ว อึ้งย้งและก๊วยเจ๋งออกเดินกันเพียงสองคน จนได้พบกับหนึ่งในสี่สุดยอดเจ้าฝีมือของยุคนั้น อันได้แก่ ราชนย์ทักษิณ ; หลวงจินอิด

เต็ง เป็น อคิตราชาแห่งแคว้นตาลีฟู แต่เพราะพิชรัก จึงได้ออกบวช เจ้าของวิชาดรชนีสूरियัน คนที่สองกุตบูรภา ; อั้งเอี๊ยะซือ เจ้าของเกาะดอกท้อ เรียนรู้วิชาหลายแขนง ทั้งตำราแพทย์ และ วิชาค่ายกลซึ่งเป็นพ่อของอั้งย้ง คนที่สาม พิชประจิม ; อาวเอี้ยงสง เจ้าของพลังกางก จัดเจนในการใช้พิช ส่วนคนที่สี่ที่ทั้งสองได้พบเข้าคือ ยากอตุคร ; อั้งซิกกง หัวหน้าพรรคยาจก ผู้มีเก้านิ้ว และเป็นเจ้าของฝ่ามือพิชตมังกรทั้ง 18 ท่า อั้งซิกกงมีนิสัยตะกละ อั้งย้งจึงใช้ความฉลาด เจ้าเล่ห์แสนกลของตนทำให้อั้งซิกกงยอมสอน 18 ฝ่ามือพิชตมังกรกับก๊วยเจ๋ง แต่ก๊วยเจ๋งเรียนได้แค่ 15 ฝ่ามือเท่านั้นก่อนที่อั้งซิกกงจะจากไป ต่อมาก๊วยเจ๋งต่อสู้กับอ้าวเอี้ยงเจ็ก ลูกชายของอ้าวเอี้ยงสง แล้วเกิดเพลิงพล้ำอั้งซิกกงที่ผ่านมาจึงเข้ามาช่วยและสอนอีก 3 ฝ่ามือที่เหลือและรับก๊วยเจ๋งและอั้งย้งเป็นศิษย์

ด้วยความลำบากที่ต้องแสดงวิทยายุทธเพื่อหาเลี้ยงชีพ ซึ่งเอี้ยคังที่เติบโตในฐานะองค์ชายตั้งแต่เด็กไม่เคยพบเจอมาก่อนอีกทั้งคนรอบข้างต่างไม่มีใครยอมรับและเชื่อใจเขา ต่างจากก๊วยเจ๋งที่ทุกคนยอมรับและสอนสุดยอดวิชาให้ เอี้ยคังจึงเกิดความอิจฉาริษยาและกลับไปช่วยเหลือนวนจวนอั้งเอี๊ยะ

อั้งย้งและก๊วยเจ๋งเดินทางไปยังเกาะดอกท้อเนื่องจากเคยสัญญากับอั้งเอี๊ยะซือว่าจะเดินทางไปให้เขาฆ่าเพราะก๊วยเจ๋งเคยฆ่าลูกศิษย์ของเขา แต่เมื่อไปถึงก๊วยเจ๋งโดนอั้งเอี๊ยะซือหลอกให้กลับไปพาอาจารย์ทั้งหกมาสู่ขออั้งย้ง เพราะไม่สามารถฆ่าก๊วยเจ๋งได้เนื่องจากอั้งย้งขอไว้ และเขาเองก็ไม่ต้องการก๊วยเจ๋งเป็นลูกเขยเช่นกัน ทำให้ก๊วยเจ๋งได้พบเจอกับจิวเป๊ะทงที่หลบซ่อนอยู่ในถ้ำเป็นเกาะเข้าโดยบังเอิญ จิวเป๊ะทงมีนิสัยซุกซนขี้เล่นและชอบฝึกวิชามาก เขาชื่นชอบในตัวก๊วยเจ๋งอย่างมากจนบังคับให้เป็นพี่น้องร่วมสาบาน และเพราะเขาเคยให้สัญญากับกลางเทียนเทพเจ้า เอ็งเตงเอี้ยงว่าจะไม่ฝึกคัมภีร์นพเก้า เจ้าจึงสอนให้กับก๊วยเจ๋งแทน ต่อมาพิชประจิมอ้าวเอี้ยงสงได้เดินทางมาสู่ขออั้งย้งให้แก่ อ้าวเอี้ยงเจ็ก ส่วนอั้งซิกกงก็เป็นเต่าแก่ให้ก๊วยเจ๋ง ผลจากการประลองสรุปว่าก๊วยเจ๋งเป็นผู้ชนะแต่มีอั้งเอี๊ยะซือรู้ว่าก๊วยเจ๋งใช้วิชาในคัมภีร์นพเก้า ซึ่งเคยสาบานต่อหน้าหลุมศพภรรยาว่าจะกำจัดทุกคนที่ล่วงรู้วิชาในนั้นให้หมดสิ้นจึงไม่ยอมยกอั้งย้งให้

ตอนออกจากเกาะดอกท้อพวกก๊วยเจ๋งอาศัยเรือของอ้าวเอี้ยงสงออกไป อ้าวเอี้ยงสงรู้ว่าก๊วยเจ๋งเป็นคนเดียวที่รู้เคล็ดวิชาทั้งหมดในคัมภีร์นพเก้า จึงบังคับให้ก๊วยเจ๋งคัดลอกคัมภีร์ทั้งหมดให้ จึงเกิดการต่อสู้กัน อั้งย้งที่ออกมาตามก๊วยเจ๋งก็อยู่ที่นั่นด้วย การต่อสู้รุนแรงจนทำให้เรืออัปปาง ในที่สุดทั้งหมดจึงต้องไปติดอยู่บนเกาะร้างด้วยกัน อั้งซิกกงถูกพิชของอ้าวเอี้ยงสงจนได้รับบาดเจ็บสาหัสแม้ไม่ตายแต่ก็ไม่สามารถฟื้นคืนวรยุทธเหมือนเมื่อก่อนได้ ช่วงเวลาคับขันจึงมอบไม้เท้าศิษย์และตำแหน่งประมุขพรรคกระยาจกให้อั้งย้ง

ฝ่ายอ้วนง้วนอึ้งเลี้ยงนำสมัครพรรคพวกลงใต้เพื่อค้นหาตำราพิชัยสงครามของจ๊กสุยที่สามารถทำให้ชนะศึกทั่วหัวล้านและยังบันทึกวิชาการต่อสู้ที่ลึกล้ำอีกด้วย แต่ระหว่างอยู่ที่อ้วนง้วนอึ้งเลี้ยงและอ่าวเอี้ยงสงที่ร่วมมือกันกำลังจะขโมยตำราพิชัยสงครามของจ๊กสุยไปนั้น ก็ถูกก๊วยเจ๋งและอึ้งย้งขัดขวาง แม้จะรู้ว่าอีกฝ่ายมีพิษประจิมร่วมทางมาด้วยแต่ด้วยความรักชาติและนึกถึงประชาชนชาวซ่งจึงพยายามรักษาตำราไว้ให้ได้ ก๊วยเจ๋งถูกฝ่ามือของพิษประจิมอีกทั้งยังถูกเอี้ยคังใช้มีดสั้นแทงใส่ได้รับบาดเจ็บสาหัส แต่โชคดีที่ในคัมภีร์นพเก้ามีบันทึกการรักษาอาการบาดเจ็บนี้เอาไว้ก๊วยเจ๋งจึงรอดชีวิตมาได้ ก๊วยเจ๋งและอึ้งย้งเดินทางไปพรรคกระยาจกเพื่อชิงเอาไม้เท้าศิษย์ที่ถูกเอี้ยคังขโมยไปกลับคืนมา ต่อมาทั้งคู่ไปยังคอยฝ่ามือเหล็กตามคำเชิญของฮิวโซยอิมเจ้าของฉายาฝ่ามือเหล็ก อึ้งย้งถูกฝ่ามือเหล็กเป็นตายเท่านั้น ฮิวโซยอิมมีสองคนเป็นฝาแฝดคนหนึ่งมีวรยุทธสูงส่ง อีกคนเพียงแอบอ้างชื่อน้องชายมาโอบอวดในยุทธภพซึ่งทั้งสองเคยพบมาก่อน ก๊วยเจ๋งพาอึ้งย้งหลบหนีไปเจอเองโกวหึงผมขาว ที่อาศัยอยู่ในป่าซึ่งปลูกสร้างตามหลักโหราศาสตร์และสนใจการคำนวณเองโกวบอกว่าการของอึ้งย้งมีเพียงตัวอ้วนเอี้ยงราชันย์ทักษิณเท่านั้นที่รักษาได้ แต่หนทางจะได้พบตัวอ้วนเอี้ยงนั้นลำบากมาก ก๊วยเจ๋งพาอึ้งย้งผ่านด่านศิษย์ทั้งสี่จนกระทั่งได้พบตัวอ้วนเอี้ยงที่ได้สละทางโลกเข้าสู่โลกพระธรรมมีนามว่าอิดเต็งได้ชื่อ อิดเต็งได้ชื่อเมื่อรักษาอาการบาดเจ็บแก่อึ้งย้งแล้วจะต้องสูญเสียกำลังภายในแทบหมดสิ้น ซึ่งที่แท้ทั้งหมดเป็นแผนการแก้แค้นของเองโกวที่สมัยก่อนตัวอ้วนเอี้ยงได้ปฏิเสธที่จะช่วยชีวิตบุตรของนาง โชคดีที่ตัวอ้วนเอี้ยงสามารถแปลความหมายภาษาบาลีในตอนท้ายของคัมภีร์นพเก้าทำให้สามารถช่วยอิดเต็งได้ชื่อและอึ้งฉิกกงฟื้นฟูพลังเร็วยิ่งขึ้น

ก๊วยเจ๋งกลับไปทีเกาะดอกท้ออีกครั้งและพบว่าอาจารย์ทั้งห้าถูกฆ่าและเข้าใจว่าเป็นฝีมือของอึ้งเอี๊ยะซือ จึงออกเดินทางเพื่อแก้แค้นให้อาจารย์ โดยที่ไม่รู้ว่าแท้จริงแล้วคนที่ฆ่าอาจารย์ของเขาคืออ่าวเอี้ยงสงและเอี้ยคัง เหตุการณ์นี้ยังทำให้ก๊วยเจ๋งกับอึ้งย้งคิดใจกันอีกด้วย อาจารย์ใหญ่ของก๊วยเจ๋ง กั๋วตึงอ๊ก ที่เหลือรอดอยู่เพียงคนเดียว ถูกอ่าวเอี้ยงสงและเอี้ยคังต้อนจนมุมในศาลร้าง ซึ่งในขณะนั้นอึ้งย้งก็อยู่ด้วย อึ้งย้งจึงเปิดโปงคนที่ฆ่าอาจารย์ทั้งห้า และเพื่อช่วยอาจารย์ใหญ่ เอี้ยคังและสำโกว อึ้งย้งหลอกอ่าวเอี้ยงสงว่าจะบอกคัมภีร์นพเก้าทั้งหมดให้อึ้งย้งจึงถูกอ่าวเอี้ยงสงพาตัวไป ก๊วยเจ๋งที่ตามมาพบอาจารย์ใหญ่ถูกสั่งให้ไปตามหาอึ้งย้งด้วยความสำนึกผิด

เอี้ยคังภายหลังถูกอ่าวเอี้ยงสงทำร้ายสาหัสเพราะหมกประโยชน์และฆ่าอ่าวเอี้ยงเจ๊ก กลับไปอยู่ในอ้อมอกของอ้วนง้วนอึ้งเลี้ยงอย่างเต็มตัว ในขณะที่ก๊วยเจ๋งออกตามหาอึ้งย้งแต่ไม่พบและคิดว่านางตายไปแล้ว เดินทางพบเซลุยูกชายของเจงกิสข่าน จึงชักชวนกลับมามองโกลเพื่อไปเยี่ยมแม่ เมื่อกลับมามองโกลและพบแม่ หลี่เฟิง โกรธก๊วยเจ๋งอย่างมากที่ไปหลงรักอึ้งย้ง เสียสัจจะต่อผู้มีบุญคุณ เจงกิสข่านที่ว่าจ้างงานกับหาเงิน ก๊วยเจ๋งจำต้องทำตามคำมั่นสัญญาโดยขอหาอึ้งย้งให้พบและ

นำนางกลับเกาะดอกท้อก่อนจึงจะกลับมาแต่งงาน แต่ก่อนจะได้ไปตามหาอึ้งย้ง ก๊วยเจ๋งได้รับมอบหมายให้ทำศึกกับพวกกิมก่อน ในขณะที่อึ้งย้งบอกเล่าคัมภีร์เทพเก้าแบบพิสดารให้กับอวเอี้ยงสง จนหนีออกมาได้ นางแอบเข้าไปอยู่ในค่ายรบของมองโกล ช่วยก๊วยเจ๋งจนสามารถรบชนะเมืองชามากานต์ ล้มล้างพวกชาวกิม สุดท้ายอ้วนวันเอี้ยงเลี้ยงก็ฆ่าตัวตายลง ด้านเอี้ยคังกลับไปหามกเนี่ยมชื้อและลูกชายของเขา เจงกิสข่านคิดการใหญ่จะเข้าตีราชวงศ์ซ่ง ก๊วยเจ๋งและแม่นางหลี่เฟิงรู้เข้าจึงจะหนีกลับจงหยวนแต่เพราะไม่อยากเป็นตัวถ่วงก๊วยเจ๋งและไม่อยากคิดค้ำบุญคุณพวกมองโกลอีกต่อไปนางจึงชิงฆ่าตัวตาย ก๊วยเจ๋งเสียใจอย่างมากจนต้องการจะลี้มรยุทธ์ทั้งหมด แต่ได้ลู่ชู่ก็พูดให้คิดได้ว่าหากคนเรานำได้ใช้ในทางที่ดี ก็ไม่จำเป็นต้องลี้มร

อึ้งย้งถูกอวเอี้ยงสงพาตัวไปที่หุบเขาฮั่วซัว สถานที่ใช้ประลองเพื่อชิงความเป็นหนึ่งในแผ่นดิน นางสอนคัมภีร์เทพเก้าแบบพิสดารให้กับอวเอี้ยงสงจนสุดท้ายกลายเป็นคนสติไม่ดี สุดท้ายก๊วยเจ๋งก็ตามไปจนพบอึ้งย้ง เขาบอกแก่อึ้งย้งว่าเขาได้เข้าใจคุณธรรมที่แท้จริงแล้ว ว่าหากต้องทำเพื่อตนเอง จนทำลายความถูกต้องใหญ่กว่า ก็ไม่ถือนั่นเป็นคุณธรรมที่แท้จริง จุดจบของเอี้ยคังคือเขาถูกอวเอี้ยงสงฆ่าเพื่อแก้แค้นให้กับอวเอี้ยงเซ็กลูกชาย

ก๊วยเจ๋งและเอี้ยคังเติบโตขึ้นท่ามกลางสภาพแวดล้อมและการบ่มเพาะที่ต่างกัน จึงมีพฤติกรรมนิสัยไปคนละแบบ ก๊วยเจ๋งได้รับการสั่งสอนย่ำเตือนจาก หลี่เฟิง ผู้เป็นมารดา และ เจ็ดประหลาดก้นหน้า ผู้เป็นอาจารย์ ให้แก้แค้นแทนบิดา และยึดมั่นในจิตวิญญาณจีน จึงยินยอมสละบันไมตรีกับพวกมองโกล ก็ไม่ยินยอมทำร้ายแผ่นดินตงจ้วน อันเป็นมาตุภูมิ ขณะที่เอี้ยคัง หลงใหลในลาภยศสรรเสริญ ยินยอมรับศัตรูเป็นบิดา กระทั่งยังกล้าย่ำยีบิดาชาวจีนเชื้อชาติเดียวกัน ...จึงได้พบจุดจบที่ต่างกันเช่นนี้

1.2) เนื้อเรื่องจากบทภาพยนตร์โทรทัศน์ มังกรหยกภาคสอง ที่ออกฉายปี 2006

เรื่องราวในภาคสองนั้นมี เอี้ยก้วย ที่เป็นลูกชายเพียงคนเดียวของเอี้ยคังและม๊กเนี่ยมชื้อ เอี้ยคัง ได้เสียชีวิตไปเพราะซัดฝ่ามือและได้โดนพิษจาก เสื้อเกราะขนเม่นของอึ้งย้งเป็นตัวละครเด่น เอี้ยก้วยใช้ชีวิตอยู่กับแม่สองคน จนวันหนึ่ง แม่ก็โดนงูกัดตาย เอี้ยก้วย จึงต้องใช้ชีวิตตามลำพัง กลายเป็นเด็กที่เร่ร่อน แต่ด้วยความฉลาดหลักแหลม และเจ้าเล่ห์จึงทำให้เอาตัวรอดได้โดย การลักเล็กขโมย น้อย จนอายุ 13 ปี ได้พบกับก๊วยเจ๋ง ผู้เป็นพี่ร่วมสาบานของเอี้ยคัง มีศักดิ์เป็นลุงของเอี้ยก้วย จึงได้รับตัวไป อบรมที่เกาะดอกท้อ พร้อมๆ กับก๊วยบูบุตรสาวคนเดียวผู้เอาแต่ใจ และสองพี่น้องตระกูลบู ซึ่งเป็นศิษย์ของ ก๊วยเจ๋ง อึ้งย้ง อึ้งย้งไม่ไว้ใจเอี้ยก้วยเนื่องจากเป็นลูกของเอี้ยคังผู้ทรยศบ้านเมือง และมีนิสัยกะล่อนคล้ายพ่ออีกด้วย จึงไม่ยอมสอนวรยุทธ์ให้ สอนแต่ปรัชญา และ

หวังว่าเขาจะเป็นคนดีในอนาคต แต่กลับทำให้เอี้ยก้วยขุนเคื่องใจที่อึ้งยัง ลำเอียง คีที่เขามิพื้นฐานวรยุทธที่อ้าวเอียงสงพิษปัจฉิมที่เป็นสุดยอดฝีมือในอดีตที่กลายเป็นคนเสียดสี ได้รับเอี้ยก้วยเป็นลูกบุญธรรม และสอนวิชาคางคกให้ จึงมีฝีมืออยู่พอตัว และเอี้ยก้วยมักจะมีเรื่องกับสองพี่น้องตระกูลบู๊บ่อยๆ จนอึ้งยังต้องให้ก๊วยเจ๋ง ส่งเอี้ยก้วย ไปอยู่กับสำนักช้วนจินก่า สำนักนักพรตลัทธิเต๋า ซึ่งมีความสัมพันธ์อันดีกับก๊วยเจ๋งมานาน แล้วก๊วยเจ๋งเองก็เป็น ศิษย์ของคุชู่กี เจ้าสำนัก

เหมือนชะตากลับแก๊ง เอี้ยก้วยนั้นไม่ได้มีความสุขสบายในสำนักช้วนจิน โคนอาจารย์และศิษย์พี่ในสำนักกลับแก๊ง ต่างๆ นานา และยังไม่สอนวรยุทธให้ นอกจากเพียงให้ท่องเคล็ดวิชา จนเขาไม่สามารถเอาชนะศิษย์คนอื่นๆ ได้ ในวันประลองยุทธของสำนัก เพื่อพัฒนาการของศิษย์แต่ละคน แต่กลับใช้วิชาคางคก ของอ้าวเอียงสงได้ แทน ทำให้คู่ประลองของเอี้ยก้วยบาดเจ็บสาหัส อาจารย์จึงจะลงโทษเอี้ยก้วยที่ไปแอบฝึกวิชาที่อื่นมา ทำให้เอี้ยก้วยต้องหนีออกจากสำนัก และได้มาถึงสำนักสุสานโบราณ ในตอนนั้นสำนักสุสานโบราณ มีเซียวเหล่งนึ่ง หญิงสาววัยเพียง 18 ปี เป็นเจ้าของ และท่านยายซุน คนใช้วัยชราผู้ดูแล ยายซุนได้ให้ความช่วยเหลือเอี้ยก้วย รักษาอาการบาดเจ็บ แต่เซียวเหล่งนึ่งผู้ถือกฎเคร่งครัด ให้ส่งเค้ากลับไป เพราะ สำนักนี้ไม่รับศิษย์ที่เป็นผู้ชาย ยายซุนจึงขอร้องเอี้ยก้วยออกไปด้วย เพราะหวังเอี้ยก้วยจะมีอันตราย จนถึงสำนักช้วนจินก่าและต้องประมือ กับพวกนักพรตช้วนจินก่า จนได้รับบาดเจ็บจนเสียชีวิต ก่อนตายได้สั่งเสียให้เซียวเหล่งนึ่งรับดูแลเอี้ยก้วยไปจนชั่วชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่ท่านยายซุนได้ขอ เซียวเหล่งนึ่งจึงยอมทำตาม และได้รับเอี้ยก้วยเป็นลูกศิษย์ แต่เอี้ยก้วยไม่ยอมเรียกอาจารย์แต่กลับเรียก อาหญิง เซียวเหล่งนึ่งนั้นเป็นคนที่มีนิสัยเย็นชา ไม่ค่อยยิ้ม ไม่ค่อยหัวเราะ ไม่ดีใจ ไม่เสียใจ เป็นเพราะนางได้ฝึกวิชาของ สำนักซึ่งต้องละทิ้งความรู้สึกทั้งปวง นางฝึกตั้งแต่วัยเด็ก จึงกลายเป็นนิสัยและบุคลิกส่วนตัว ไม่เหมือนกับอาจารย์ของนางหรือแม่แต่ศิษย์พี่ลิ้มกโ้ว เซียวเหล่งนึ่งนั้นแม้เย็นชาแต่ก็เป็นคนจิตใจดี อ่อนโยน นางสอนวิชาให้เอี้ยก้วยโดยหมดสิ้น เอี้ยก้วยเป็นเด็ก ฉลาดหัวไว จึงพัฒนาฝีมือเร็วมาก ความสัมพันธ์ของเอี้ยก้วยและเซียวเหล่งนึ่ง เป็นความผูกพันที่รู้สึกว่ามีกันและกันมานาน โดยไม่รู้ตัวว่านี่คือ ความรักแบบหนุ่มสาว เอี้ยก้วยเองก็เคารพเหล่งนึ่งในฐานะอาจารย์เสมอ แม้จะชอบหยอกเข้าข้าง แต่ก็ไม่มี ผลอะไร เพราะเซียวเหล่งนึ่งไม่เคยมีปฏิกิริยาแบบคนอื่นๆ ทั้งสองเริ่มรู้จักตัวเอง เมื่อลิ้มกโ้ว ศิษย์ผู้พี่ บุคเข้ามา เพื่อ จะชิงคัมภีร์สาวหยก ซึ่งเป็นสุดยอดวิชาของสำนักสุสานโบราณ ในตอนนั้นเอี้ยก้วยได้แสดงความห่วงใยเหล่งนึ่งอย่างไม่คิด ชีวิต ทำให้เหล่งนึ่งซาบซึ้ง แต่ก็ยังไม่ค่อยเข้าใจความรู้สึกนี้ด้วยกันทั้งคู่ จนกระทั่งนางได้ตัดสินใจปิดประตู พ้นช่วงเพื่อปิดตายสุสานโบราณ ไม่ให้ทุกคนเข้าออกอีก ชงทั้งสี่คนไว้ คือ เอี้ยก้วย เซียวเหล่งนึ่ง ลิ้มกโ้ว และอึ้งเล้งปอ ศิษย์ของลิ้มกโ้ว เอี้ยก้วยและเซียวเหล่งนึ่งพบทางออกอีกทางโดยบังเอิญ แต่ด้วยความดีใจจนเดินเล่อทำให้ลิ้มกโ้วและ ศิษย์ ตามออกมาได้ เอี้ยก้วยและเซียวเหล่งนึ่งสร้างบ้านอยู่ด้วยกันบนเขา ฝึกวิชาต่อจนพัฒนาขึ้น บางครั้งได้ คำน้าเพื่อกลับไปคุคัมภีร์ในสุสานโบราณ แม้

ทั้งสองร่วมเป็นร่วมตายกันมา มีความรักผูกพันกัน แต่ก็ยังไม่เข้าใจและไม่รู้ตัวอยู่ดีว่าความรักที่ทั้งคู่มีต่อกันคือความรักแบบ หนู่มสาว ยังคงรักษาระยะห่างระหว่างศิษย์กับอาจารย์

วันหนึ่งอ้าวเอียงสง ได้ตามหาเอี้ยก้วยจนพบ ด้วยสติที่ไม่ค่อยดีของอ้าวเอียงสง กล่าวหาแหล่งหนึ่งจะแอบดู วิชา ของคนที่สอนให้เอี้ยก้วย จึงแอบสกัดจุดนางไม่ให้ขยับเขยื้อนไปไหนได้ แล้วค่อยพาเอี้ยก้วยไปถ่าย ทอดวิชา ในที่ห่างไกลออกไป ระหว่างนั้นอึ้งจื่อเฟิง นักพรตสำนักช้วนจินก่าที่มีใจต่อแหล่งหนึ่งตั้งแต่แรกเห็น ได้ถือโอกาส เข้ามาลวงเกินนางถึงขนาดพรากพรหมจรรย์ไป โดยที่แหล่งหนึ่งคิดว่า เป็นเอี้ยก้วยเพราะที่นั่น ไม่มีใครอื่นอีกเอี้ยก้วยกลับมาเห็นแหล่งหนึ่งนอนอยู่พร้อมมีผ้าปิดตา จึงเปิดอก พบว่านางถูกสกัดจุดจริงๆ แล้วแหล่งหนึ่งรู้วิชา คลายจุดเองได้ แต่คนสกัดจุดกลับเป็นอ้าวเอียงสง ที่ใช้วิชากลับตาลปัตร นางจึงไม่รู้ เอี้ยก้วยช่วยคลาย จุดให้ นางก็ให้เขาเลิกเรียกนางว่า อาหญิง ไม่ให้เรียกอาจารย์ เอี้ยก้วยงมงมากเพราะไม่รู้ว่าจะทำอะไรขึ้น ยิ่งทำให้แหล่งหนึ่งโกรธเพราะคิดว่าเขาไม่รับผิดชอบ จึงยื่นคำขาดว่าเคยคิดจะรับนางเป็นภรรยาหรือไม่ เอี้ยก้วยผู้ไม่รู้เรื่องจึงตอบว่าไม่เคย เขาเคารพนางเสมอมา ยิ่งทำให้นางโกรธจนกระอักเลือดและหนีจากไปเอี้ยก้วยเพิ่งตระหนักถึงความรู้สึกตัวเองที่มีต่อแหล่งหนึ่ง ก็เมื่อตอนที่นางหนีจากเอี้ยก้วยไป ต่อตอนนี้เขาตั้งใจว่าหากพบนางเมื่อไหร่ ก็ยินดีรับนางเป็นภรรยา ระหว่างทางที่ไม่พบกับแหล่งหนึ่ง เอี้ยก้วยได้พบกับอะไรหลายอย่าง ทั้งยอดฝีมืออย่าง อั้งซิงกิงและพ่อบุญธรรมอ้าวเอียงสง ซึ่งเป็นคู่ปรับกันมานาน ประลองกันโดยใช้เอี้ยก้วยเป็นผู้แสดงฝีมือ ทำให้เอี้ยก้วยได้ความรู้และวิทยายุทธเพิ่มขึ้นอีก สุดท้ายผู้อาวุโสทั้งสองก็สิ้นใจพร้อมกันด้วยความปรองดองกันเป็นครั้งสุดท้ายผ่านเหตุการณ์อีกมากมาย สุดท้ายก็กลับมาพบกับก๊วยเจ๋งอีกครั้งในงานชุมนุมชาวยุทธ สองพี่น้องแซ่บู๊ยังคง ไม่ชอบเอี้ยก้วยเหมือนเดิม และยังอิจฉาที่ก๊วยเจ๋งให้ความสำคัญกับเอี้ยก้วย รวมถึงก๊วยพู้ที่ สองพี่น้องตระกูล บู๊หลง รักดูจะพอใจเอี้ยก้วยด้วย อึ้งย้งที่กำลังจะตั้งครรรค์ลูกคนที่สอง จึงมอบตำแหน่งเจ้าสำนักพรรคกระยาจกให้ กับลู่อู่อ่า ร่างกายอึ้งย้งช่วงนี้ไม่ค่อยแข็งแรงนัก เอี้ยก้วยเข้าใช้พลังวัตรช่วยเหลือ อึ้งย้งรู้สึกแปลกใจที่เขา มีพลังวัตรสูงส่ง แต่ก็ไม่ได้ถามไถ่อะไรมาก เพราะรู้ว่า ถ้าอยากบอกเอี้ยก้วยก็จะบอกเอง ในงานชุมนุม ชาวยุทธจะเลือกผู้นำยุทธภพคนใหม่ แต่มีชาวมองโกลมาขัดขวาง ซึ่งก็คือกิมลุนฮวอ้อพร้อม ศิษย์ทั้งสอง คือหลวงจินตะละปาและองค์ชายฮั่วตู ก๊วยเจ๋งเคยประมือกับศิษย์สองคนนี้แล้ว แต่ไม่เคยพบ กิมลุน อึ้งย้งเสนอวิธีการเอาชนะมองโกล โดยให้ประลอง 3 รอบ ให้คนที่เก่งที่สุด สู้กับคนที่เก่งระดับกลาง แล้วคนที่เก่งระดับกลางสู้กับคนที่เก่งน้อยที่สุด แค่นี้ก็จะได้ชนะ 2 ใน 3 รอบ แต่ผลผิดพลาดเมื่อฮั่วตูซึ่งฝีมือ ค่อยที่สุดในผู้ลงประลองฝ่ายมองโกล กลับใช้วิธีสกปรก ซัดอาวุธลับ ทำให้ชนะไป ทันใดนั้นเซียวแหล่งหนึ่งได้ปรากฏตัวที่กลางงาน ทำให้เอี้ยก้วยดีใจจนลืมทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว เข้าไปหานางแล้วออกไปนั่งคุยกัน แต่การประลองเกิดรบกวณการพุดคุยและทำให้เซียวแหล่งหนึ่งบาดเจ็บเล็กน้อย เอี้ยก้วยจึงโมโห ออกมาสู้กับฮั่วตูจนชนะ แล้วยังสามารถเอาชนะหลวงจินตะละปาได้อีก จนเป็นที่ชื่นชมของชาวยุทธ และเมื่อใครถามว่า ผู้ใดเป็น

อาจารย์ของเขา เขาก็ตอบว่าเซียวเหล่งนึ่ง ผู้คนต่างขบขันเพราะคิดว่าเขาพูดเล่น ไม่มีทางที่เด็กสาวอายุไล่เลี่ยเขาจะเป็นอาจารย์ได้ แม้แต่เอ็งยังยังไม่แน่ใจ มีคนที่ทราบดีแก่กลุ่มเดียวคือนักพรตช้วนจินก่าที่มาร่วมงานกิมลุนจึงได้ขอประลองกับเซียวเหล่งนึ่ง เพราะจะคิดว่าสมควรจะได้รับตำแหน่งเจ้ายุทธภพหรือไม่ เหล่งนึ่งเห็นว่าเป็นการ เปิดหูเปิดตา แลกเปลี่ยนวิชา ไม่ได้คิดถึงเรื่องตำแหน่ง จึงยินดีรับคำท้า นางรับจักรทองของกิมลุนได้หลาย กระบวน แต่ฝีมือของกิมลุนนั้นสูงมาก สุดท้ายก็วายเจ้งจึงออกหน้าช่วยเหลือ จนกิมลุนแพ้ไป ทำให้ชวามองโกลกลับ ไปจากงานด้วยความอับอายและเจ็บแค้น

ในงานเลี้ยงฉลองชาวยุทธ์ต่างยกย่องให้เอี้ยก้วยและเซียวเหล่งนึ่งเป็นวีรบุรุษ ก้วยเจ้งคิดจะยกก้วยผู้ให้แค้น งานกับเอี้ยก้วย เรื่องจึงเกิดขึ้น เมื่อเอี้ยก้วยเปิดเผยว่า เขารักเซียวเหล่งนึ่งและจะแต่งงานกับนางคนเดียว เท่านั้น เหล่าชาวยุทธ์จากที่เคยยกย่อง เปลี่ยนเป็นประนาม เพราะประเพณีมีมาแต่โบราณว่า ศิษย์กับอาจารย์จะรักกันไม่ได้ เอี้ยก้วยและเซียวเหล่งนึ่งไม่เคยทราบถึงข้อนี้มาก่อน ทำให้ก้วยเจ้ง โกรธมาก แดมเตี้ยจีเก้ง อดีตอาจารย์ที่ช้วนจิน ก็เอาเรื่องกับเอี้ยก้วย จึงออกมาเปิดโปงว่าเคยเห็นทั้งสองลอบมีสัมพันธ์กัน (ครั้งที่ฝึกวิชาร่วมกัน ต้องถอดเสื้อผ้า) เอี้ยก้วยไม่สนใจคำพูดของใครทั้งนั้น จึงพาเซียวเหล่งนึ่งออกมา แต่ก็เหมือนหนีไม่พ้น เมื่อก้วยผู้ถูกกิมลุนจับตัวไว้ และเอ็งยังก็ตกที่นั่งลำบาก ทำให้เอี้ยก้วยต้องยื่นมือเข้าช่วย เอ็งยังซาบซึ้งน้ำใจและเห็นใจทั้งคู่ แต่ก็กลัวว่าอนาคตของ เอี้ยก้วยจะหม่นหมอง จึงบอกเซียวเหล่งนึ่ง จนนางตัดสินใจ ไปจากเอี้ยก้วย เพราะไม่อยากให้เขาถูกชาวยุทธ์รุมประนาม แต่นางเองก็รักเอี้ยก้วยมาก ทำให้ฝึกยุทธ์อย่างหักโหม จนธาตุไฟเข้าแทรก และหมดสติไป รู้สึกตัวอีกทีก็มาอยู่ที่หุบเขาไรรัก กงซุนจื่อ เจ้าหุบเขาหลงความงามของเซียวเหล่งนึ่งตั้งแต่แรกเห็น ต้องการแต่งงานกับนาง จึงทำดีกับนางสารพัด ให้นางใจอ่อน ส่วนเหล่งนึ่งเองก็อยากลิ้มเอี้ยก้วยและมีชีวิตใหม่ จึงตอบตกลงกับกงซุนจื่อ ระหว่างที่เอี้ยก้วยไม่พบเซียวเหล่งนึ่งก็คลั่งเหมือนคนบ้า และได้พบกับเหตุการณ์อีกมากมาย ทั้งเล็กบ่อซัง เทียเอ็ง สองพี่น้องที่ ต่างมีใจให้เอี้ยก้วย ลี้หมกโซ้ว ที่มีศักดิ์เป็นอาจารย์ป้าของเอี้ยก้วยต้องการแก้แค้นเล็กบ่อซังศิษย์ทรยศ อึ้งเอี๊ยะซือ ภูตบุรพาซึ่งมีนิสัยคล้ายเอี้ยก้วย และซาโกว ศิษย์ของอึ้งเอี๊ยะซือผู้สติไม่เต็ม แต่รู้เรื่องราวในอดีตเกี่ยวกับพ่อของเขา เอี้ยก้วยจึงหลอกลามจนได้ความว่าการตายของพ่อเขาเกี่ยวข้องกับก้วยเจ้ง เอ็งยัง ทำให้เอี้ยก้วยเกิดความคิดแก้แค้น จนได้ไปเข้าร่วมกับพวกกิมลุนซึ่งกำลังรวบรวมยอดฝีมือจากที่ต่างๆ ให้กับกูปไลงาน เอี้ยก้วยและยอดฝีมือ มีโอกาสเข้าไปในหุบเขาไรรักโดยบังเอิญ ทำให้ได้พบกับ เซียวเหล่งนึ่งอีกครั้งนึ่ง แต่เซียวเหล่งนึ่งกลับทำเป็นไม่รู้จักเขา เพราะต้องการตัดใจจริงๆ แต่สุดท้ายความรักที่มีให้กับเอี้ยก้วยนั้นมีมาก ทำให้กงซุนจื่อ โกรธมากคิดกำจัดเอี้ยก้วย แล้วต่อรองกับเหล่งนึ่ง เหล่งนึ่งยอมแต่งงานกับเขาเพื่อรักษาชีวิตเอี้ยก้วย แต่หารู้ไม่ว่าเป็นแผนชั่วของกงซุนจื่อลูกสาวของเขา กงซุนเล็กงักกลับมีจิตใจดีคอยช่วยเหลือ เอี้ยก้วย จนถูกพ่อกำจัดไปพร้อมกับเอี้ยก้วย ลงมาในก้นแหว และได้พบกับคิ้วโซยเซี่ยะ หญิงชราหน้า

อัปลักษณ์ ซึ่งเป็นภรรยาของกงซุนจื่อและเป็นแม่แท้ๆ ของเล็กงัก เอี้ยก้วยช่วยคว้าโซยเซี่ยะขึ้นไปได้ กลับไปขัดขวางพิธีแต่งงาน เอี้ยก้วยให้เซี่ยวเหล่งนึ่งกินยาถอนพิษดอกรักที่นาง บังเอิญโดน โดยไม่ บอกว่าตัวเองยังไม่ได้กิน สุดท้ายด้วยความช่วยเหลือของคว้าโซยเซี่ยะ จึงชนะกงซุน จื่อได้ แต่ เพียงทำให้เขาตาบอดข้างหนึ่ง แล้วหนีไป คว้าโซยเซี่ยะกลับมาปกครองหุบเขาอีกครั้ง และต่อรอง เอี้ยก้วยว่าจะให้ยาถอนพิษถ้ายอมแต่งงานกับเล็กงัก เอี้ยก้วยยอมตายดีกว่าจะทิ้งเหล่งนึ่ง นางจึง เปลี่ยนข้อเสนอให้ไปฆ่าก๊วยเจ๋ง อึ้งย้ง ซึ่งเคยฆ่าพี่ชายนาง แล้วให้ยาไปกินก่อนครึ่งเม็ด เอี้ยก้วยจึง ตกลงตลอดการเดินทาง เอี้ยก้วยเต็มไปด้วยความสับสน ใจหนึ่งคิดอยากรักษาตัวเพื่อมีชีวิตอยู่กับเหล่งนึ่งนานๆและ ได้แก้แค้นให้พ่อไปในตัว แต่อีกใจเห็นก๊วยเจ๋งเป็นวีรบุรุษ ช่วยเหลือชาติบ้านเมือง จะเป็นคนชั่วได้อย่างไร อึ้งย้งมารู้ความจริงจากเซี่ยวเหล่งนึ่ง จึงคิดช่วยเอี้ยก้วยด้วยการยอมมอบ ศิระะให้ไปแลกยา แต่ขอให้นางคลอด ลูกก่อนในตอนนั้นทางฝ่ายมองโกลใช้เล่ห์กลเข้ามาบุกค่าย ของก๊วยเจ๋ง เป็นเวลาที่อึ้งย้งคลอดพอดี จึงฝากลูกสาว ก๊วยเซียงไว้กับเซี่ยวเหล่งนึ่ง แล้วกำลังจะ คลอดแฝดอีกคนเซี่ยวเหล่งนึ่งคิดเอาเด็กไปแลกยา แต่ระหว่างทางก็พบกิมลุนและประมือกัน สุดท้ายเด็กตกไปอยู่ในมือของลีหมกโช้ว แต่ลีหมกโช้วกลับเอ็นดูเด็กคนนี้นัก และนึกว่านี่คือลูก ของเอี้ยก้วยและเซี่ยวเหล่งนึ่งทำให้เรื่องวุ่นวายยิ่งขึ้นเมื่อสองพี่น้องตระกูลบู๊ทะเลาะกันเอง เพราะก๊วยฟู เอี้ยก้วยจึงมาช่วยตัดปัญหาโดยหลอกว่าเขาเอง จะแต่งงานกับก๊วยฟูพอดีเซี่ยวเหล่งนึ่ง ได้ยินเข้าจึงเสียใจมาก และยังได้รับรู้จากการคุยกันของเตี้ยจี้เก้งและ อึ้งจื่อเพ็งว่าคีนั่นบนหุบเขา ไม่ใช่เอี้ยก้วยแต่เป็นอึ้งจื่อเพ็ง ที่ปรากฏพรหมจรรย์จากนางไป ทำให้นางหมด อาลัยตายอยาก ไปจาก เอี้ยก้วยอีกครั้ง และคอยติดตามนักพรตทั้งคู่ทุกฝั้วเอี้ยก้วยโมโหที่ก๊วยฟูที่บอกว่าเซี่ยวเหล่งนึ่ง จากไปแล้วและยังเก็บกระบี่ที่เหล่งนึ่งมอบให้อีก จนตบหน้านางเข้า ก๊วยฟูซึ่งตลอดชีวิตมีแต่คนเอาใจ จึงโกรธมากจนใช้กระบี่จะฆ่าเอี้ยก้วย แต่เอี้ยก้วยกำลังอ่อนแอจากพิษ ดอกรัก จึงไม่มีแรงต่อสู้ เอาแขนเข้าป้องกัน จนแขนขวาถูกฟันขาดไป ก๊วยฟูตกใจมาก ไปบอกพ่อกับแม่ ก๊วยเจ๋ง โกรธจัดที่ ลูกสาวเอาแต่ใจไม่ยังคิด แต่อึ้งย้งกลับคอยปกป้องลูกและได้พาหนีไปอยู่ที่อื่นสักพัก

ในตอนนั้นเอี้ยก้วยได้หนีมาพบกับอินทรียักษ์ ที่เคยอาศัยกับยอดฝีมือในอดีต ตัก โกวคิ้ว ป้าย จึงได้มาเรียนวิชากระบี่กับอินทรีและได้กระบี่เหล็กนิลไว้เป็นอาวุธคู่กายนับแต่นั้นฝ่ายมองโกลคิดจะใช้สำนักช้วนจินก่าขายอิทธิพลจึงตกลงกับเตี้ยจี้เก้งผู้ละโมบและทรยศ ถึงขั้นจับศิษย์ใน สำนักที่ไม่เห็นด้วยทุกคนมามัดไว้และลงมือฆ่า พอถึงอึ้งจื่อเพ็ง เซี่ยวเหล่งนึ่งกลับปรากฏตัวและขอลงมือเอง แต่นางกลับประมือกับยอดฝีมือนานาชาติที่กิมลุนหามา พร้อมด้วยตัวกิมลุนเอง อึ้งจื่อเพ็ง เห็นเซี่ยวเหล่งนึ่งพลาดท่ากิมลุนจึงเอาตัวเข้าขวาง รับจักรทองไปจนบาดเจ็บสาหัส นางเองก็โดนฝ่ามือของกิมลุนจนบาดเจ็บ เอี้ยก้วยได้ออกมารับไว้พอดีนางดีใจมากคิดว่าในชาตินี้จะไม่ได้อีกเขาอีก แต่เขากลับปรากฏตัวใน ยามลับชั้นพอดีเอี้ยก้วยซึ่งตอนนี้มีวรยุทธเพิ่มพูนขึ้นมาก ก็จัดการกับพวกมองโกลสำเร็จ และตั้งใจหายสำนักช้วนจินก่าด้วย การแต่งงานกับเหล่งนึ่งในวิหารศักดิ์สิทธิ์ต่อ

หน้าปรมาจารย์เฮ้งเต็งเอียง ก่อนที่จะหนีกลับสู่สถานโบราณไป เอี้ยก้วยได้พาทารกน้อยก๊วยเซียงมาด้วย เพราะชิงจากลิ้มหมกโช้วได้ในขณะที่ลิ้มหมกโช้วประลองกับอึ้งย้งเซียวเหล่งนึ่งบาดเจ็บสาหัส อาการทรุดหนัก คิดว่าอยู่ได้อีกไม่นาน แต่เอี้ยก้วยกลับพบวิธีการรักษาจากจดหมายที่ เฮ้งเต็งเอียงเขียนให้ลิ้มเถียวเอ็ง อาจารย์ฆ่าของเซียวเหล่งนึ่ง ทั้งคู่เป็นคู่รักที่ไม่กล้าขัดประเพณี จึงได้แต่ เจ็บปวดทั้งสองฝ่าย และคอยแต่จะเอาชนะกัน

เอี้ยก้วยได้รับพาเซียวเหล่งนึ่งมารักษาตามวิธี แต่โชคร้ายที่ลิ้มหมกโช้วร่วมมือกับอึ้งย้งพาท้าวผู้ สองพี่น้องตระกูลบู๊ และเยลู่จี เข้ามาในสุสานเพื่อตามตัวก๊วยเซียงคืน จนทำให้ อาการบาดเจ็บของเหล่งนึ่งทรุดหนักจนเกินเยียวยา เอี้ยก้วยแค้นใจก๊วยพู่อย่างมาก ที่เป็นต้นเหตุของปัญหาทุกเรื่องเสมอ จึงชิงทารกไปด้วยอีกครั้ง ทางฝ่ายอึ้งย้งพยายามหาทางช่วยเอี้ยก้วยถอนพิษดอกรัก จึงเชิญนักบวชจากอินเดียผู้เชี่ยวชาญด้านสมุนไพร ไปหา ยาแก้ที่หุบเขาไรรัก แต่ท่านก็ต้องเสียชีวิตด้วยฝีมือลิ้มหมกโช้ว ซึ่งแปรพรกรรมเข้าพวกกับกงซุนจื่อ เพราะ อยากได้ยาถอนพิษดอกรักที่นางก็เพ็งโคน แต่นักบวชอินเดียได้พบสมุนไพรชนิดหนึ่งและกำไว้ในมือแน่น อึ้งย้งจึงเชื่อว่าสมุนไพรชนิดนั้น ซึ่งก็คือหญ้าไล่ขาด เป็นยาถอนพิษดอกรักได้ทุกคนมารวมตัวกันที่หุบเขาไรรัก เพื่อช่วยทวงยาจากคิ้วโชยเซียวให้เอี้ยก้วย แต่กงซุนจื่อมาชิงเอาไป เซียวเหล่งนึ่งจึงไม่ยอมและได้ออกไปประลองด้วยตัวเองจนได้ยากกลับมา แต่นางอ่อนแอมากอยู่แล้ว ทำให้ร่างกายทรุดหนัก เมื่อได้ยามา เอี้ยก้วยก็ไม่ยอมกินยาจึงเขวี้ยงลงเหวไป ทำให้เซียวเหล่งนึ่งหมดสติไปด้วยความเสียใจ ทั้งลิ้มหมกโช้ว กงซุนจื่อ และคิ้วโชยเซียวต่างพบจุดจบในวันนั้น ด้วยผลกรรมที่ก่อมาเอง ทุกคนกลับมาอยู่อย่างสงบสุขอีกครั้ง รวมถึงเอี้ยก้วย ที่ไม่สนใจความเป็นความตายแล้ว ขอให้ได้อยู่กับเซียวเหล่งนึ่ง เขาเองก็โดนพิษดอกรักไม่ยอมรักษาตัว เหล่งนึ่งก็ถูกพิษต่างๆ จนยากรักษา อึ้งย้งได้พุดกับเซียวเหล่งนึ่งอีกครั้ง บอกว่ามีหญ้าไล่ขาดที่ช่วยเอี้ยก้วยได้ แต่เขาไม่ยอมแน่ ให้เซียวเหล่งนึ่งช่วย กลั้มเพราะเอี้ยก้วยเชื่อฟังเซียวเหล่งนึ่งเพียงคนเดียว นางจึงตัดสินใจจากเอี้ยก้วยไปเป็นครั้งสุดท้ายโดยเขียน ข้อความทิ้งไว้ที่หน้าผาว่าให้มาพบกันในอีก 16 ปีข้างหน้า แล้วนางก็กระโดดหน้าผาไป เพื่อไม่ให้เอี้ยก้วย ได้เห็นว่านางตายและมีกำลังใจจะอยู่ต่อไป คาดว่าเวลาถึง 16 ปี แม้ทำให้เขาเลิกรังนางไม่ได้ แต่คงพอช่วย ให้เขาเลิกที่จะคิดสั้นตายตามนางได้ เอี้ยก้วยจึงยอมกินหญ้าไล่ขาดเพื่อรอเหล่งนึ่งอีก 16 ปี ภายในเวลา 16 ปีนี้ เอี้ยก้วยใช้เวลากับการช่วยเหลือผู้คน กำจัดความอหิวาภิวัตน์ จนทุกคนยกย่องเป็น “จอมยุทธอินทรี” ซึ่งมีเอกลักษณ์คือมีแขนซ้ายเพียงข้างเดียว ใส่หน้ากากปิดบังโฉมหน้า และมีอินทรียักษ์ อยู่ข้างกาย

สาวน้อยก๊วยเซียงวัย 16 ปี ได้ยินได้ฟังเรื่องราวของจอมยุทธอินทรีก็เลื่อมใส คิดอยากพบเขาแล้วก็มีคนพาไปพบจริงๆ เอี้ยก้วยไม่ยอมเปิดเผยฐานะ แต่เมื่อเขารู้ว่าเป็นก๊วยเซียงน้อยที่เขาเคยอุ้มเมื่อ 16 ปีก่อนก็เอ็นดู และให้เข็มสามเล่มเพื่อให้ออกสิ่งใดก็ได้จากเขาสาวน้อยรีบขอทันทีสองข้อ ให้

เขาถอดหน้ากาก เปิดเผยโฉมหน้าให้ดู เมื่อเอี้ยก้วยถอดหน้ากาก ก๊วยเซียงก็หลงรักเขาทันที และอีกข้อคือให้เขาร่วมงาน วันเกิดของนางในอีกไม่กี่วันนี้ เอี้ยก้วยรู้ที่อยู่แล้วว่าก๊วยเซียงเกิดวันไหน และเป็นวันที่ใกล้วันนัดของเขา กับ เหล่านี้ด้วยยิ่งตลกใจที่ลูกสาวคนรองก๊วยเซียงไปรู้จักสนิทสนมกับเอี้ยก้วย เพราะกลัวว่าเมื่อความจริงเปิดเผยว่านาง หลอกเขาไว้ว่ามีแม่ชีทางใต้มาช่วยเซียวเหล่งนึ่งไป จะทำให้เอี้ยก้วยแค้นขึ้นมาจนไม่มีใครหยุดเขาได้ แต่ก๊วยเซียงไม่เชื่อว่าเอี้ยก้วยจะเป็นคนเช่นนั้น นางคิดว่านางหยุดเขาได้ จึงได้ออกตามหาเอี้ยก้วย ระหว่างทาง กลับพบกิมลุน เมื่อกิมลุนรู้ว่า เป็นลูกสาวก๊วยเจ๋ง อึ้งย้ง ก็คิดจะหลอกใช้ แต่กลับรู้สึกเอ็นดูเด็กคนนี้นั้นจนอยาก รับเป็นศิษย์ เอี้ยก้วยไปรอเซียวเหล่งนึ่งที่หน้าผา หนึ่งวันหนึ่งคืนเต็มๆ แต่ก็ไม่พบ จนรู้ว่าที่แท้เซียวเหล่งนึ่งเขียนข้อความไว้หลอกเขา เพื่อให้เขามีชีวิตอยู่ต่อ ทุกข์จนผมหงอก จึงตัดสินใจกระโดดหน้าผาไป ก๊วยเซียงกับกิมลุนตามมาพบพอดี ก๊วยเซียงรีบกระโดดตามลงไป กิมลุนจะห้ามก็ไม่ทัน พวกอึ้งย้งและยอดฝีมืออาวุโสตามหาก๊วยเซียงมาจน เจอกิมลุนและประมือกัน กิมลุนบอกความจริงว่าก๊วยเซียงกระโดดหน้าผาตามเอี้ยก้วยไปแล้ว อึ้งย้งจึงส่ง อินทรีลงไปสำรวจดูได้ทันเหว เอี้ยก้วยและก๊วยเซียงไม่ตาย เพราะข้างล่างเป็นผืนน้ำเย็นจัด ก๊วยเซียงใช้เข็มเล่มสุดท้ายขอให้เอี้ยก้วย ไม่ว่าจะพบเซียวเหล่งนึ่งหรือไม่ก็ให้มีชีวิตอยู่ต่อ เขาก็ยอมตกลง และส่งก๊วยเซียงขึ้น ไปกับอินทรี ตัวเขาเองตาม หาเหล่งนึ่งได้เหวนี้ เพราะเชื่อว่าเมื่อเซียวเหล่งนึ่งกระโดดลงมาก็จะไม่ตายเหมือนกัน

เขาดำเนินไปโผล่ในสถานที่หนึ่ง จัดไว้เหมือนสุสานโบราณไม่มีผิด แล้วเขาก็ได้พบกับเซียวเหล่งนึ่งจริงๆ เซียวเหล่งนึ่งยังไม่ตาย และสามารถรักษาตัวจนหายได้ ด้วยหลักวิชาที่นางเคยฝึก และกินสมุนไพร พร้อมกับน้ำผึ้ง หยกที่นางเลี้ยงไว้ จนอาการค่อยๆ ดีขึ้นและหายขาดในที่สุด นางละทิ้งทุกอย่างทำให้ยังคงความสาวในขณะ ที่เอี้ยก้วยมีเรื่องทุกข์จนดูแลไปมาก แต่ตอนนี้เขาดีใจอย่างที่สุดแล้วก๊วยเซียงเมื่อขึ้นมาด้านบนก็ถูกกิมลุนจับตัวไปอีก ขณะที่พวกอึ้งย้งลงไปตามหาเอี้ยก้วยที่ด้านล่าง กิมลุนใช้ ก๊วยเซียงต่อรองก๊วยเจ๋งให้เปิดประตูเมือง แต่ก๊วยเจ๋งเห็นแก่บ้านเมืองมากกว่า ส่วนตัวก๊วยเซียงก็เข้าใจจุดนี้ พร้อมจะตายมากกว่าให้พ่อทำผิดต่อบ้านเมือง แล้วเอี้ยก้วยกับเซียวเหล่งนึ่งก็กลับขึ้นมาช่วยก๊วยเซียงไว้ได้ และสู้รบกับทหารมองโกลจนชนะ ทั้งกิมลุนและกุบไลข่าน ลินชีวิตในสนามรบครั้งนี้เอี้ยก้วยเพิ่งมีโอกาสได้บอกกับทุกคนถึงเรื่องการตายของสองอาวุโส อึ้งย้งที่ทุกคนตามหา พร้อมกับ อ้าวเอียงสงพ่อนุญกรรมของเขา จึงมีการตั้งยอดฝีมือทั้งสี่ทิศรุ่นใหม่ขึ้นมา ซึ่งก็คือก๊วยเจ๋ง แทนที่ยาจกอุดร อั้งซิดกง และเอี้ยก้วยแทนพิชประจิมอ้าวเอียงสง ส่วนอึ้งเอี๊ยะซือยังคงเป็นภูตบูรพาและ อิดเต็งได้ชื่อเป็น ราชนั้กษัตริย์ เอี้ยก้วยและเซียวเหล่งนึ่งได้จากไปจากยุทธภพตลอดกาล ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสุสานโบราณ

1.3) เนื้อเรื่องจากบทภาพยนตร์โทรทัศน์ มังกรหยกภาคสาม ที่ออกฉายปี 2000

เรื่องราวของมังกรหยกภาคที่สามนี้ เกิดขึ้นในสมัยปลายราชวงศ์หยวน หรือพวกชาวมองโกลนั่นเอง ในขณะที่มีการกล่าวขานกันในยุทธภพว่า หากผู้ใดได้ครอบครองดาบสยบมังกรและกระบี่ฟ้า ผู้นั้นจะพบความลับอันยิ่งใหญ่ที่ซุกซ่อนอยู่ในสิ่งล้ำค่าทั้งสอง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวยุทธทั่วยุทธภพต่างฆ่าฟันกันเพื่อให้ได้ดาบสยบมังกรและกระบี่สวรรค์ฟ้ามาครอบครอง

เตี้ยซำฮงปรมาจารย์สำนักบู๊ตึ้งมีคำสั่งให้ผู้ใต้เจ้าศิษย์คนที่สามลงเขาไปช่วยปิดเป่าทุกข์ให้แก่ชาวบ้าน นึกไม่ถึงว่าผู้ใต้เจ้าต้องเข้าไปพัวพันกับสำนักเกลือสมุทรกับสำนักทรายทะเลซึ่งกำลังแย่งชิงดาบฆ่ามังกรกันอยู่ จนถูกลอบทำร้ายกลายเป็นคนพิการเตี้ยซำฮงช่วยศิษย์คนที่ห้าออกตามหาคนร้ายระหว่างทาง เตี้ยซำฮงได้รู้จักกับสิ่งซู่ซู่แห่งสำนักอินทรีฟ้าที่แยกออกมาจากพรรคแสงธรรม เตี้ยซำฮงและสิ่งซู่ซู่เกิดความรักต่อกัน แม้ทั้งสองจะตระหนักดีว่าธรรมและอธรรมไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้ บนคอยราชนันย์ในทะเลบูรพา บรรดาชาวยุทธต่างพากันแย่งชิงดาบฆ่ามังกรกัน เพื่อช่วยชีวิตบรรดาชาวยุทธไว้ เตี้ยซำฮงและสิ่งซู่ซู่จึงถูกราชสีห์ขนทองเจี่ยซุ่นจับตัวไปยังเกาะร้าง เตี้ยซำฮงและสิ่งซู่ซู่แต่งงานบนเกาะร้าง ทั้งสองให้กำเนิดลูกชายชื่อว่าเตียบอกก็ เตี้ยซำฮงและเจี่ยซุ่นก็ได้สาบานเป็นพี่น้องกัน

สิบปีต่อมา ทั้งสี่พากันเดินทางกลับสู่จางหยวน นึกไม่ถึงว่าเพราะการที่ดาบสยบมังกรปรากฏขึ้นในยุทธภพทำให้เป็นเหตุให้ชาวยุทธต่างเข่นฆ่ากันเองเพื่อแย่งชิงให้ได้ดาบมังกรมาครอบครอง การแต่งงานของเตี้ยซำฮงและสิ่งซู่ซู่นำมาซึ่งความบาดหมางระหว่างฝ่ายธรรมและอธรรม เพื่อปกป้องเจี่ยซุ่นที่ร่วมสาบานเอาไว้ เตี้ยซำฮงและสิ่งซู่ซู่ยอมตายโดยไม่ปริปากบอกรู้ซ่อนดาบฆ่ามังกร ทั้งสองตัดสินใจฆ่าตัวตาย เตียบอกก็ซึ่งยังเยาว์อยู่นั้น เห็นพ่อและแม่ตายไปต่อหน้าต่อตาและถูกทำร้ายจนพิษหมันต์เข้าร่าง ต่อมาเตียบอกก็จึงเดินทางไปยังหุบเขาผีเสื้อเพื่อรักษาพิษกับไอ้วแซงและบังเอิญได้พบกับสุดยอดคัมภีร์นพเก้า รวมถึงวิชาแพทย์ และเคล็ดวิชาดาวดึงของพรรคแสงธรรม โดยเขาสามารถฝึกสำเร็จทั้งหมดกลายเป็นผู้มีฝีมือสูงส่ง

จากการใส่ร้ายของใต้ชื่ออี่จิงแห่งพรรคเส้าหลินทำให้หกสำนักใหญ่แห่งยุทธภพเดินทางมาที่คอยเจ็ดจรัสเพื่อจำกัดพรรคแสงธรรมซึ่งในขณะที่นั้นถูกเข้าใจผิดว่าเป็นพรรคมาร เป็นพวกขายชาติที่เข้าร่วมกับมองโกล เตียบอกก็ปรากฏตัวเพื่อปกป้องพรรคแสงธรรมเนื่องจากเป็นพรรคของเจี่ยซุ่นพ่อบุญธรรม กำเนิด จนได้รับการยอมรับจากคนในพรรคให้เป็นประมุขพรรคแสงธรรม หลังจากนั้นทั้งหมดต้องการเดินทางไปยังเกาะไฟหมันต์เพื่อช่วยเหลือเจี่ยซุ่นพ่อบุญธรรมที่โดยจับตัวอยู่แต่ระหว่างเดินทางนั้น ได้รู้ข่าวว่าหกเจ้าสำนักใหญ่ที่เดินทางลงจากคอย ถูกลักพาตัวทั้งหมด

และโยนความคิดให้กับพรรคแสงธรรม ระหว่างเดินทางเพิ่งสืบเรื่องราวต่างๆ ทั้งหมดก็ได้พบกับเตียวเมี่ยง องค์หญิงแห่งมองโกลที่แต่งตัวเป็นชายข้างมีกระบี่สวรรค์ของสำนักง้อไบ๊ สร้างความคลั่งแคลงใจให้แก่เตียบี้และทุกคนอย่างมากจนแอบสะกดรอยตามนางไปจนถึงหมู่บ้านหลิว โดยไม่รู้ว่าเตียวเมี่ยงที่แสนจะเฉลียวฉลาดได้วางรู่้อยู่แล้วว่าพวกเค้าจะสะกดรอยตามนางมา พวกพรรคแสงธรรมจึงพลาดทำถูกพิษจากกระบี่ไม้ที่นางวางทิ้งไว้เข้า เตียบี้ก็ที่มีวรยุทธ์แข็งแกร่งก็ไม่ถูกพิษเล่นงาน ตามกลับมาเอายาถอนพิษจึงตระหนักได้ว่าเตียวเมี่ยงเป็นคนเจ้าเล่ห์เพทุบายเพียงใด

หลังเดินทางนั้นทั้งหมดเดินทางได้ที่เส้าหลิน พบว่ามีคนบุกมาทำลายที่นี้โดยใส่ความว่าเป็นฝีมือของพรรคแสงธรรม เตียบี้ก็เกรงว่าภรรยาจะไปถึงบู๊ตึ้ง จึงรีบเดินทางไปยังบู๊ตึ้งทำให้ได้พบกับอาจารย์ปู่หรือเตียวซำซังที่จากกันไปนานอีกครั้งและยังพบเตียวเมี่ยงที่ปลอมตัวเป็นตนมาข่มขู่ให้บู๊ตึ้งยอมสวามิภักดิ์ต่อราชสำนักมองโกล จึงเกิดการต่อสู้ขึ้นเตียบี้จึงปรากฏตัวออกรับหน้า ถึงแม้จะสู้ชนะ แต่เนื่องจากพี่สามและพี่หกแห่งบู๊ตึ้งถูกหักกระดูกเดินไม่ได้ เตียบี้ก็จึงรับปากจะทำงานสามอย่างให้กับเตียวเมี่ยงแลกกับยาตอกกระดูกโดยเตียวเมี่ยงได้คาดการณ์เหตุการณ์ทั้งหมดไว้ล่วงหน้าและมอบยาตอกกระดูกให้กับเขาครึ่งเจือที่หมู่บ้านหลิวแล้ว เตียบี้ก็ยังแน่ใจว่าหากเจ้านายเองก็ต้องตกอยู่ในมือคนร้ายกาจอย่างนางเช่นกัน

เตียบี้ก็ตามไปช่วยหกเจ้านายที่วัดवानอันชื่อเพื่อคุณธรรมและต้องการแก้ไขข้อกล่าวหาจากทั้งหมดคือเพียงเจ้าสำนักง้อไบ๊ ชื่อไท่เมี่ยงจกที่ไม่ยอมรับความช่วยเหลือจากเตียบี้ทำให้พลาดทำตกเจดีย์ที่ถูกคุมขังลงมาตาย ก่อนตายนางได้มอบแหวนเจ้าสำนักให้กับจิวจื่อเยาะ รวมถึงบอกความลับของกระบี่และดาบ อีกทั้งยังให้นางสาบานว่าจะไม่แต่งงานกับเตียบี้และนางจะต้องฆ่าเขาด้วยตัวเอง นางต้องจำยอมแม้ว่าจะเจ็บปวดเพราะหลงรักเตียบี้หมดหัวใจ แต่คนในพรรคไม่ยอมรับจิวจื่อเยาะเป็นหัวหน้าพรรคคนต่อไป จิวจื่อเยาะถูกศิษย์พี่ขับไล่ออกจากพรรคและผลัดตกหน้าผา นางจึงหนีเอาชีวิตรอดกลับไปหาเตียบี้ ช่งเซจื่อ ศิษย์หลานของบู๊ตึ้งที่หลงรักจิวจื่อเยาะอยู่ไกลกรธแค้นเตียบี้ก็ทำให้จิวจื่อเยาะไม่ยอมตามเขากลับบู๊ตึ้งและดูเหมือนทั้งสองจะมีใจให้กัน หลังจากเหตุการณ์วัดवानอันชื่อ เตียบี้ก็ขึ้นเป็นหัวหน้าเตียวเมี่ยงอย่างมากเพราะเขาถือเป็นตัวการที่ทำให้แผนของนางจะพังพินาศลง เมื่อรู้ว่านางถูกอั้งฝิงหนานบังคับให้แต่งงานแทนกับรับโทษที่ทำงานล้มเหลว เตียบี้ก็รู้สึกมีใจให้แก่เตียวเมี่ยงด้วยแล้ว จึงตัดสินใจไปช่วยนางหนีงานแต่งงานด้านจิวจื่อเยาะที่แอบสะกดรอยตามก็ถูกยายกิมฮวยจับตัวไป หลังจากช่วยเหลือเตียวเมี่ยงออกมาได้แล้ว ทั้งหมดออกเดินทางโดยปลอมตัวเป็นคนงานในเรือยายกิมฮวยเพื่อช่วยจิวจื่อเยาะและต้องการตามไปช่วยพ่อบุญธรรมเจิชุ่นที่ถูกยายกิมฮวยขังไว้

เมื่อเดินทางมาถึงเกาะพบพรรคกระยาจกที่เดินทางมาเพื่อชิงดาบสยบมังกรจากเจียซุ่นต้อง พายแพ้วล่าถอยไป หลังจากขึ้นฝั่งจากการพบกันอีกครั้งของพ่อลูกได้ไม่นาน ก็ต้องพบกับพรรคแสง ธรรมเปอร์เซียที่เดินทางมาเพื่อต้องการคัมภีร์ดาวดึงที่เข้าใจว่าอยู่กับเจียซุ่น ในขณะที่นั้นชายกิมฮวยก็ ถูกเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงเป็นมังกรเสื้อสีม่วง หรือ ใต้ชื่อ ธิดาแห่งพรรคแสงธรรมเปอร์เซียที่หนี ออกมาจากพรรค และคือแม่แท้ๆของเสี่ยวเจียวสาวใช้ส่วนตัวของเตียบี้ก็ เพื่อให้ทุกคนรอดเสี่ยว เจียวยอมเสียสละตนเองกลับไปรับตำแหน่งประมุขพรรคแสงธรรมเปอร์เซีย โดยเตียบี้ก็เสียใจกับ การแยกจากของนางไม่น้อย

หลังจากเสี่ยวเจียวไปแล้ว ขณะที่เจียซุ่น เตียบี้ก็ เตียวเมี่ยง จิวจื่อเยาะ และจิวอี้กำลังร่วมโต๊ะ กินข้าว จู่ๆทั้งหมดก็สลบไปเพราะยาพิษสลายพลังรัฐจวน เมื่อตื่นขึ้นมาไม่พบดาบสยบมังกรและ กระบี่สวรรค์ รวมถึงเตียวเมี่ยงและจิวอี้ เตียบี้ก็ออกตามหาทั่วเกาะ พบว่าแพหายไปแล้วและพบศพของ จิวอี้ที่โบหน้าถูกทำร้ายเสียโฉม เตียบี้ก็เสียใจอย่างมากที่จิวอี้ตาย เขาเข้าใจว่าเตียวเมี่ยงเป็นคนฆ่า จิวอี้ วางยาทุกคนและขโมยทั้งดาบและกระบี่ไป จิวจื่อเยาะได้ที่ใส่ความเตียวเมี่ยงว่านางไม่มีทางทิ้ง ตำแหน่งองค์หญิงเพื่อเขา เตียบี้ก็ยังเสียใจที่เตียวเมี่ยงแสดงออกเหมือนรักเขาเป็นเพียงเรื่อง โทกหก เขาจึงสาบานจะฆ่าเตียวเมี่ยงเพื่อล้างแค้นให้จิวอี้ เตียวเมี่ยงที่จู่ๆตื่นขึ้นและอยู่บนแพ เดินทางเพื่อ ออกตามหาเตียบี้ถูกพวกพรรคกระยาจกและสองอสูรนรกที่ต้องการดาบสยบมังกรและกระบี่ สวรรค์จับตัวไป ทั้งๆที่ตัวเองไม่มีดาบและกระบี่ แต่นางใช้เสน่ห์หลอมน โทกหกเพื่อเอาชีวิตรอด เตียบี้ที่ออกจากเกาะมาตามหาข่าวของเตียวเมี่ยงบังเอิญได้ยื่นเข้า ทำให้เขายิ่งแน่ใจว่าที่เข้าใจในตัว นางทั้งหมดถูกต้อง เตียวเมี่ยงถูกส่งตัวให้แก่อ่องผิงหนาน นางยอมฆ่าตัวตายแต่ไม่ยอมตกเป็นของ อ่องผิงหนาน อ่องหนิหย่างพ่อของเตียวเมี่ยงรู้เรื่องจึงรีบมาช่วย อ่องผิงหนานที่ออกตามล่าเตี ยวเมี่ยงติดกับโดนกัปกัดฆ่าตายโดยทำให้เข้าใจว่าเป็นฝีมือของเตียบี้และพรรคแสงธรรม ด้านเตียบี้ ก็กลับเข้าใจว่าเตียวเมี่ยงหลอกใช้พรรคพวกของเขาและฆ่าพวกเขาพร้อมกับอ่องผิงหนาน เตียบี้ก็ ตามมาถามเรื่องราวกับเตียวเมี่ยง ทั้งสองเกิดผิดใจกันอย่างหนักเพราะไม่ว่าเตียวเมี่ยงจะพูดยังไงเตี ยบี้ก็ไม่เชื่อ และคิดว่าเตียวเมี่ยงเป็นนางมารร้ายที่ก่อเรื่องทั้งหมด แต่เขาก็ไม่สามารถหักใจฆ่านาง ได้อยู่ดี เพราะลึกๆเขาเชื่อว่านางไม่ได้ทำ แต่ก็ไม่อาจทำได้ ประกาศว่าต่อไปนี้ทั้งสองสิ้นเยื่อใย ต่อกัน ไม่ขอพบหน้าอีก จากเหตุการณ์นี้เตียบี้ก็จึงเห็นจิวจื่อเยาะเป็นเพียงคนดีเพียงคนเดียวที่รักเขา เขาจึงขอร้องแต่งงานท่ามกลางความยินดีอย่างมากของเจียซุ่น ภายหลังพบสมาชิกพรรคแสง ธรรมเตียบี้ก็จึง ได้รู้ว่าเตียวเมี่ยงไม่ได้ฆ่าพรรคพวกของเขา เขาจึงรู้ว่าตำหนิคนผิดไป

ช่วงแซ่จื่อที่ยังคงผิดหวังจากการถูกปฏิเสธของจิวจื่อเยาะ ถูกตั้งอ้วเหลียงพรรคกระยาจก หลอกให้ฆ่าศิษย์พี่เจ็ดพรรคเดียวกัน ด้วยกลัวความลับจะเปิดเผยจึงยอมตกเป็นเครื่องมือของตั้งอ้ว

วเหลียง เตียวเมียงที่ตามมาหาเตียบก็พบจิวจื่อเยาะยกน้ำโสมเข้าไปให้เจียซุ่น และเหมือนนางจะวางยาพิษบางอย่างลงในนั้น แต่ก่อนที่เจียซุ่นจะดื่มเซ่งกงก็ปรากฏตัวและลักพาตัวทั้งสองไป โดยเบื้องหลังนั้น ตั้งอิวเหลียงและเซ่งกงร่วมมือกันอยู่เพื่อต้องการจะโค้งงอไปท่วยทรพเตียบก็แอบมาสืบข่าวที่พรรคกระยาจก พบเซ่งแซจื่อมาขอเข้าพรรคกระยาจกและเตียวเมียงปลอมตัวเป็นเขา เตียบก็ช่วยเตียวเมียงที่โดนคุมจับตัวไว้และได้ล่วงรู้แผนการณ์ของพรรคกระยาจกที่จะวางแผนให้เซ่งแซจื่อหักหลังสำนักบู๊ตึ้ง เตียวเมียงที่กำความลับว่าจิวจื่อเยาะและพ่อบุญธรรมของเตียบก็อยู่ไหน ทำให้เตียบก็ต้องพานางไปบู๊ตึ้งด้วย ระหว่างทางเกิดฝนตกทั้งสองเข้าไปหลบในถ้ำและพบกับศพของศิษย์คนที่เจ็ดของบู๊ตึ้ง และบังเอิญกับที่พรรคพวกของบู๊ตึ้ง ศิษย์พี่คนที่หนึ่ง คนที่สอง และคนที่สี่ เข้ามาหลบฝนในถ้ำนี้เช่นกัน ทั้งหมดจึงคิดว่าเตียบก็มาน้องเจ็ดของพวกเขา เตียวเมียงใช้ความฉลาดของนางช่วยไขความจริง ทำให้ทั้งหมดรู้ความจริงว่าคนที่ฆ่าอมยู่ทซ์เจ็ดคือเซ่งแซจื่อ

เตียวเมียงและเตียบก็ออกเดินทางต่อเพื่อไปช่วยพ่อบุญธรรมและจิวจื่อเยาะ แต่เกิดทะเลาะและแยกกันระหว่างทางเสียก่อน เตียบก็จึงเปลี่ยนแผนปลอมตัวเป็นสมาชิกพรรคกระยาจก ไม่เพียงสามารถช่วยเหลือจิวจื่อเยาะได้แต่ความลับเรื่องประมุขพรรคกระยาจกคนปัจจุบันเป็นตัวปลอมในที่สุดงานแต่งงานระหว่างเตียบก็และจิวจื่อเยาะก็ถูกจัดขึ้น มีแขกมาแสดงความยินดีมากมาย แต่แขกที่ไม่ได้รับเชิญมานั่ง อย่างเตียวเมียงก็มาด้วยเช่นกัน นางมาทวงสัญญาอีกสองข้อที่เหลือ นั่นคือไม่ให้เตียบก็แต่งงานกับจิวจื่อเยาะ เพราะจะกลายเป็นคนนอกตัญญู แต่เตียบก็ไม่ยอม นางจึงยื่นขอบางอย่างในมือให้ดู เตียบก็ตกใจจึงรับปากเตียวเมียง ทำให้จิวจื่อเยาะโกรธอย่างมากจะฆ่าเตียวเมียง แต่เตียบก็เข้ามาช่วยไว้ จิวจื่อเยาะยืนยัน หากไม่แต่งงานนี้ทั้งสองจะสิ้นสุดเยื่อใยต่อกัน เตียบก็จิ้นใจเพราะเป็นห่วงพ่อบุญธรรมมากกว่า สุดท้ายงานแต่งงานก็เป็นอันล้มลง

จิวจื่อเยาะกลับมาที่สำนักง้อไบ๊ เพื่อทวงตำแหน่งเจ้าสำนัก ระดับวรยุทธ์ที่รุดหน้าขึ้นมาทำให้ทุกคนยอมรับนางเป็นเจ้าสำนักในที่สุด ด้านเตียบก็และเตียวเมียง ที่โรงเตี๊ยมพี่ชายของเตียวเมียงนำกองกำลังมองโกลมากมาย มาจับตัวกุมตัวเตียบก็และหวังจะนำตัวเตียวเมียงกลับไป แต่เตียวเมียงไม่ยอม และช่วยให้เตียบก็หนีรอดออกไปได้ เพราะเหตุนี้ทำให้ฮ่องเต้มองโกลโกรธ หันมาลงโทษประหารชีวิตอ๋องหนี่หยั่งพ่อของเตียวเมียงแทน เตียวเมียงรู้ว่าไม่อาจทนให้พ่อรับผิดแทนได้นางวางยาสลบเตียบก็หลังจากนั้นจึงกลับไปรับโทษประหาร เมื่อเตียบก็ฟื้นขึ้นจึงรีบตามไปที่ลานประหารพบเพียงเลือดกองหนึ่งและป้ายหลุมศพของเตียวเมียง เขาจึงรู้แจ้งแก่ใจว่าคนที่เขารักที่สุดคือเตียวเมียงเพียงคนเดียว เตียบก็ที่หลังน้ำตาเพราะคิดว่าเตียวเมียงตายไปแล้ว ต้องถึงกับตกตะลึงเมื่อพบเตียวเมียงในชุดขาวปรากฏตัวอยู่ตรงหน้า แท้จริงแล้วเตียวเมียงยังไม่ตาย แต่องค์รัชทายาทคนสนิทของเตียวเมียงเป็นผู้ยอมโดนประหารแทนนางเพื่อตอบแทนบุญคุณ ทั้งสองดีใจอย่างมากที่จะได้อยู่ด้วยกันอีกครั้ง

ช่วงเช้าที่กลายเป็นคนไร้บ้าน ขอด่านข้างถนนถูกคนของพรรคจ้อไปพาตัวมาที่พรรคตาม คำสั่งของจิวจื่อเยาะ นางยื่นขอเสนอให้ช่วงเช้าแต่งงานกับนาง เมื่อแต่งงานแล้วนางจะทำให้เขา กลายเป็นเจ้ายุทธ ช่วงเช้าที่รักจิวจื่อเยาะเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว อีกทั้งยังต้องการเอาชนะเตียบก็จึง แต่งงานกับนาง ไม่นานวัดเส้าหลินส่งสารถึงทุกสำนักเชิญให้ไปเข้าร่วมชุมนุมฆ่าสังโศ หาก ตัวแทนของสำนักใดต่อสู้จนได้เป็นผู้ชนะ และสามารถสู้กับสามหลวงจินอาวุธได้ ก็จะได้ ครอบครองดาบสยบมังกรและฆ่าเจี๋ยซุ่น ราชสีห์ขนทอง เตียบก็และเตียวเมี่ยงปลอมตัวไปอยู่ที่บ้าน ตายายที่มีหน้าที่ส่งผักให้แก่วัดเส้าหลินเพื่อสืบข่าวและช่วยพ่อบุญธรรมออกมา เตียบก็แอบเข้าไป ในวัดเส้าหลินก่อนวันชุมนุม จนเจอตัวเจี๋ยซุ่น โดยเจี๋ยซุ่นมีหลวงจินอาวุธทั้งสามที่มีฝีมือสูงส่งเฝ้า อยู่ เพื่อไม่ให้หนีและไม่ให้ใครช่วยเจี๋ยซุ่นหนีออกไปได้ เตียบก็ได้ต่อสู้กับหลวงจินทั้งสาม ใน ระหว่างนั้นถูกเซ่งกงหวังสอบทำร้าย หลวงจินทั้งสามช่วยขัดขวางไว้ จึงได้ฟังความจริงจากเตียบก็ ว่าเรื่องเลวร้ายทั้งหมดเกิดเพราะเจี๋ยซุ่น หวังให้ปล่อยเจี๋ยซุ่นไป แต่เจี๋ยซุ่นไม่ยอมไปเพราะต้องการ ชาติใช้ความผิดทั้งหมดที่ตนเองก่อไว้ เตียบก็ยอมลามือแล้วกลับมาใหม่ในวันชุมนุม ในวันชุมนุม พรรคน้อยใหญ่ที่มีความแค้นต่อเจี๋ยซุ่นและต้องการดาบสยบมังกรต่างเดินทางมาทำงานนี้มากมาย การประลองจบลงและได้ผู้ชนะคือจิวจื่อเยาะ เพราะเตียบก็ยอมมือให้แกนาง หวังว่านางจะเห็นใจ ไม่ฆ่าพ่อบุญธรรมของเขา จิวจื่อเยาะเลือกเตียบก็มาช่วยต่อสู้กับหลวงจินอาวุธทั้งสาม โดยหวัง ระหว่างนั้นก็พยายามจะหาทางฆ่าเจี๋ยซุ่นไปด้วย ในขณะที่นางจะลงมือ หญิงสาวในชุดเหลืองที่ กล่าวว่านางมาจากสุสานโบราณก็ปรากฏตัวขึ้นเพื่อขัดขวาง เจี๋ยซุ่นถูกตัดสินโทษจากชาวยุทธ โดย ทำร้ายบาปเจ็บเพียงเล็กน้อย

หลังเหตุการณ์ทุกอย่างสิ้นสุดลง จิวจื่อเยาะรีบเร่งกลับสำนักง้อไป แต่เตียวเมี่ยงตามมาขัด ขว้างจนสามารถเปิดโปงได้ว่าดาบสยบมังกรและกระบี่สวรรค์อยู่ในมือจิวจื่อเยาะ รวมถึงเหตุการณ์ บนเกาะอริพิศคือฝีมือของจิวจื่อเยาะ จิวจื่อเยาะที่โกรธแค้นและยังรักในตัวเตียบก็ จับตัวเตียวเมี่ยง ไว้และเมื่อเตียบก็จะออกตามหานาง โดยปฏิเสธเยื่อใยของจิวจื่อเยาะอีกครั้ง จิวจื่อเยาะจึงนำตัวเตียว เมี่ยงออกมาเพื่อจะฆ่า แต่ลมปราณของนางเกิดแตกช่นเพราะการรีบร้อนฝึกวรยุทธ ทำยที่สุดนาง จึงสูญเสียทั้งวรยุทธและความทรงจำ

ในขณะที่ชาวยุทธทุกสำนักกำลังจะเดินทางลงจากเส้าหลิน ก็ถูกกองทัพของมองโกลยกทัพ มาปิดล้อมหวังฆ่าทิ้งในคราวเดียว แต่ด้วยความเฉลียวฉลาดของเตียวเมี่ยงที่ขโมยเอา คัมภีร์นพเก้า และตำราพิชัยสงครามงักสูยซึ่งอยู่ในกระบี่และดาบออกมาจากตัวจิวจื่อเยาะได้ให้แก่เตียบก็ ปัญญาการรบจนชนะ ด้านกองทัพของพรรคแสงธรรมเมื่อรู้ว่าเตียบก็มีใจให้เตียวเมี่ยงอดีตองค์ หญิงมองโกล ก็ต่างรวมใจขอร้องให้เตียบก็ฆ่าเตียวเมี่ยงเพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้แก่เหล่าทหารและ

ระวางกลัวว่าเตียวเมี่ยงจะเป็นไส้ศึก โดยเบื้องหลังมีตั้งอ้วเหลียงที่แปรพรรคมาอยู่พรรคแสงธรรม ค่อยยุยง เตียบก็ปฏิเสธที่จะมาเตียวเมี่ยงและยอมสละตำแหน่งประมุขพรรคแสงธรรม รวมถึงยกตำราพิชัยสงครามจ๊กซุยและดาบสยบมังกร ให้แก่นายพลแห่งแสงธรรม จู่ม่วงเจีย ออกท่องยุทธกับเตียวเมี่ยงกลายเป็นเพียงคนธรรมดา ต่อมีกองทัพของแสงธรรมสามารถตีกองทัพมองโกลแตกได้ จึงสถาปนาราชวงศ์หมิงขึ้น จู่ม่วงเจีย กลายเป็นฮ่องเต้องค์แรกแห่งหมิง นามว่า หมิงไท่จู

2. แนวความคิดทางปรัชญา

หากต้องการที่จะศึกษาถึง ความคิดความเชื่อ สังคมและปรัชญาของจีนที่สะท้อนผ่าน ลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่องมังกรหยกทั้งสามภาคันนั้น จำเป็นต้องเข้าใจถึงหลักคำสอนและที่มาอันทำให้เกิดรากฐานความเป็นจีนขึ้น แต่โบราณกาล ความคิดความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี สังคมและวิถีการดำเนินชีวิตของคนจีนนั้นล้วนได้รับอิทธิพลจากปรัชญาคำสอนจากลัทธิต่างๆ โดยเห็นเด่นชัดที่สุด คือ ลัทธิขงจื้อ ลัทธิเต๋า และศาสนาพุทธ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาถึงหลักคำสอนในแต่ละศาสนา ก่อน จึงจะสามารถนำมาวิเคราะห์สิ่งที่ตัวละครสะท้อนออกมาได้

2.1) แนวความคิดทางปรัชญา ของ ลัทธิขงจื้อ

ในบรรดาปรัชญาลัทธิต่างๆ ลัทธิขงจื้อ ถือเป็น ลัทธิที่มีอิทธิพลสูงสุดในประเทศจีนจนถึงทุกวันนี้ เพราะลัทธิขงจื้อ ไม่เพียงส่งผลต่อการเมือง การปกครอง ความเป็นกษัตริย์ที่ดีทรงคุณธรรมเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตของราษฎรคนทั่วไป อาทิ ด้านการศึกษา การพัฒนาตนเอง การเข้าสังคม การเมือง การคบเพื่อน คุณธรรมและความกตัญญูอีกด้วย

ลัทธิขงจื้อเป็นลัทธิแนวคิดทางจริยศาสตร์ หรือ หลักแห่งความประพฤติ 2 ประการ ขงจื้อ เชื่อว่าการที่ทำให้สังคมสงบสุข ทุกคนเป็นคนดีได้นั้น ต้องอาศัยคุณธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวิทยาการต่างๆ

2.1.1) หลักจริยธรรมของปัจเจกบุคคล

หลักจริยธรรมของปัจเจกบุคคล ได้แก่ หลักจริยธรรมขั้นพื้นฐานที่มนุษย์แต่ละบุคคลควรปฏิบัติในฐานะที่เป็นมนุษย์ที่ดี เพราะจะทำให้เป็นบุคคลผู้มีจริยธรรมและคุณธรรมต่างๆ ที่ขงจื้อเรียกว่า ผู้ดี ซึ่งไม่ได้หมายถึงบุคคลที่มีฐานะสูงส่ง แต่หมายถึงบุคคลที่เป็นคนดีนั่นเอง จริยธรรมที่จะทำให้บุคคลเป็นผู้ดีหรือคนดีนั้น มี 5 ประการ คือ

1) ความชอบธรรม (อี)

ความชอบธรรม หมายถึง สิ่งที่ควรจะเป็น หรือความเหมาะสมถูกต้องของเหตุการณ์ คนในสังคมต่างก็มีหน้าที่ที่เหมาะสมแก่ตนในการปฏิบัติ การรู้ว่าตนเองควรจะทำสิ่งใด และการกระทำในสิ่งที่ตนเองควรจะทำนั้นก็คือความชอบธรรม อย่างไรก็ตาม ถ้าบุคคลทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยคำนึงถึงประโยชน์ของตนเป็นหลัก แม้การกระทำนั้นจะบังเอิญออกมาถูกต้องก็ตาม แต่การกระทำนั้นก็ไม่ได้จัดว่าเป็นความชอบธรรม บุคคลที่เป็นสุภาพชนหรือผู้มีปัญญาจะปฏิบัติหน้าที่ของตนตามหลักแห่งความชอบธรรมนี้ ในขณะที่บุคคลผู้ด้อยสติปัญญาจะกระทำทุกสิ่งเพื่อหวังผลกำไร

2) มนุษยธรรม (เหียน)

มนุษยธรรม หมายถึง การมีความรักในผู้อื่น ถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญที่ทุกคนต้องกระทำร่วมกัน จึงจะสามารถปฏิบัติภาระหน้าที่ของตนในสังคมได้อย่างถูกต้อง ตามหลักของปรัชญาขงจื้อ ความชอบธรรมจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีมนุษยธรรม ซึ่งหมายถึงการขยายขอบเขตของการปฏิบัติให้ครอบคลุม ไปถึงบุคคลอื่น

3) ความรู้สึกผิดชอบ (จง)

ความรู้สึกผิดชอบ เป็นการปฏิบัติในแง่บวกที่มุ่งไปสู่มนุษยธรรม และ ความชอบธรรม โดยมีหลักสำคัญอยู่ว่า จงปฏิบัติต่อบุคคลอื่นให้เหมือนกับที่ท่านต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อท่าน

4) ความเห็นแก่ผู้อื่น (ตู้)

ความเห็นแก่ผู้อื่น เป็นการปฏิบัติในแง่ลบที่มุ่งไปสู่มนุษยธรรมและ ความชอบธรรม โดยมีหลักสำคัญอยู่ว่า อย่าได้ปฏิบัติต่อบุคคลอื่นในสิ่งที่ท่านไม่ต้องการให้บุคคลอื่นปฏิบัติต่อท่าน กล่าวอีกอย่างหนึ่ง คือ การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา เรารักสุขเกลียดทุกข์อย่างไร คนอื่นก็เป็นเช่นเดียวกัน เมื่อเข้าใจอย่างนี้ก็จะได้ไม่ทำสิ่งตนเอง ไม่ปรารถนาแก่บุคคลอื่น ดังนั้น ความรู้สึกผิดชอบ และ ความเห็นแก่ผู้อื่นจึงเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความรักในบุคคลอื่นอันจะก่อให้เกิดความชอบธรรมขึ้นมา

5) บัญญัติแห่งสวรรค์ (หมิง)

ขงจื้อได้แสดงหลักการทาหน้าที่เพื่อหน้าที่ โดยบุคคลจะต้องทำในสิ่งที่ตนควรกระทำอย่างเต็มความสามารถ โดยไม่ต้องวิตกกังวลต่อผลที่จะได้รับจากการกระทำนั้น ต้องทำงานเพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องคิงามที่ควรจะทำ ทาเพราะเห็นว่าเป็นหน้าที่อันแท้จริงของตน และทำเพราะเห็นว่างานนั้นเป็นสิ่งที่มีความค่าในตัวเอง และไม่ว่าผลงานจะออกมาในรูปใดก็ไม่ควรยึดติดกับผลงานนั้น

ขงจื้อได้เสนอแนวคิดเรื่อง บัญญัติแห่งสวรรค์ เพื่อจะอธิบายถึงผลงานที่ปรากฏออกมา บัญญัติสวรรค์อยู่นอกเหนืออำนาจการควบคุมของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่คอยบงการวิถีชีวิตของมนุษย์อยู่ เพราะบัญญัติสวรรค์นี้เองที่ทำให้บุคคลแต่ละบุคคลได้รับผลของงานและฐานะต่างๆ ไม่เท่าเทียมกัน แต่ทุกๆคนควรจะทำงานในความรับผิดชอบให้เต็มที่จนสุดความสามารถ และผลของงานจะเป็นอย่างไรก็สุดแล้วแต่บัญญัติสวรรค์ ตามทัศนะของขงจื้อ การเป็นสุภาพชนหรือบุคคลผู้มีปัญญาต้องประกอบด้วยคุณสมบัติคือ ความชอบธรรม ความรักในบุคคลอื่น ความรู้สึกผิดชอบ ความเห็นแก่ผู้อื่น และจะต้องรู้จักบัญญัติแห่งสวรรค์อีกด้วย (ทิวี่วัฒน์ ปุณฺทริกวิวัฒน์, ศาสนาและปรัชญาในจีน ทิเบตและญี่ปุ่น (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุขภาพใจ, 2545), หน้า 47-52.

2.1.2.) หลักจริยธรรมทางสังคม

ตามทัศนะของขงจื้อ สังคมมนุษย์ที่ดีที่สุดก็คือสังคมที่มีความชอบธรรม (อี) เพราะสังคมประกอบขึ้นจากหลายๆ ครอบครัว ดังนั้น ครอบครัวจึงเป็นพื้นฐานของสังคม หากสามารถจัดระบบครอบครัวให้มั่นคง มีความสุขและมีความชอบธรรมได้แล้ว สังคมโดยรวมก็จะเป็นปึกแผ่น มั่นคง มีความสุขและมีความชอบธรรมไปด้วย ดังนั้น ครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด ขงจื้อจึงเสนอให้ใช้หลักความรักในบุคคลอื่น (เหยิน) มาใช้ในครอบครัว ซึ่งก็ได้แก่การปฏิบัติตามหลักความรู้สึกผิดชอบ (จง) และความเห็นแก่ผู้อื่น (ตู้) นั่นเอง

2.1.2.1 ความสัมพันธ์ทั้งห้า

ขงจื้อมองสังคมในฐานะเป็นหน่วยรวมที่ประกอบด้วยหน่วยย่อยคือ คนแต่ละคนรวมกันจะเท่ากับสังคม ถ้าคนแต่ละคนในสังคมเป็นคนดี สังคมก็จะดีไปด้วย การกระทำของสมาชิกแต่ละคนในสังคมย่อมมีผลต่อสังคมโดยรวม และเนื่องจากบุคคลแต่ละคนในสังคมย่อมจะต้องมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นในลักษณะต่างๆ กันด้วย ขงจื้อจึงได้จัดความสัมพันธ์ของมนุษย์ไว้และนำหลักจริยธรรมสำหรับการปฏิบัติให้สอดคล้องเหมาะสมกับความสัมพันธ์นั้นๆ ซึ่งบุคคลผู้ปฏิบัติตามหลักจริยธรรมเหล่านั้นได้ชื่อว่าเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เรียกว่า ความสัมพันธ์ทั้ง 5 ดังนี้

1) ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับบุตรธิดา ต้องประกอบด้วยความเมตตาและความกตัญญู กตเวที โดยพ่อแม่พึงมีเมตตาต่อบุตรธิดา ส่วนบุตรธิดาก็ต้องมีความกตัญญู กตเวทีต่อบิดามารดา

2) ความสัมพันธ์ระหว่างญาติพี่น้องหรือผู้น้อยและผู้ใหญ่ ต้องประกอบด้วยความสามัคคีและความเคารพ โดยญาติพี่น้องควรรักใคร่สามัคคีปรองดองกัน ผู้มีอาวุโสน้อยกว่าควรให้ความเคารพยำเกรงต่อผู้มีอาวุโสมากกว่า ส่วนผู้มีอาวุโสมากกว่าก็ควรให้เกียรติแก่ผู้มีอาวุโสน้อยกว่า

3) ความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา สามี ต้องประกอบด้วยความรัก ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน โดยสามีและภรรยาพึงมีความรักและความซื่อตรงต่อกัน พร้อมทั้งปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสามีหรือภรรยาอย่างถูกต้อง

4) ความสัมพันธ์ระหว่างมิตรสหาย ต้องประกอบด้วยความจริงใจ โดยมิตรสหายควรมีความรักและความปรารถนาดีอย่างจริงใจต่อเพื่อน ต่างฝ่ายต้องทาตัวให้เป็นที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจของอีกฝ่ายสามีและภรรยาพึงมีความรักและความซื่อตรงต่อกัน พร้อมทั้งปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสามีหรือภรรยาอย่างถูกต้อง

5) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับผู้ใต้ปกครอง ต้องประกอบด้วย ความเมตตา ความสุจริต และความจงรักภักดี โดยผู้ปกครองควรปฏิบัติต่อผู้ใต้ปกครองด้วยความเมตตาและความซื่อสัตย์สุจริต ส่วนผู้ใต้ปกครองก็ควรมีความจงรักภักดีต่อผู้ปกครอง

ถ้าบุคคลเหล่านี้ในสังคมมีความเคารพซึ่งกันและกันปฏิบัติตามหน้าที่ที่ตนมีอยู่ ตามหลักของความรู้สึกลึกซึ้ง (จง) และความเห็นแก่ผู้อื่น (ผู้) ก็จะทำให้เกิดความรัก (เหยิน) และความชอบธรรม (อี่) ขึ้น และคุณธรรมอื่นๆ ก็จะเกิดตามมา

2.2) แนวความคิดทางปรัชญา ของ ลัทธิเต๋า

ลัทธิเต๋าก็เป็นอีกลัทธิหนึ่งที่มีความสำคัญต่อประเทศจีน โดยมีท่านเหลาจื้อเป็นผู้ก่อตั้ง ลัทธิเต๋านั้นต่างกับลัทธิขงจื้อจนอาจเรียกว่าเป็นขั้วตรงข้าม และกล่าวกันว่าคำสอนของเต๋านั้นลึกซึ้งกว่าของขงจื้อ เต๋าเปรียบเสมือนสิ่งนำทางภายในใจจิตใจของคนจีน และศิลปะประเภทต่างๆ ทั้งวรรณกรรม จิตรกรรม ปฏิมากรรม และสถาปัตยกรรม ถึง มีจุดมุ่งหมายให้คนมุ่งเข้าหาทางธรรมสละทางโลก ไม่สนใจในลาภยศ ชื่อ เสียง มุ่งหาความสงบดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายกลมกลืนกับธรรมชาติ มีขันติ มีเมตตากรุณา และ บำเพ็ญสมาธิจิตใจ มีความเป็นเต๋าเป็นจุดมุ่งหมาย

ลัทธิเต๋า มีเต๋า-เต๋อ-จิง แปลว่า คัมภีร์แห่งมรรคและอานาจ เป็นหัวใจของหลักคำสอน กล่าวกันว่านามว่า เต๋า นั้นไม่ได้มีเต๋าดนจริงๆ ทั้งนี้เพราะเต๋าคือธรรมชาติที่อยู่เหนือการสมมุติ ภาษาของมนุษย์นั้นล้วนเป็นเรื่องที่สมมุติขึ้นทั้งนั้น

เต๋านำมาเรียกขานกันได้ ไม่ใช่เต๋าแท้

นามที่นำมาบัญญัติเรียกร้องกันได้ ก็มีใช้นามแท้

.....๑๗๑.....

(ตตก 1)

เต๋าเป็นธรรมชาติอันมีอาจมองเห็นได้ด้วยการดู

จะเวียหูฟังก็มีอาจได้ยิน

จะสัมผัสก็กระทบมิได้

จะวิจัยอย่างไรก็อับจน

.....๑๗๒.....

(ตตก 14)

แต่นั้นเป็นนามธรรม ที่ไม่มีรูปร่าง เป็น สภาวะว่างเปล่า ที่ไม่ได้หมายถึงการไม่มีอะไรเลย แต่หมายถึงการสูญจากตัวตน เป็นสภาวะว่างเปล่าจากตัวตนที่สามารถก่อให้เกิดตัวตนขึ้นได้ และจากสิ่งที่มีตัวตนก็จะเป็นบ่อเกิดสิ่งอื่นๆต่อไป

2.2.1) การกระทำโดยไม่กระทำ

เหล่าจื๊อกล่าวไว้ว่า

สิ่งที่ย่อนที่สุดในโลกนี้
สามารถเอาชนะสิ่งที่แข็งแกร่งที่สุดในโลกได้
ห้องที่ไม่มีอากาศผ่านเข้าได้หาไม่
ด้วยเหตุนี้ ฉันจึงรู้ถึงคุณค่าของการไม่กระทำ
แต่การสอนที่ปราศจากถ้อยคำ และการงานที่ปราศจากการกระทำ
กลับเป็นที่เข้าใจกันน้อยเหลือเกิน

(ตตก 43)

การกระทำโดยไม่กระทำที่ว่านั้น คือการกระทำที่ตกลงไปตามธรรมชาติหรือตามหน้าที่ โดยไม่หวังผลตอบแทน หรือยึดมั่นถือมั่นในผลของการกระทำนั้น ไม่คำนึงถึงผลตอบแทนของการกระทำนั้น

การสอนที่ปราศจากถ้อยคำนั้น คือการสอนโดยใช้ตัวอย่างเป็นบทเรียน เช่นคนดียอมเป็นตัวอย่างที่มีค่ามากกว่าการที่ขวสั่งสอนให้คนอื่นทำดี เพราะการพูดสอนให้ใครๆทำดีนั้น ใครก็พูดได้ แต่เป็นจริงหรือไม่อยู่ที่การปฏิบัติ ฉะนั้น การปฏิบัติจึงเป็นตัวตัดสิน

2.2.2) คุณธรรม 3 ประการในลัทธิเต๋า

รากฐานสำคัญที่จะนำบุคคลไปสู่ชีวิตที่เรียบง่ายนั้น ท่านเหล่าจื๊อได้กล่าวไว้มี 3 ประการคือ

- 1.) การมีความรัก จะช่วยให้เรากล้าหาญ
- 2.) การทำแต่พอควร จะทำให้เราเป็นคนเรียบง่ายมีจิตใจกว้างขวาง
- 3.) การไม่เป็นเอกในโลกร ทำให้เรารู้จักเป็นผู้ตามที่ดี

คุณธรรม 3 ประการนี้เป็นหลักปฏิบัติที่จะทำให้บุคคลได้รับชัยชนะและปลอดภัยจากความทุกข์ทั้งปวงในโลก

"หวังให้ประเทศเล็กที่มีพลเมืองน้อย
 มีอาหารพอที่จะเลี้ยงดูพลเมือง
 มากกว่าที่เขาต้องการถึงสิบเท่าร้อยเท่า
 ให้ประชาชนเห็นคุณค่าของชีวิต
 และไม่ท่องเที่ยวพเนจร ไปไกล
 ถึงแม้จะมีพาหนะเรือและรถ
 ก็ไม่มีใครปรารถนาจะขับขี่
 ถึงแม้จะมีเกราะและอาวุธ
 ก็ไม่มีโอกาสจะใช้
 ให้กลับไปใช้การจดจำเรื่องราว
 ด้วยการผูกเงื่อนแทนการเขียนหนังสือ
 ให้เขานึกว่าอาหารพื้น ๆ นั้น โอชะ
 บ้านเรือนธรรมดาที่น่าสุขสบาย
 ประเพณีวิถีชีวิตที่น่าชื่นชม
 ในระหว่างเพื่อนบ้านต่างเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน
 จนอาจไต่ย่นไต่ชันสู่นับห้าจากข้างบ้าน
 และตราบนวันสุดท้ายของชีวิต
 จะไม่มีใครได้เคยออกไปนอกประเทศของตนเลย"
 (พจนานุกรมสันติ. 2523 : 67)

แสดงให้เห็นถึงประเทศในอุดมคติของท่านเลขาธิการที่ต้องการให้มีรูปแบบที่เรียบง่ายไม่
 เน้นความเป็นวัตถุนิยม แต่ส่งเสริมทางด้านจิตวิญญาณและให้คุณค่าของชีวิต วิถีชีวิตที่เรียบง่ายนี้
 จะทำให้ผู้คนมีความสุขในประเทศของตน โดยไม่จำเป็นต้องออกไปแสวงหาที่อื่น\

2.2.3) การดำเนินชีวิตในแบบของลัทธิเต๋า

ชีวิตย่อมเป็นที่รักยิ่งกว่าสิ่งใด เราควรมีวิธีการดำเนินชีวิตอย่างเฉลียวฉลาด ชีวิตจึงจะยั่งยืน
 ราบรื่นร่มเย็น โดยการดำเนินชีวิตตามแบบของเต๋านั้น ต้องใช้ชีวิตให้เป็นไปอย่างเรียบง่ายตาม
 ธรรมชาติ อย่าไปดิ้นรน ฝืนธรรมชาติ เพราะการฝืนธรรมชาตินั้น มีแต่จะประสบทุกข์ คนเราควร
 รักสงบ รักสันโดษ และรู้จักตนเอง เอาชนะตนเองให้ได้

ผู้ที่รู้จักคนอื่น ชื่อว่าผู้สังเกต
 ผู้ที่รู้จักตนเอง ชื่อว่าผู้มีปัญญา
 ผู้ชนะคนอื่น ชื่อว่าผู้แข็งแรง
 ผู้ชนะตนเอง ชื่อว่าผู้เข้มแข็ง
 ผู้รู้จักพอ ชื่อว่าผู้ร่ารวย
 ผู้รู้จักเพียร ชื่อว่าผู้มีจิตมั่นคง
 ผู้ไม่ตกอยู่ในอำนาจความยาก ชื่อว่าผู้ยืนยง
 ผู้ที่ตายเพียงกาย ชื่อว่าผู้เป็นอมตะ

(ตตท 33)

อีกทั้งเหล่าจื้อยังสอนให้คนเป็นคนอ่อนโยน แต่ภายในเข้มแข็ง หรือมีใจเข้มแข็ง เป็นคนที่มีความคิดอยู่ในตัว ไม่โอ้อวด หรือเป็นคมในฝัก ดังกล่าวไว้ว่า

ผู้มีความรู้ แต่ทำตัวเหมือนว่าไม่รู้ เป็นผู้ประเสริฐ
 ผู้ไม่มีความรู้ แต่ทำตัวเหมือนว่ารู้อะไรต่างๆ เป็นผู้ไม่ประเสริฐ
 ฯลฯ

(ตตท 74)

คนควรทำตัวเปรียบดั่งสายน้ำ ธรรมชาติเป็นของอ่อน ย่อมสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ทุกอย่าง น้ำอยู่ในอะไรก็มีรูปร่างอย่างนั้น แต่ก็คือน้ำคือนั่นเอง

..... ฯลฯ

ความอ่อนโยน ชนะความแข็งกะด้าง

ความอ่อนชนะความแข็ง

..... ฯลฯ

(ตตท 36)

จะเห็นได้ว่าปรัชญาเต๋านั้นมีจุดมุ่งหมายให้คนมุ่งเข้าหาธรรมชาติ สละทางโลก ไม่สนใจลาภยศ ชื่อเสียง มุ่งหาความสงบ ดำรงชีวิตอย่างเรียบง่าย กลมกลืนกับธรรมชาติ มีขันติ มีเมตตากรุณา และบำเพ็ญจิต รวมถึงละเลิกการศึกษาเล่าเรียน หยุตสร้างวัฒนธรรม มีเต๋าเป็นจุดหมายปลายทาง

จะเห็นได้ว่า ลัทธิขงจื้อและเต๋า ต่างเน้นเฉพาะโลกนี้ สามารถนำมาใช้ได้ในชีวิตจริง แต่ปรัชญาของขงจื้อจะทางเน้นหนักไปทางโลกและทางกาย แต่ปรัชญาของเหล่าจื้อจะเน้นหนักไปทางธรรมและทางใจ แต่ทั้ง 2 ลัทธิต่างช่วยอำนวยความสะดวกและความสุขให้แก่ชาวจีนด้วยกัน โดย

ปรัชญาของขงจื้อช่วยจัดระเบียบสังคมชาวจีน ส่วนปรัชญาของเหลาจื้อช่วยจัดระเบียบจิตใจให้กัชาวจีน ทั้ง 2 ลัทธิคอยช่วยส่งเสริมกันผานกัน จนกลายเป็นวัฒนธรรมอันเดียวกันของจีน ชาวจีนดำเนินชีวิตในสังคมตามแนวทางขงจื้อ แต่ภายในส่วนลึกแห่งหัวใจกลับมีปรัชญาเต๋าเป็นเครื่องนำทาง

2.3) แนวความคิดของศาสนาพุทธ

ศาสนาพุทธเป็นอีกลัทธิปรัชญาทางศาสนาที่ได้รับความนิยมในประเทศจีน แต่ในตอนแรกที่พระพุทธศาสนาได้เข้าไปสู่ประเทศจีนนั้น ต้องต่อสู้กับระบบความเชื่อพื้นเมืองอย่างหนัก โดยเฉพาะประชาชนส่วนใหญ่ยังคงนับถือลัทธิขงจื้อและลัทธิเต๋า ตลอดจนอำนาจ ประเพณี และความเชื่อถือต่าง ๆ ในราชสำนัก แต่อาศัยที่พื้นฐานทางปรัชญาของพระพุทธศาสนา มีความหนักแน่นกว่าลัทธิทั้งสอง และ ชาวจีนที่นับถือศาสนาพุทธเองก็ได้ ปฏิรูปพุทธศาสนาขึ้นมาใหม่ให้สอดคล้องกับอารยธรรมและวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนจนกลายเป็นศาสนาพุทธแบบจีน

พุทธนิกายมหายาน คือนิกายที่ประเทศจีนรับและนำไปปฏิรูปจนทำให้เกิดนิกายต่างๆต่างขึ้นเป็นแบบของจีนต่อมา เช่น นิกายสุชาวดี เป็นต้น

หลักสำคัญของพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน คือหลักแห่งพระโพธิสัตว์ภูมิซึ่งเป็นหลักที่พระพุทธศาสนาฝ่ายมหายานแต่ละนิกายยอมรับนับถือ มหายานทุกนิกายย่อมมุ่งหมายโพธิสัตว์ภูมิ ซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้บรรลุพุทธภูมิ บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จะบรรลุถึงพุทธภูมิได้ ต้องผ่านการบำเพ็ญจริยธรรมแห่งพระโพธิสัตว์มาก่อน เพราะฉะนั้น จึงถือว่าโพธิสัตว์ภูมิเป็นเหตุ พุทธภูมิเป็นผล เมื่อบรรลุพุทธภูมิเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าย่อมโปรดสัตว์ให้ถึงความหลุดพ้น ได้กว้างขวาง และขณะบำเพ็ญบารมีเป็นพระโพธิสัตว์ ก็ยังสามารถช่วยเหลือสรรพสัตว์ที่ตกทุกข์ได้ในสังสารวัฏได้มากมาย อุดมคติอันเป็นจุดหมายสูงสุดของมหายานจึงอยู่ที่การบำเพ็ญบารมีตามแนวทางพระโพธิสัตว์ เพื่อนำพาสรรพสัตว์สู่ความหลุดพ้นจากวัฏสงสารให้หมดสิ้น

มหายานมีแนวคิดว่ามีมนุษย์ทุกคนมีสิทธิและมีความสามารถที่จะบำเพ็ญบารมีเป็นพระโพธิสัตว์ และสามารถตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าได้ หากฝึกฝนชำระจิตใจจนบริสุทธิ์ผุดผ่อง

หลักธรรมทางพระพุทธศาสนานิกายมหายานมีเป็นจำนวนมาก หลักธรรมที่จัดว่าเป็นแม่บทของพุทธธรรมทั้งหมดได้แก่ อริยสัจ ๔ ซึ่งจะช่วยให้เรามีความเข้าใจความเป็นจริงของธรรมชาติ และรู้จักชีวิตของตนเองอย่างแท้จริง ได้แก่

1) ทุกข์ คือ สภาพที่ทนได้ยาก ภาวะที่ทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ สภาพที่บีบคั้น ได้แก่ ชาติ (การเกิด) ชรา (การแก่ การเก่า) มรณะ (การตาย การสลายไป การสูญสิ้น) การประสบกับสิ่งอันไม่เป็นที่รัก การพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รัก การปรารถนาสิ่งใดแล้วไม่สมหวังในสิ่งนั้น

2) สมุทัย คือ สาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ ได้แก่ ตัณหา 3 คือ กามตัณหา-ความทะยานอยากในกาม ความอยากได้ทางกามารมณ์, ภวตัณหา-ความทะยานอยากในภพ

3) นิโรธ คือ ความดับทุกข์ ได้แก่ ดับสาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ กล่าวคือ ดับตัณหาทั้ง 3 ได้อย่างสิ้นเชิง

4) มรรค คือ แนวปฏิบัติที่นำไปสู่หรือนำไปถึงความดับทุกข์ ได้แก่ มรรคอันมีองค์ประกอบอยู่ 8 ประการ คือ 1. สัมมาทิฐิ-ความเห็นชอบ 2. สัมมาสังกัปปะ-ความดำริชอบ 3. สัมมาวาจา-เจรจาชอบ 4. สัมมากัมมันตะ-ทำการงานชอบ 5. สัมมาอาชีวะ-เลี้ยงชีพชอบ 6. สัมมาวายามะ-พยายามชอบ 7. สัมมาสติ-ระลึกชอบ และ 8. สัมมาสมาธิ-ตั้งใจชอบ ซึ่งรวมเรียกอีกชื่อหนึ่งได้ว่า "มัชฌิมาปฏิปทา" หรือทางสายกลาง

2.3.1.) ศาสนาพุทธนิกายสุขาวดี

สุขาวดี มีชื่อเรียกในภาษาจีนว่า จิ่งอู่ เป็นนิกายในศาสนาพุทธแบบจีน ที่ชาวจีนปฏิรูปขึ้นมาใหม่ เปลือกนอกดูเหมือนมีคำสอนไม่เน้นให้พึ่งปัญญาของตนเองในการแสวงหาความหลุดพ้น แต่สอนให้พึ่งอำนาจภายนอกเข้ามาช่วย ซึ่งผิดแผกไปจากคำสอนพุทธแบบเดิม เป้าหมายหลักคือการได้ไปอยู่ในพุทธเกษตรสุขาวดีของพระพุทธเจ้าองค์หนึ่งที่มีนามว่า อมิตาภะ เป็นปัญญาไม่ใช่จุดเริ่มต้นในการช่วยให้คนพ้นทุกข์ สำนักนี้จึงสอนให้คนมีศรัทธาหรือมีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะส่งจิตไปขอให้พระอมิตาภพุทธเจ้าทรงช่วยให้หลุดพ้น ดังนั้น ศรัทธาจึงเป็นเงื่อนไขที่พุทธศาสนิกชนสำนักนี้จำเป็นต้องมีเป็นอันดับแรก

2.3.1.2.) หลักธรรมหรือจริยธรรมขั้นพื้นฐานของนิกายสุขาวดี

นิกายนี้ถือว่าการฟื้นฟูของสรรพสัตว์ต้องอาศัยปัจจัยภายนอกเข้ามาช่วย นิกายนี้จึงเน้นการไปเกิด ณ แดนสุขาวดีของพระอมิตาภะ ซึ่งเชื่อว่าเมื่อไปเกิดแล้วจะไม่ตกต่ำมาสู่อบายภูมิอีก โดยผู้จะไปเกิดต้องมีคุณธรรมดังนี้คือ

1.) **กตัญญูกตเวที** พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงวางแม่แบบของคนดีไว้อย่างน่าฟังว่า จะดูว่าคนๆ นั้นเป็นคนดีหรือไม่ ต้องดูที่ “ความกตัญญูรู้คุณ” ความกตัญญูจึงเป็นเครื่องหมายของคนดี เป็นคุณธรรมของบัณฑิต นักปราชญ์ เป็นคุณธรรมเบื้องต้นสำหรับมนุษย์ ถ้าผู้ศึกษาและปฏิบัติธรรมไม่มีความกตัญญูต่อบิดา มารดาและผู้มีพระคุณ แม้จะปฏิบัติธรรมมากศึกษามากก็ยังคงถือเป็นผู้บกพร่อง คุณธรรมค้างพร้อยเพราะเพียงมนุษยธรรมยังปฏิบัติไม่ได้ จะกล่าวไปไปถึงการปฏิบัติ อรหันตธรรม โพธิสัตว์ธรรม อริยธรรม เราต้องกตัญญูต่อใครบ้าง ก็มีบิดา มารดาผู้ให้กำเนิดเลี้ยงดู ครูอาจารย์ผู้สั่งสอนศิลปวิทยา ถ้าในทางธรรมก็หลวงพ่ หลวงพี่ หลวงแม่ หลวงน้า ผู้เป็นครูบา อาจารย์ทางธรรมทั้งปวง สูงขึ้นไปอีก คือพระพุทธเจ้า ผู้เป็นปฐมบรมครูแห่งพระพุทธศาสนา พระธรรมคำสอนที่สามารถยกระดับจิตใจของเราให้พ้นจากความทุกข์

2.) **ความเคารพอ่อนน้อม** ใน มงคลสูตร พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า การที่เรามีความเคารพอ่อนน้อมถือเป็นมงคลอันสูงสุดประการหนึ่งของชีวิต ความเคารพคืออะไร? ความเคารพ คือการซาบซึ้งถึงคุณความดีที่มีอยู่จริงของบุคคลอื่น ยอมรับนับถือท่านเหล่านั้นด้วยความจริงใจ แล้วแสดงออกมาด้วยอาการอ่อนน้อม อ่อนโยน ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ผู้ที่เราควรเคารพมีใครบ้าง 1.บิดา มารดา 2. ครูบาอาจารย์ 3.ผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโส ผู้ทรงคุณธรรม 4.พระมหากษัตริย์ ผู้ครองแผ่นดินโดยธรรม 5.พระรัตนตรัย

3.) **ความกรุณาต่อสรรพสัตว์**

4.) **ปฏิบัติตามหลักกุศลกรรมบถ 10 ประการ** ได้แก่ การไม่ฆ่าสัตว์

ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤตผิดในกาม ไม่กล่าวเท็จ ไม่กล่าวส่อเสียด ไม่กล่าวคำเพื่อเจ้า ไม่กล่าวคำหาชญา ไม่โลภอยากได้ของคนอื่น ไม่ปองร้ายคนอื่น และไม่เห็นผิดจากหลักธรรมที่ถูกต้อง

5.) **ตั้งปณิธานขอยึดถือพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งตลอดชีวิต**

6.) **รักษาศีล**

7.) **ตั้งใจมั่นเพื่อบรรลุโพธิญาณ**

3. วิจัยบทบาทของตัวละครเอกในภาพยนตร์โทรทัศน์มังกรหยก

ตามความคิดเห็นของข้าพเจ้า ก๊วยเจ๋งนั้น เป็นคนที่มีลักษณะซื่อตรง ซื่อสัตย์ และแทบจะไม่ทันเล่ห์เหลี่ยมของคน อาจจะเป็นเพราะเขาอยู่แต่ในทุ่งหญ้าที่มองไกลมาตั้งแต่เล็กจนโตจึงทำให้ไม่เคยสัมผัสกับนิสัยของสังคมคนเมือง เป็นตัวละครแบบน้อยลักษณะหรือตัวแบน ซึ่งเป็นตัวละครที่มีลักษณะนิสัยง่ายง่ายไม่ซับซ้อน เพราะก๊วยเจ๋งนั้นถือเป็นตัวละครที่มีนิสัยที่ดี เป็นที่รักของทุกคนแม้ว่าเขาอาจจะโง่เขลาว่าคนอื่นแต่เป็นคนจริงใจ ไม่มีพิษมีภัยกับใคร ใครดีมาเขาก็ดีตอบ ใครร้ายมา เขาก็ดีตอบอีกเช่นกัน

ส่วนเอี้ยก้วย เป็นตัวละครแบบตัวกลม มีนิสัยอารมณ์หลากหลายแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ คล้ายคลึงกับพวกเรามาก เอี้ยก้วยต่างกับก๊วยเจ๋ง ตั้งแต่เล็กเขาเป็นเด็กฉลาด คล่องแคล่ว ว่องไว อีกทั้งไม่ยอมคน ใครที่ทำร้ายหรือทำไม่ดีใส่เขา เขาจะโต้ตอบกลับในทันที เอี้ยก้วยมีนิสัยและความคิดที่เรียกว่าต่างจากคนอื่น ๆ มาก เขาไม่ยึดถือกฎหรือจารีตข้อปฏิบัติใดๆ หากเขาเห็นว่าไม่สมควร อาจารย์ที่ทำไม่ดีใส่ต่อเขา เขาก็จะไม่นับถือเป็นอาจารย์ และลักษณะที่โดดเด่นคืออย่างของเอี้ยก้วย คือ เขาเป็นคนที่มีความรักลึกซึ้ง รักเดียวใจเดียว

และเตียบี้กั๊ เขานั้นฉลาดเหมือนกับเอี้ยก้วย แต่ไม่ทันเล่ห์เหลี่ยมของคนเหมือนกับก๊วยเจ๋ง เตียบี้กั๊มีลักษณะนิสัยสุขุม รอบคอบ เมตตา แต่ความเมตตาของเขานั้นบางครั้งบางคราก็ทำให้ถูกคนอื่นหลอก เตียบี้กั๊แม้จะมีความสามารถมากแต่เขาไม่เด็ดขาด ไม่ใจแข็ง เพราะเขาเป็นคนที่เมตตา รู้จักการให้อภัย และให้โอกาสแก่คนอื่นอยู่เสมอ

3.1 วิจัยผ่านแนวคิดทางปรัชญา ของ ลัทธิขงจื้อ

ตามหลักจริยธรรมของปึงเจกบุคคล

1.) ความชอบธรรม

สิ่งที่ควรจะทำหรือเหมาะสมถูกต้องควรทำตามแต่เหตุการณ์นั้นๆ โดยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของตัวเอง แม้จะบังเอิญถูกต้องในภายหลังก็ตาม

ในส่วนของก๊วยเจ๋งนั้น เขาอาจจะเป็นคนโง่เขลา ไม่ทันคน แต่เวลาทำให้เขาเติบโตมากขึ้น เขาเข้าใจถึงความชอบธรรมหรือคุณธรรมนี้ได้อย่างถ่องแท้ โดยเห็นได้จากในตอนหลังที่เขาตามหา อึ้งย้งจนพบและบอกแก่อึ้งย้งว่าเขาเข้าใจถึงคุณธรรมหรือความชอบธรรมที่แท้จริงแล้วว่า หากเราต้องทำเพื่อตนเอง หรือทำจริงที่ตนคิดว่าเป็นความชอบธรรม จนทำลายความชอบธรรมที่ใหญ่กว่า ก็ไม่ถือเป็นคุณธรรมที่แท้จริง เขานั้นเข้าใจในหลักการนี้จากการที่เจงกิสข่านชื่นชมในตัวเขาที่ทำศิกรบชนะพวกกิม และต้องการให้เขาเป็นแม่ทัพทำศึกกับซ่ง ซึ่งเป็นชนชาติที่แท้จริงของเขา จริงอยู่ที่เขา

ควรจะตอบแทนบุญคุณที่เจงกีสข่านดูแลเขากับแม่มาเป็นเวลานาน มองโกลเปรียบเสมือนบ้านอีกหลังหนึ่งของเขา แต่หากเขาต้องสู้รบกับชนชาติของตัวเองจริงๆ นั้นไม่ถือเป็นความผิดที่ใหญ่หลวงกว่าหรือ หากเขาไม่กตัญญูรักชนชาติของตัวเอง เขาก็คงทำผิดยิ่งกว่าเนรคุณกับเจงกีสข่าน และเหตุการณ์ในมังกรหยภภาคสอง ที่ลูกสาวของก๊วยเจ๋ง โกรธจนไปตัดแขนของเอี้ยก้วย เมื่อก๊วยเจ๋งรู้เข้าก็เข้าไปในห้องของก๊วยบูบอกแก่ลูกสาวทั้งน้ำตาว่าการกระทำเช่นนี้ไม่ถูกต้อง หากนางตัดแขนเอี้ยก้วย เขาซึ่งเป็นพ่อก็ต้องตัดแขนนางก๊วยเจ๋งไม่ได้คำนึงถึงความสัมพันธ์พ่อลูกเป็นอันดับแรก แต่เขาคำนึงถึงความถูกต้อง แม้จะเป็นลูกสาวของเขา แต่หากทำผิดก็ต้องได้รับโทษเช่นกัน และอีกเหตุการณ์หนึ่ง เมื่อกิมลู่ไน้ใช้ ก๊วยเซียง ลูกสาวของก๊วยเจ๋ง ต่อบรองให้เขาเปิดประตูเมือง แต่ก๊วยเจ๋งเห็นแก่บ้านเมืองมากกว่า ส่วนตัวก๊วยเซียงก็พร้อมจะตายมากกว่าให้พ่อทำผิดต่อบ้านเมืองจึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ก๊วยเจ๋งนั้นเป็นผู้ปฏิบัติตามความชอบธรรมได้อย่างแท้จริง ทำอะไรไม่คิดถึงผลประโยชน์ของตนเอง

เอี้ยก้วยเขานั้นเป็นคนที่แปลกประหลาดกว่าคนอื่นๆ ในสมัยนั้นอยู่แล้ว เขามักจะทำอะไรตามใจตนเอง เพราะฉะนั้นสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าเป็นความชอบธรรม เอี้ยก้วยอาจเห็นเป็นอีกอย่างได้ แต่จากการกระทำของเอี้ยก้วย ตอนที่เขาคิดว่าก๊วยเจ๋งและอึ้งย้ง ผู้ที่เปรียบประดุจเหมือนกับพ่อแม่แท้ๆของเขา เป็นสาเหตุที่ทำให้เอี้ยก้วยต้องตายโดยไม่ได้ตั้งใจ เขาก็มีความแค้นคิดจะลอบฆ่าก๊วยเจ๋งเพื่อล้างแค้นให้กับพ่อ แต่เมื่อถึงเวลาเขาก็ไม่อาจลงมือได้เพราะก๊วยเจ๋งเป็นผู้ที่เล็งดูเขามาตั้งแต่เล็กและมีความรักให้เขาเปรียบเสมือนลูกของตนเองจริงๆ และก๊วยเจ๋งยังเป็นผู้ที่มีความดีต่อแผ่นดินอย่างสิ้นเหลือ เมื่อคราวที่ก๊วยเจ๋งจะพลาดท่าเสียทีให้กับพวกมองโกล เอี้ยก้วยจึงได้เข้าช่วยและช่วยก๊วยเจ๋งปราบพวกมองโกลจนชนะ สุดท้ายเขาก็ลืมความแค้น เพราะถึงอย่างก๊วยเจ๋งก็ไม่ได้มีเจตนาหรือตั้งใจแม้แต่น้อยให้พ่อเขาต้องตาย กลับปฏิบัติต่อเขาอย่างดีเชกเช่นลูกของตัวเอง อีกทั้งหากเอี้ยก้วยฆ่าก๊วยเจ๋งผู้มีคุณธรรม ทำดีต่อบ้านเมืองและแผ่นดินจีนมาตลอดไม่นับว่าเป็นความผิดที่ใหญ่หลวงหรืออีกทั้งภายในเอี้ยก้วยเองก็ยังใส่หน้ากากปิดบังหน้าตา คอยช่วยเหลือคนอื่นๆ ที่ถูกรักแ่ โดยไม่ต้องการเปิดเผยตัวตน เขาก็ถือเป็นคนที่ปฏิบัติตัวตามความชอบธรรมในสังคมเช่นกัน

และส่วนตัวเตียบ่อกี่เองนั้น เขาเป็นผู้จิตใจดีไม่เคยมีความแค้นกับใครอย่างจริงจัง แม้แต่กับคนที่เคยทำร้ายเขาก็ตาม เขามักจะคอยช่วยเหลือคนอื่นๆ อยู่เสมอ แม้ตอนแรกจะถูกตราหน้าเข้าใจผิดว่าเป็นพวกกบฏแผ่นดินเข้ากับพวกมองโกลก็ตาม ความชอบธรรมของเตียบ่อกี่นั้นเห็นได้ในตอนที่เขาถูกคนในพรรคขอร้องให้รับตำแหน่งเจ้าสำนักพรรคแสงธรรม ตอนแรกเตียบ่อกี่ไม่ต้องการจะรับเพราะคิดว่าไม่ถูกต้อง เขาไม่ใช่ผู้ที่ได้รับสืบทอด แต่เขาก็รับในที่สุดเพราะคนที่พรรคมากมายไว้ที่พึ่งพิง แต่เขาก็กลัวไว้ว่าหากตอนหลังได้คนที่เหมาะสมมาเป็นหัวหน้าพรรคเขาจะออกจาก

ตำแหน่งทันที หรือว่าในตอนที่ถูกเจ้าสำนักถูกจับตัวไปที่วัดว่าอันซื่อเขาเองก็ตามไปช่วยเหลือแม้เจ้าสำนักเหล่านั้นจะไม่ชอบเขาก็ตาม แต่เขาก็คิดว่าต้องทำเพื่อคุณธรรม ช่วยเหลือชาวบ้านด้วยกันไม่ให้ถูกพวกมองโกลทำร้าย เตียบ่อกี้มักจะคอยช่วยเหลือผู้อื่นที่ถูกรังแกหรือไม่ได้รับความถูกต้อง แม้ว่าคนผู้นั้นจะเคยทำร้ายเขา คิดไม่ดีต่อเขา แต่หากคนเหล่านั้นกำลังไม่ได้รับความถูกต้องอยู่ เขาก็จะช่วยเหลือเช่นกัน รวมถึงเขายังเป็นคนที่เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวม ไม่หวังเอาการกระทำของตนมาเอาหน้า ขอมเสียดตำแหน่งว่าที่ฮ่องเต้ให้แก่จูมวงเจียที่มีความสามารถให้การทำศึกสู้รบกับมองโกลจนชนะและสถาปนาราชวงศ์จินขึ้นใหม่

2.) มนุษยธรรม

หมายถึงการมีความรักให้กับผู้อื่น ตามความเห็นของขงจื้อ ความชอบธรรมจะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลมีมนุษยธรรม ก๊วยเจ๋ง เราเห็นความรักที่มีต่อผู้อื่นของก๊วยเจ๋งได้อย่างชัดเจน ตอนที่อึ้งย้งปลอมตัวเป็นยาจกมาขโมยของของก๊วยเจ๋ง เมื่อก๊วยเจ๋งจับได้ ไม่เพียงไม่ निक โกรธ แต่ยังเกิดความสงสาร พาอึ้งย้งที่เขานึกว่าเป็นเพียงยาจกจนๆ ไม่มีเงินกินข้าว ไปเลี้ยงอาหาร อีกทั้งยังได้มอบเงินทั้งหมดที่เขาให้แก่อึ้งย้ง การปฏิบัติเช่นนี้ของก๊วยเจ๋งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าเขามีความรักแก่ผู้อื่นแม้จะเป็นคนที่ไม่รู้จักก็ตาม

เอี้ยก้วย ความรักที่เขามอบให้แก่ผู้อื่น ไม่เพียงมอบให้กับมนุษย์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงสัตว์ด้วย ในตอนที่เอี้ยก้วยออกตามหาเสี่ยวเหล่งนึ่ง ระหว่างทางพบชายหนุ่มกำลังเข็นตม้าของตัวเองอย่างหนักที่ไม่ยอมเดิน เอี้ยก้วยก็เข้าไปช่วยม้าตัวนั้นให้ได้รับอิสระ ไม่ต้องถูกนำไปใช้งานอีก แต่เมื่อมันไม่ยอมไป เขาก็ได้พามันไปเดิน ทั้งยังหาอาหารให้มันกิน

เตียบ่อกี้ เป็นบุคคลที่มีความรักและเมตตาต่อผู้อื่นอย่างเห็นได้ชัดและมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่วัดว่าอันซื่อที่เข้าไปช่วยเหลือเจ้าสำนัก หรือเข้าไปช่วยเหลือเตียวเมียงชวามองโกลที่เป็นฝ่ายตรงข้าม จากการถูกจับแต่งงานโดยไม่ยินยอม ช่วยเหลือพรรคกระยาจกที่ถูกตั้งอิวเหลียงร่วมมือกับได้ซืออี่จิง นำบุคคลอื่นมาหลอกหลวงว่าเป็นหัวหน้าพรรคและในตอนจบของเรื่องยังช่วยพรรคเส้าหลินและพรรคอื่นๆ ที่ถูกมองโกลยกทัพมาปิดล้อมต่อสู้จนได้รับชัยชนะ

3.) ความรู้สึกผิดชอบ

เป็นการกระทำในแง่บวกที่มุ่งให้เกิดมนุษยธรรมและความชอบธรรม โดยมีหลักทำให้ปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนกับที่ต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อเรา ก๊วยเจ๋งนั้นปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างดีไม่ว่าผู้นั้นจะอยู่ฐานะอะไรก็ตาม การกระทำของเขาเห็นได้อย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับเอี้ยกั๋งที่หยิ่งทะนงในตนเอง ก๊วยเจ๋งมักเคารพและให้เกียรติแก่ผู้อื่นเสมอ ต่างจากเอี้ยกั๋งทั้งที่คนในพรรคกระยาจกมา

ขอเงิน เขากลับดำดำและทำร้ายจนทำให้ภายหลัง เมื่ออยากจะเป็นศิษย์ของอั้งซิงก ห้วนหน้าพรรคกระยาจก ก็ไม่สามารถเป็นลูกศิษย์ได้ ในขณะที่ก๊วยเจ๋งปฏิบัติต่ออั้งซิงก อย่างจริงจัง เมื่ออั้งซิงกบอกกับเขาว่า ให้สาบานว่าจะไม่ถ่ายทอดวิชาให้กับผู้อื่น ก๊วยเจ๋งก็ตอบอย่างซื่อตรงว่าเขาไม่สามารถทำได้ เพราะหากอั้งซิงกต้องการให้สอน เขาก็ต้องสอนเพื่อไม่ให้ทำผิดต่ออั้งซิงก เขาจึงไม่ขอเรียนเสียดีกว่า การกระทำที่ซื่อสัตย์ของก๊วยเจ๋งนั้นทำให้เขาเป็นที่รักของคนอื่นๆ

เอี้ยก้วย นั้นเป็นผู้ที่ตรงไปตรงมา หากใครทำดีกับเขา เขาก็จะดีด้วย หากใครไม่ดีกับเขา เขาก็จะไม่ดีด้วย ในตอนเด็กเมื่ออยู่ที่สำนักช้วนจินก่าถูกอาจารย์และศิษย์กลั่นแกล้ง เขาจึงหนีเข้าไปในป่าและได้พบกับยายซุนที่สงสารเอี้ยก้วยจึงได้ปกป้องเขาจนถึงแก่ความตาย เอี้ยก้วยพยายามแก้แค้นให้แก่ยายซุนอย่างสุดความสามารถ แม้จะไม่สามารถทำอะไรได้ เพราะเขายังเด็กอยู่ และเซียวเหล่งนึ่งก็กลายเป็นผู้เดียวที่ปฏิบัติกับเขาอย่างดี จนกระทั่งเขาโตขึ้น จึงเห็นได้ว่าไม่ว่าครั้งใดที่เซียวเหล่งนึ่งถูกทำร้าย เอี้ยก้วยก็จะโมโหและเข้าไปช่วยในทันที เพราะเขาไม่ต้องการเห็นคนที่ทำดีต่อเขาได้ถูกทำร้าย กับก๊วยเจ๋งและอั้งซิงเองก็เช่นเดียวกัน

เตียบอ๊ก ก็เป็นผู้ที่ปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างดีและให้เกียรติต่อผู้อื่นเสมอ แม้เขาจะเป็นหัวหน้าพรรค แต่ก็ปฏิบัติกับลูกน้องในพรรคอย่างไร้เกียรติเสมอไม่เคยดูถูกว่ามีฐานะด้อยต่ำกว่า อีกทั้งแม้เขาจะมีวิชาที่เหนือกว่าผู้อื่น แต่ก็ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างดีไม่เคยโอ้อวด คอยช่วยเหลือคนอื่น ๆ เตียบอ๊กก็แม้จะถูกขังเชลยก็คิดร้ายเพราะความอิจฉาตลอดเวลา แต่เขาก็ยังคอยช่วยเหลือและไม่คิดที่จะทำร้ายกลับ

4.) ความเห็นแก่ผู้อื่น

คือการไม่กระทำสิ่งที่ตนเองไม่ต้องการจะได้รับแก่ผู้อื่น หรือการรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา รักสุขเกลียดทุกข์เช่นไร คนอื่นก็เป็นเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นอย่าได้ทำสิ่งที่ตนเองไม่ปรารถนาแก่คนอื่น สำหรับก๊วยเจ๋งที่เรียกว่าเป็นคนซื่อ นั้น เขาแทบจะไม่เคยปฏิบัติไม่ดีต่อผู้อื่น ไม่เคยลงมือให้บาปเจ็บจนถึงแก่ชีวิต ก๊วยเจ๋งรับรู้ถึงการขาดพ่อ เขาจึงไม่ต้องการให้เอี้ยคังสูญเสียเช่นเขา พยายามช่วยเหลือเอี้ยทิมและเอี้ยคังให้พบกันอย่างมีความสุขด้วยความจริงใจ ก๊วยเจ๋งนั้นเป็นผู้ที่มอบความจริงใจให้แก่ผู้อื่นเสมอ เขาจึงเลือกที่จะเชื่อใจคนอื่น และไม่เคยหลอกหลวง เมื่อครั้งพบอ้วนเตียนเด็กและถูกอ้วนเตียนเด็ก โทกกว่า ไม่ใช่ตนเอง จนหนีรอดไปได้ เขาก็เกิดความสมเพชในใจตัวเองที่โดนคนอื่นหลอกเอาง่ายๆ เขาจึงไม่คิดจะ โทกกลับไปปิดกับคนอื่น ครั้งที่อั้งซิงกให้เค้าสาบาน เมื่อทำไม่ได้เขาจึงได้บอกไปโดยตรง ไม่โทกเหมือนที่คนอื่นเคยทำกับเขา

เอี้ยก้วยนั้นเราได้กล่าวบ่อยๆ อยู่แล้วว่า เขาจะปฏิบัติตัวกับคนอื่นเขกเช่นที่ปฏิบัติต่อเขา แม้จะร้ายเพียงใดแต่เอี้ยก้วยเองไม่เคยถูกผู้อื่น เหมือนที่เขาได้รับการปฏิบัติเสมอมาเมื่อครั้งยังเด็ก การกระทำของเอี้ยก้วยจะออกไปในทางไม่ใส่ใจต่อสังคมและความคิดของคนในสังคม เป็นคนเชื่อมั่นในตนเอง เคารพในความคิดเห็นของตนเอง โดยไม่ยึดถือจารีต สิ่งที่เขาไม่ชอบจึงไม่เคยปฏิบัติกับผู้อื่นก่อน หากผู้อื่นไม่ปฏิบัติต่อเขา หรือต่อคนที่เขารัก เอี้ยก้วยแม้จะถูกสังคมและคนรอบข้างทำให้ต้องห่างกับเซียงเล้งนี้บ่อยครั้ง แต่ตัวเขาเองไม่เคยพรากของรักของใคร กลับคอยช่วยเหลืออย่างเห็นอกเห็นใจในชะตากรรมที่เขาเคยพบเจอมาก่อน

เตียบี้กั ผู้มีคุณธรรมและชอบช่วยเหลือผู้อื่น ตลอดทั้งเรื่องนิสัยของเขาเด่นชัด หากเลือกได้เตียบี้กัจะไม่แก้แค้น หรือทำให้ถึงแก่ความตาย เขาไม่เคยทำร้ายผู้อื่นก่อนและแทบจะไม่ตอบโต้กลับ เพียงแต่แก้ต่อสู้อเพื่อเอาตัวรอดเป็นครั้งๆ ไป เตียบี้กัเมื่อรู้ว่าตลอดมาการกระทำอันเลวร้ายทุกอย่าง เป็นฝีมือของจิวจื่อเยาะแต่เขาก็ยังไม่ถือโทษโกรธนางและปฏิบัติดีต่อนางเช่นเดิม เพราะเข้าใจและเห็นอกเห็นใจนางว่าต้องทำไปเพราะความจำเป็น เตียบี้กัจึงเป็นผู้ที่แสดงได้เห็นอย่างชัดเจนว่า เป็นผู้รู้จักให้อภัยผู้อื่น และ ปฏิบัติดีต่อผู้อื่นแม้ผู้อื่นจะปฏิบัติไม่ดีต่อเขาก็ตามเพราะเขาเองรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา

5.) บัญญัติแห่งสวรรค์

คือหลักการกระทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถโดยไม่ต้องนึกถึงผลของการกระทำนั้น ก๊วยเจ๋งนั้นเหตุการณ์ที่เห็นได้ชัดเจนคือการต่อสู้กับพวกกิม แม้ว่าฝ่ายตรงข้ามจะมีเอี้ยกั๋งผู้เป็นน้องชายร่วมสาบานของเขาอยู่ แต่เขาก็ต่อสู้อย่างเต็มที่เพื่อตอบแทนบุญคุณเจงกิสข่าน และต้องการขับไล่พวกที่เขย่งพ่อของเขา อีกทั้งเขายังไม่คำนึงถึงลาภยศใดใด หรือ จะเป็นการประลองยุทธ์กับเอี้ยกั๋งตามที่คูซุกิและเจ็ดประหลาดกังหนำเคยสัญญากันไว้ โดยไม่คำนึงถึงผลแพ้ชนะ เขาแค่กระทำไปตามหน้าที่ของศิษย์ที่เคารพและเชื่อฟังอาจารย์ รวมไปถึงการประลองเพื่อหาเจ้าแห่งยุทธภพ ก๊วยเจ๋งไม่เคยต้องการเป็นเจ้าแห่งยุทธภพ เพียงแต่ต่อสู้ไปเพื่ออาจารย์ หากอาจารย์ต้องการให้ต่อสู้ เขาก็จะแสดงฝีมืออย่างสุดความสามารถ แต่เขาไม่ได้ทำเพื่อหวังให้ตำแหน่งนั้นมาเป็นของตัวเอง

เอี้ยก้วย มีลักษณะเป็นคนใจร้อน เขาเองไม่เคยคิดถึงผลที่จะตามมา แต่ทำทุกอย่างไปตามสิ่งที่เขาคิดว่าถูกต้องและสมควร ไม่มีความลังเล ทำทุกอย่าง อย่างเต็มที่ ในงานฉลองพรรคกระยาจกที่อิงยังจัดขึ้นแล้วถูกพวกกิมล้นมาทำประลองในคราแรก เอี้ยก้วยไม่คิดลงแข่ง แต่เมื่อเซี่ยวเหล่งนี้ถูกหลุมหลงและเขาถูกดูถูกว่าไม่มีความสามารถ จึงเข้าลงแข่งเพื่อกอบกู้หน้าให้แก้แค้นให้อาจารย์และกอบกู้หน้าของสำนักสุสานโบราณอย่างเต็มที่

เดียบก็นั่นออกจะเป็นคนใจอ่อน ทำอะไรไม่เต็มที่ สุดความสามารถ เช่นในการประลอง ชุมนุมฆ่าสังโตนัน เขาขอมอ่อนข้อให้กับจิวจือเยาะเพราะคิดเพียงแต่ว่านางคงจะเห็นถึงน้ำใจของเขา แต่นั่นทำให้นางเกือบที่จะได้ตัวพ่อบุญธรรมและฆ่าปิดปากได้สำเร็จ การกระทำเช่นนี้ย่อมไม่เข้าหลังของบัญญัติสวรรค์ ที่ควรทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถในฐานะของลูกบุญธรรม โอกาสที่เขาจะช่วยเหลือพ่อบุญธรรมนั้นเขาไม่ควรใจอ่อนเช่นนี้ จึงเห็นได้ว่าเดียบก็ก็มีข้อพร่องไม่ได้ตรงตามหลักจริยธรรมปัจเจกชนทุกอย่าง

ตามหลักจริยธรรมทางสังคม

ความสัมพันธ์ทั้งห้า

1.) ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับบุตรธิดา

นั่นคือความกตัญญูที่บุตรธิดาควรมีต่อพ่อแม่ที่เลี้ยงดูนั้นเหลือแม่เพียงคนเดียว แต่แม่พ่อของเขาจะตายไปแล้ว ก๊วยเจ๋งก็ยังกตัญญูต่อพ่อของเขาเสมอ เขาไม่เคยลืมเลือนที่จะล้างแค้นให้กับพ่อของเขา การแก้แค้นแทนบุพการีเป็นการแสดงความกตัญญูที่บุตรไม่สามารถละเลยได้ ขงจื้อกล่าวว่า การแสดงความรักและความเคารพบิดามารดาเมื่อท่านยังมีชีวิต และแสดงความเศร้าโศกเสียใจเมื่อท่านจากไปแล้วเป็นหน้าที่อันสำคัญยิ่งของมนุษย์ และก๊วยเจ๋งยังเป็นผู้ที่เชื่อฟังคำสั่งสอนและเคารพแม่ของเขามาก แม้เขาจะมีความรักต่ออึ้งย้งอย่างมากมาย แต่ก่อนหน้านั้นเขาได้รับปากเจงกิสข่านจะแต่งงานกับหว่าจินและแม่ของเขาต้องการให้เขาแต่งงานกับหว่าจินเพียงผู้เดียว เขาเองไม่รู้จะทำอย่างไร จึงถามแม่ว่าหากพ่อยังมีชีวิตจะอย่างไรและจะขอเอาบิดาเป็นตัวอย่าง แสดงให้เห็นถึงความรักและเชื่อฟังต่อบิดามารดา

สำหรับเอี้ยก้วยนั้นเขาสูญเสียพ่อและแม่ตั้งแต่ยังเล็ก แต่ก็มีก๊วยเจ๋งและอึ้งย้งเป็นเสมือนพ่อแม่แท้ๆ แม้นใจของเอี้ยก้วยจะนึกกลางแกลงใจต่อสิ่งที่อึ้งย้งปฏิบัติต่อเขาด้วยความลำเอียง แต่เอี้ยก้วยก็ไม่เคยปฏิบัติไม่ดีต่ออึ้งย้ง อีกทั้งยังคอยช่วยเหลือ ตอบแทนบุญคุณ ซึ่งแสดงออกถึงความกตัญญูที่เลียดูและสั่งสอนเขาเสมอมา เอี้ยก้วยที่ตอนหลังพบว่าทั้งสองเป็นสาเหตุที่ทำให้พ่อแม่ของเขาต้องตาย คิดจะฆ่าก๊วยเจ๋งเพื่อล้างแค้น แต่เพราะความเมตตาของก๊วยเจ๋งที่ปฏิบัติต่อเอี้ยก้วยเสมือนลูกแท้ๆเสมอมา เขาจึงสำนึกบุญคุณ ไม่สามารถลงมือได้และยังช่วยก๊วยเจ๋งต่อสู้กับพวกมอญโกลจนสามารถฆ่าเจงกิสข่านได้

เดียบก็ก็สูญเสียพ่อแม่ตั้งแต่ยังเล็ก แต่เขาเองก็มี เจียซุ่น ราชสีห์ขนทองเป็น พ่อบุญธรรม

เดียบอกี้ก็เป็นผู้ที่แสดงออกถึงความกตัญญูต่อพ่อบุญธรรมของเขาอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นตอนที่เจิชุ่นถูกขังอยู่ที่เกาะอสรพิษ เขาเองก็ตามไปช่วย ครั้งที่เจิชุ่นออกปากให้เขาแต่งงานกับจิวจื่อเยาะ เขาก็เชื่อฟังและทำตาม แต่เมื่อเจิชุ่นถูกจับตัวไปที่เส้าหลิน เตียวเมียงที่ยื่นคำขาดหากต้องการช่วยเหลือพ่อบุญธรรมของเขาต้องล้มเลิกงานแต่งงานกับจิวจื่อเยาะ เดียบอกี้ก็ยอมตกลงแม้ว่าจะถูกจิวจื่อเยาะตัดความสัมพันธ์ แต่ความกตัญญูอยู่ยอมนมาก่อนความรัก เดียบอกี้ก็ตามไปช่วยเจิชุ่นแม้ว่าจะต้องต่อสู้กับอาวุธผู้ฝีมือสูงส่งทั้งสามแห่งเส้าหลิน เราจะเห็นได้ว่าเดียบอกี้แสดงออกถึงความกตัญญูที่มีต่อพ่อบุญธรรมของเขาเสมอ

2.) ความสัมพันธ์ระหว่างญาติพี่น้อง

ความรัก ความสามัคคีระหว่างพี่น้อง ขงจื้อกล่าวว่าสายเลือดที่สนิทชิดเชื้อที่สุด คือ พี่น้อง พ่อของเขากับเอี้ยกิมทั้งสองสาบานเป็นพี่น้องกัน ทำให้เอี้ยกั้งและก๊วยเจ๋งกลายเป็นพี่น้องร่วมสาบานกันตั้งแต่ยังไม่เกิด แม้จะไม่ได้เกิดมาจากบิดามารดาเดียวกันแต่ก๊วยเจ๋งก็ยึดถือเอี้ยกั้งเป็นเหมือนน้องชายที่แท้จริง ก๊วยเจ๋งนั้นเป็นพี่ที่มีความรักความห่วงใยต่อเอี้ยกั้งอย่างจริงใจ ไม่เคยถือโกรธเรื่องที่เอี้ยกั้งเคยทำร้ายตนเอง ไม่เคยอิจฉาริษยาที่ตอนแรกเอี้ยกั้งมีพ่อแม่ครบสมบูรณ์ ทั้งยังเชื่อใจและในอกัยเอี้ยกั้งเสมอ ก๊วยเจ๋งคอยช่วยเหลือเอี้ยกั้งทุกอย่างที่เขาสามารถทำได้ ในตอนที่ก๊วยเจ๋งเสียใจอย่างมากที่เอี้ยกั้งตาย เมื่อพบกับมกเนี่ยมชื้ออิก และรู้ว่านางได้คลอดบุตรชายและให้ก๊วยเจ๋งเป็นคนตั้งชื่อ ก๊วยเจ๋งนึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนกับเอี้ยกั้งรู้สึกผิดที่ไม่ได้ทำหน้าที่ในฐานะพี่ให้ดีพอจึงตั้งชื่อเด็กว่า “เอี้ยก๊วย” ซึ่งให้หวังเด็กคนนี้จะจักแก้ไขข้อผิดพลาดของตนจะได้ไม่พบจุดจบเช่นเอี้ยกั้ง

เอี้ยก๊วยไม่มีพี่น้องที่แท้จริง พ่อแม่เขาตายตั้งแต่เขายังเด็ก แต่เขาก็เห็นลูกของก๊วยเจ๋งและอึ้งย้งเป็นเหมือนพี่น้องของเขา แม้ว่าเอี้ยก๊วยและก๊วยพู่จะไม่ค่อยถูกกันมาตั้งแต่เล็ก แต่เมื่อก๊วยพู่ถูกกิมคุ้นจับตัวไป เอี้ยก๊วยก็ตามไปช่วย แม้ว่าในภายหลังเขาจะถูกก๊วยพู่ตัดแขนขาดก็ตาม เช่นเดียวกันกับตอนที่ก๊วยเซียง ลูกสาวคนรองของก๊วยเจ๋ง ถูกกิมคุ้นลักพาตัว เอี้ยก๊วยก็ตามไปช่วยอีกเช่นกัน

ส่วนเดียบอกี้ก็ไม่มีพี่น้อง รวมถึงพี่น้องร่วมสาบาน แต่ก็มีสาวใช้เสี่ยวเจียว ที่เดียบอกี้เห็นเหมือนน้องสาว เขาเอ็นดูและปฏิบัติอ่อนางอย่างดี คอยช่วยเหลือเวลาที่นางถูกทำร้าย และมอบสิ่งที่ดีให้นางอยู่เสมอ เช่นเมื่อครั้งที่เขาได้ป้อนปอกหมจากเตียวเมียง เมื่อพบว่ามันสวยประณีตก็มอบให้กับเสี่ยวเจียวทันที

3.) ความสัมพันธ์ระหว่างสามภรรยา

คือสามีต้องซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ทั้งคู่ต้องมีความรักต่อกันและปฏิบัติต่อกันอย่างถูกต้อง

ก๊วยเจ๋งเมื่อพูดถึงความรักแล้ว เขาเป็นผู้ตามมากกว่าผู้นำ มีความเคารพและเกรงใจต่อภรรยาเสมอ เรื่องส่วนใหญ่ก๊วยเจ๋งประสบความสำเร็จได้นั้นเพราะมีอึ้งย้งเป็นผู้คอยสนับสนุน ก๊วยเจ๋งมีนั่นซื่อสัตย์ต่ออึ้งย้งเสมอ แม้เคยมีเหตุการณ์ที่ทำให้ทั้งสองต้องพลัดพลาดไม่ได้เป็นคนรักกันอีก เพราะพันธะหมั้นหมายกับหว่าเจินแต่ภายในใจของก๊วยเจ๋งนั้น มีความรักให้แก่อึ้งย้งเพียงคนเดียว

เอี้ยก้วยเป็นผู้มีความโดดเด่นทางด้านความรักมากที่สุด จนพูดได้ว่าเขาเป็นผู้ชายในฝันของผู้หญิงทุกคน เอี้ยก้วยเป็นคนที่รักเดียวใจเดียวและมีความรักที่มากมายแสดงออกต่อคนที่เขารักนั้นคือ เชี่ยวเหล่งหนึ่ง แม้ว่าตอนแรกเขาจะไม่เข้าใจความรู้สึกของตัวเองว่ามันความรัก แต่เมื่อต้องแยกจากเชียวเหล่งหนึ่ง เขาก็พบว่าเขารักนางมากเพียงใด เอี้ยก้วยออกตามหาและทำทุกอย่างเพื่อเชียวเหล่งหนึ่ง ถึงแม้ว่าทุกคนจะบอกว่าเขากับเชียวเหล่งหนึ่งจะไม่สามารถรักกันได้เป็นสามีภรรยากันได้ เพราะเป็นศิษย์อาจารย์กัน แม้จะถูกทุกคนประณามแต่เอี้ยก้วยกลับไม่สนใจ เขาเชื่อมั่นและยึดมั่นในความรักของเขา เขากล้าบอกทุกคนว่าเชียวเหล่งหนึ่งเป็นภรรยาของเขา ถึงมันจะผิดต่อจารีตประเพณี ขนบธรรมเนียมของคนสมัยนั้นก็ตาม อีกสิ่งหนึ่งที่แสดงให้เราได้เห็นถึงความรักที่ซื่อสัตย์ของเอี้ยก้วยคือ ทั้งเอี้ยก้วยและเชียวเหล่งหนึ่งถูกพิษดอกกรัก แต่เอี้ยก้วยไม่ยอมกินยารักษาใดใด เมื่อรู้ว่าเชียวเหล่งหนึ่งโดนพิษแทรกซ้อนหลายอย่างจนไม่สามารถรักษาให้หายได้ เขายอมตายไปกับนาง ไม่ยอมกินยารักษาที่อึ้งย้งหามาให้ จนเชียวเหล่งหนึ่งต้องโคดหน้าผาและบอกแก่เอี้ยก้วยว่าจะมาพบกันอีกสิบหกปี เอี้ยก้วยจึงจะมีกำลังใจมีชีวิตอยู่ต่อ เพื่อรอคอยให้ได้เจอกับเชียวเหล่งหนึ่งอีกครั้ง แต่เมื่อถึงวันนัดพบ ไม่พบกับเชียวเหล่งหนึ่ง เอี้ยก้วยก็เสียใจจนผมกลายเป็นสีขาวทั้งหัวในพริบตา เขายอม โคดหน้าผาตายตามนางลงไป จึงพบว่านางยังไม่ตาย เอี้ยก้วยซึ่งแท้จริงแล้วเป็นคนที่อยู่ในสังคมสุดท้ายก็ยอมเปลี่ยนตัวเองเพื่อคนรัก แยกตัวออกไปอยู่ในสุสาน โบราณกับเชียวเหล่งหนึ่งเพียงสองคน

เตียบ่อกี้ เป็นตัวละครที่ถูกกำหนดให้มีความวุ่นวายในความรักอย่างมาก เขามีผู้หญิงที่เขามาเกี่ยวพันในเวลาเดียวกันถึงสี่คน นั่นคือ เตียวเมียง จิวจื่อเยาะ เตียวเจี้ยว และจิวอี้ ก็อบตลอดทั้งเรื่องเตียบ่อกี้ไม่แน่ใจในความรู้สึกของตนเอง ว่าเขารักใคร่มากที่สุด โลด เล กลับไปกลับมามากที่สุดระหว่างเตียวเมียงและจิวจื่อเยาะ แต่ในตอนจบพอบุญกรรมของเขา เจ็บชุนพูดให้เขาได้คิดประโยชน์หนึ่งว่า แม่น้ำกว้างใหญ่ ขอดักซ่อนเตียว คือให้เขารู้จักถึงความพอดี ไม่โลภมาก เขาก็สารภาพกับจิวจื่อเยาะในวันต่อมาว่า เขาเองเคยคิดว่าถ้าได้อยู่กับนางทั้งสี่คนตลอดไปนั้น คงมีความสุขมาก แต่ก็ตอนนี้เขาใจแล้วว่ามันไม่ยุติธรรม และเข้าใจความรู้สึกตัวเองแล้วว่า กับเตียว

เจียนั้นเขารู้สึกกับนางเหมือนน้องสาว ส่วนจิวอี้เขารู้สึกสงสารนาง กับจิวจื่อเยาะเพียงแค่นับถือ นางเท่านั้น แต่กับเตี่ยวเมียงเขารักนางด้วยใจจริง ชีวิตจะขาดนางไม่ได้ ตลอดมานั้นเตี่ยวก็อาจถือเป็นคนรักที่ไม่ซื่อสัตย์ เพราะโลเลใจ มีความรู้สึกรักอารวให้แก่ผู้หญิงหลายคน แต่ในตอนจบเตี่ยวบ่อก็ยอมสละตำแหน่งหัวหน้าพรรคและรวมถึงตำแหน่งฮ่องเต้ เพื่อให้ได้ใช้ชีวิตที่มีความสุขกับเตี่ยวเมียง ฉะนั้นนี่ก็แสดงออกถึงความรักและให้เกียรติที่มีต่อคนรักของเขาได้อย่างดีและถูกต้องเช่นกัน

4.) ความสัมพันธ์ระหว่างมิตรสหาย

นั่นคือความจริงใจและความปรารถนาดีที่เพื่อนควรมีให้แก่กัน ก๊วยเจ๋งนั้นมีเซลุย ลูกชายของเจงกิสข่านเป็นมิตรสหายมาตั้งแต่เด็ก สำหรับก๊วยเจ๋งแล้วเขาไม่เคยคิดร้ายกับคนอื่น ยิ่งกับเพื่อนของเขาด้วยแล้ว เมื่อก๊วยเจ๋งรู้ว่าเซลุยกับพวกมองโกลเดินทางมาจางหยวนเพื่อสืบข่าวของเขาให้แก่หวาเจิน จนถูกพวกกิมจับตัวไป เขาก็รีบเข้าไปช่วยเหลือในทันที แม่ในตอนที่แม่ของก๊วยเจ๋งจะฆ่าตัวตายเพราะไม่ต้องการให้ก๊วยเจ๋งสับสนจนทรยศต่อแผ่นดินจีน แล้วช่วยเจงกิสข่านตีเซลุย ก๊วยเจ๋งกำลังจะฝังศพของแม่ด้วยความ โศกเศร้า เซลุยที่ตามมาเห็นดังนั้นจึงรีบจะเข้ามาช่วยพร้อมกล่าวว่า เขาเองก็เสียใจที่เรื่องเป็นเช่นนี้ การเมืองอาจทำให้เขาทั้งสองคนอยู่คนละฝั่ง แต่สำหรับความเป็นเพื่อน เซลุยยังเห็นก๊วยเจ๋งเป็นเพื่อนเสมอ ก๊วยเจ๋งได้ฟังดังนั้นจึงได้เข้าใจถึงมิตรภาพที่ลึกซึ้งที่เขาและเซลุยมีต่อกัน

ตอนโตนั้นเอี้ยก้วยมีเพื่อนมากมาย ต่างจากตอนที่เขายังเด็ก เพราะเอี้ยก้วยเป็นคนร่าเริง และชอบช่วยเหลือคนอื่น ๆ หนึ่งในเพื่อนของเอี้ยก้วยนั่นคือพินกอินทรี ที่ช่วยเอี้ยก้วยเอาไว้ หลังจากตอนที่เขาถูกก๊วยฟู้ตัดแขนอาการแย่มากตายซ้ำร้ายยังกำลังจะถูกงูพิษรุมกัด พินกอินทรีไม่เพียงช่วยเหลือ รักษาเอี้ยก้วย แต่ยังสอนวิชาและพาเอี้ยก้วยไปพบดาบในตำนานอีกด้วย เอี้ยก้วยซาบซึ้งในมิตรภาพที่พินกอินทรีมอบให้ แม้ว่าพินกอินทรีจะไม่ใช่มนุษย์แต่กลับมีความจริงใจให้เขาอย่างแท้จริง ตลอดเวลาสิบหกปีที่เขารอพบเซี่ยวเหล่งนี้ เอี้ยก้วยจึงอยู่กับพินกอินทรีคอยช่วยเหลือคนตลอด มิตรภาพที่ดีนี้เอี้ยก้วยเห็นว่าต่างจากมนุษย์ด้วยกันมาก เช่นสองพี่น้องเซวี่ที่ไม่ชอบเอี้ยก้วยตั้งแต่เด็กจนโต และคอยอิจฉาที่เอี้ยก้วยเป็นคนสำคัญของก๊วยเจ๋งและก๊วยฟู้ก็ดูเหมือนจะมีใจให้

สำหรับเตี่ยวบ่อก็เขาได้ช่วยเหลือคนมากมาย แต่ก็ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันเขกเช่นเพื่อน แต่เขาก็ได้แสดงออกถึงน้ำใจและมิตรภาพในเหตุการณ์หนึ่งกับเตี่ยวเมียงว่า หากเตี่ยวเมียงต้องการเขาจะคอยช่วยเหลือนางให้ฐานะเพื่อนเสมอ แม้เรื่องของบ้านเมืองจะทำให้เขาและนางอยู่คนละฝ่าย แต่นางก็ยังเป็นเพื่อนสำหรับเขาเสมอ สามารถไปขี้อ้ำล่าสัตว์ด้วยกันได้ สามารถไปดื่มนมแพะที่บ้าน

ของนางได้เสมอห่านางต้องการ สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงความจริงใจของเตียบอกี้ที่ไม่ว่าทั้งสองจะมี ภาระหน้าที่แตกต่างกันอย่างไร แต่สำหรับเขาแล้วความเป็นเพื่อนจะยังคงอยู่เสมอ

5.) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและผู้ใต้ปกครอง

ประกอบด้วยความเมตตา สุจริตและ จงรักภักดี จะว่าไปแล้ว มังกรหยกทั้งสามภาคนั้นต่าง นำเสนอข้อคิดที่สำคัญที่สุดคือการจงรักภักดีและรักในบ้านเกิดเมืองนอนของตนเอง ก๊วยเจ๋งที่แม่จะ ได้เกิดและเติบโตในจงหยวนแต่เขาก็มีความรักในชาติอย่างแรงกล้าตามรอยบิดาของเขา ไม่ยอม ช่วยเจงกิสข่านทำศึกกับซ่ง และได้กลายเป็นแม่ทัพคอยช่วยซ่งทำศึกกับพวกมองโกลอย่างเต็ม ความสามารถ เขาเป็นคนที่เสียสละอย่างแท้จริงเห็นเรื่องของชาติบ้านเมืองมาก่อนเรื่องของ ตนเอง

เอี้ยก้วยแม่เขาจะมีความคิดเห็นแตกต่างจากกฎระเบียบ จาริตและขนบประเพณีของคนใน สังคมแต่ความรักภักดีของชาตินั้นกลับมีมากมาย เขาคือผู้ที่สามารถฆ่ากิมลุนและเจงกิสข่าน ช่วยก๊วยเจ๋งทำศึกสู้รบกับมองโกลจนได้รับชัยชนะ และ ทำให้ซ่งกลับมาสงบสุขอีกครั้ง

เตียบอกี้ตั้งแต่ต้นเรื่องเราก็จะพบเสมอว่า เตียบอกี้ไม่ยอมตกเป็นฝ่ายเดียวกับพวกมองโกล เขานั้นทำศึกและสู้รบกับพวกมองโกลที่กลั่นแกล้งชาวซ่งอยู่เสมอ อีกทั้งเตียบอกี้ยังเป็นคนไม่เห็นแก่ ตัว ท้ายที่สุดแล้วยอมมอบตำแหน่งว่าที่ฮ่องเต้ให้แก่จูมวงเจีย อีกทั้งยังมอบกระบี่และตำราพิชัย สงครามงักซุย เพื่อให้จูมวงเจียปกครองบ้านเมืองให้ประชาชนทุกคนอยู่อย่างสงบร่มเย็น

3.2 วิจัยผ่านแนวคิดทางปรัชญา ของ ลัทธิเต๋า

ตามหลักการกระทำโดยไม่กระทำ

นั่นคือการกระทำสิ่งนั้นไปตามธรรมชาติ หรือการกระทำตามหน้าที่โดยไม่หวังผลของการ กระทำนั้น จะเห็นได้ว่าหลักการนี้คล้ายคลึงกับหลักการของปรัชญาขงจื้อ ในด้านของความชอบ ธรรมและบัญญัติสวรรค์ ที่มุ่งเน้นให้ทำสิ่งที่ควรทำโดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนและผลประโยชน์ ของตนเองอีกทั้งอีกสอนให้กระทำสิ่งใดให้ทำอย่างเต็มกำลังสุดความสามารถ ทั้งก๊วยเจ๋ง เอี้ยก้วย และเตียบอกี้้นนอกจากเหตุการณ์ที่ยกตัวอย่างมาประกอบในเนื้อหาของปรัชญาขงจื้อแล้วกัน จะ เห็นได้ชัดเจนว่าลักษณะนิสัยของตัวละครทั้งสามต่างเป็นบุคคลที่ทำเพื่อคนอื่น ช่วยเหลือและเห็น ใจผู้อื่น โดยจริงใจ ไม่หวังผลประโยชน์หรือทวงถามบุญคุณในภายหลัง

ก๊วยเจ๋งที่ปกป้องบ้านเมืองโดยไม่คำนึงถึงเรื่องส่วนตัว หากการเสียสละของเขาและคนใน ครอบครัวสามารถช่วยเหลือประเทศชาติได้เขาก็ยินดีทำโดยไม่ลังเลใจ

เอี้ยก้วยที่คอยช่วยเหลือคนอื่น โดยใส่หน้ากากไม่เปิดเผยตัวตน ย่อมแสดงให้เห็น ได้อย่างชัดเจนว่าเขาไม่ต้องการผลตอบแทนใดใด แต่ทำทุกอย่างด้วยความจริงใจ

เดียบอกก็ที่ยอมสละตำแหน่งฮ่องเต้ให้แก่คนอื่นที่เขาเห็นสมควรว่าสามารถจะดูแลบ้านเมือง และประชาชนให้มีความสุขสงบได้ย่อมแสดงให้เห็นว่าเขากระทำทุกอย่างไปตามหน้าที่และธรรมชาติในการจงรักภักดีและความรักที่มีต่อชาติบ้านเมือง โดยไม่หวังยศตำแหน่งใดใด

ตามหลักคุณธรรม 3 ประการ

1.) การมีความรักช่วยทำให้เรากล้าหาญ

ความรักในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเพียงความรักแบบผู้ชายเพียงอย่างเดียว แต่ยังหมายถึงความรักความกตัญญูต่อพ่อแม่ ความรักเคารพเทิดทูนในตัวศิษย์ที่มีต่ออาจารย์ ความจงรักภักดีต่อแผ่นดิน ความรักนี้ต่างคล้ายคลึงกับหลักจริยธรรมทางสังคมของปรัชญาลัทธิขงจื้อ เพราะหากเรามีความรักให้ผู้อื่น ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความรักและความจริงใจ คุณธรรมย่อมเกิดขึ้น

ก๊วยเจ๋งที่กตัญญูต่อบิดามารดา ไม่ล้มเลิกที่จะล้างแค้นที่บิดาถูกฆ่าอย่างไม่ยุติธรรม และเชื่อฟังคำสั่งสอนของมารดาเสมอ อีกทั้งยังเป็นศิษย์ที่เคารพเทิดทูนอาจารย์ ในขณะที่อั้งซิกกงถูกพิษจนทำให้สูญเสียวรยุทธ์ ก๊วยเจ๋งก็ดูแลอาจารย์ของเขาอย่างดีและพยายามอย่างเต็มที่เพื่อหาหนทางรักษาอาจารย์จนสามารถหายกลับมาเป็นดังเดิม

เอี้ยก้วยที่ไม่ว่าต่อให้พบเจอกับความยากลำบากและอันตรายมากแค่ไหน เขาก็พร้อมจะทำเพื่อความรักที่มีให้กับเซียวเหล่งนึ่ง ผู้ที่เป็นทั้งคนรักและอาจารย์ของเขา ความรักของเขาลึกซึ้งและแนบแน่นจริงใจ แม้ต้องรอถึงสิบหกปีถึงจะพบเจอกันอีกครั้งแต่เอี้ยก้วยก็อดทนเฝ้าคอย และยังคงยึดมั่นต่อนางเพียงผู้เดียว

เดียบอกก็ เขานั้นเป็นผู้กตัญญูต่อพ่อบุญธรรมของเขาอย่างมาก แม้ว่าในสายตาของคนอื่นๆ พ่อเขาจะเคยเป็นคนเลว ที่ก่อความวุ่นวายและทำร้ายผู้คนไปทั่ว แต่สำหรับเขาความรักเคารพที่มีต่อบิดาไม่เคยลดเลือน ซ้ำยังพยายามแก้ไขช่วยบิดาเปิดเผยความจริงที่ถูกได้ซื้ออั้งจิงกั้นแก๊งเมืองหลัง และเขายังคอยตามไปช่วยเหลือพ่อบุญธรรมของเขาเสมอ ไม่ว่าจะต้องพบเจอหรือต่อสู้กับใครก็ตาม

2.) การทำแต่พอควรจะทำให้เราเป็นคนมีจิตใจกว้างขวาง

คือต้องการให้มนุษย์มีรูปแบบที่เรียบง่ายในการดำรงชีวิตไม่เน้นความเป็นวัตถุนิยม แต่ส่งเสริมทางด้านจิตวิญญาณและให้คุณค่าของชีวิต

ตัวละครเอกทั้งสามคนมีลักษณะนิสัยที่ไม่เน้นดำรงชีวิตในความฟุ้งเฟ้อตามสังคมอยู่แล้ว ต่างคนต่างพอใจในตนเอง ไม่กระทำเพื่อหวังในสิ่งที่มีค่า ทั้งวัตถุนิยมและลาภยศบรรดาศักดิ์

ก๊วยเจ๋งรับตำแหน่งหน้าแม่ทัพเพราะต้องการปกป้องบ้านเมือง เขาทำไปตามหน้าที่หากไม่มีตำแหน่งเขาก็จะยังคงทำเช่นเดิม เช่นเดียวกับเอี้ยก้วยที่สนใจสายตาของสังคมที่จะมองว่าเขาเป็นอย่างไร จะให้เขาเป็นอย่างไร เขาเพียงชื่นชอบที่จะท่องเที่ยวไปในโลกกว้าง พบเจอผู้คนมากมาย ไปตามสถานที่ต่างๆ แต่ไม่ยึดถือและหลงใหลไปตามสิ่งต่างๆ ในสังคม

ส่วนในเตี้ยบ่อกี้ นั้น แม้ในยุคของเขาชาวยุทธทุกคนจะทุกอย่างเพื่อให้ได้ครอบครองดาบสยบมังกรและกระบี่สวรรค์ แต่เตี้ยบ่อกี้ไม่ได้หลงใหลไปในวัตถุนิยมนี้เลย เขาไม่เคยต้องการครอบครองกระบี่และดาบ ภายหลังถึงเขาจะได้เป็นผู้ครองกระบี่และตำราพิชัยสงครามที่อยู่ในกระบี่และดาบก็ตาม แต่เขาก็สามารถยกมันให้กับคนอื่นที่จะประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้มากกว่าโดยไม่มีมียึดติดแม้แต่น้อย

3.) การไม่เป็นเอกในโลกร ทำให้เรารู้จักเป็นผู้ตามที่ดี

ความรู้จักพอใจในตนเองไม่ต้องการเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด หรือต้องการให้ในยศบรรดาศักดิ์ต่างๆ

ก๊วยเจ๋งที่กล่าวอย่างชัดเจนอยู่แล้วว่าเขาไม่ต้องการที่จะประลองเพื่อหาเจ้าแห่งยุทธภพ เขาไม่ต้องการตำแหน่งนั้นและไม่เคยสนใจมันเลย ก๊วยเจ๋งเป็นคนซื่อ จริงใจ และไม่มักใหญ่ใฝ่สูง แม้เขาจะมีฝีมือเก่งกาจมากที่สุดคนหนึ่ง แต่เขายินดีอยู่ภายใต้เงาของอาจารย์อั้งชิกกงและพ่อตา อึ้งเอี๊ยะเซีย นับถือท่านทั้งสองให้เป็นผู้อาวุโสที่ยิ่งใหญ่และมีความสามารถมากกว่า

ส่วนเอี้ยก้วย เขามีความเป็นตัวของตัวเองสูง แตกต่างจากตัวละครอื่นๆ ซึ่งเขาอาจจะได้รับนิสัยที่ไม่ยินดียินร้ายต่อผู้อื่นนี้มาจากเซียวเหล่งนึ่งซึ่งที่อยู่แต่ในสุสานโบราณ และ สุสานโบราณก็เดินตามแบบวิถีเต๋าที่มุ่งเน้นควบคุมอารมณ์ทางจิตใจ ตลอดจนความนึกคิดของการกระทำ นางจึงเป็นคนที่ไม่ค่อยยิ้ม ไม่ค่อยหัวเราะ ไม่ดีใจ ไม่เสียใจ เพราะการละทิ้งความรู้สึกทั้งปวง เขาหาธรรมชาติ สุดท้ายทั้งนางและเอี้ยก้วยก็กลับไปใช้ชีวิตในสุสานโบราณไม่ยุ่งเกี่ยวกับทางโลกและสังคมใดได้อีก

เตียบ่อกี้ก็เป็นคนชื่อเช่นเดียวกับก๊วยเจ๋ง แต่เขาเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถและฉลาด ตั้งแต่เด็ก เขาคอยช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังถึงผลตอบแทน และตำแหน่งใดใด ในตอนสุดท้ายแม่เขาจะเป็นผู้ที่มีความสามารถเก่งกาจที่สุด ครอบครองอาวุธที่ดีที่สุด แต่เขาก็สละทิ้งทุกอย่าง ท่องเที่ยวไปตามธรรมชาติขอเป็นเพียงคนธรรมดา กับคนรักของเขาก็เพียงพอแล้ว

ตามหลักการดำเนินชีวิต

ให้เราดำเนินชีวิตอย่างเฉลียวฉลาด ชีวิตจึงจะยั่งยืนราบรื่นร่มเย็น ใช้ชีวิตให้เป็นไปอย่างเรียบง่ายตามธรรมชาติ อย่าไปค้ำคั้น ฝืนธรรมชาติ เพราะการฝืนธรรมชาติ นั้น มีแต่จะประสบทุกข์ คนเราควรรักสงบ รักสันโดษ และรู้จักตนเอง เอาชนะตนเองให้ได้

เอี้ยก้วยและเตียบ่อกี้เป็นผู้ที่มีลักษณะการดำเนินชีวิตตามหลักการ ดำเนินชีวิตของเต๋าในข้อนี้ คือสุดท้ายทั้งสองต่างหลีกหนีชีวิตที่วุ่นวายในสังคม กลับไปอยู่กับธรรมชาติ ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย รักสันโดษและความสงบ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องใดได้อีก

3.3 วิจัยผ่านแนวความคิดของศาสนาพุทธ

หลักธรรมคำสอนของพุทธนั้นมีความคล้ายคลึงกับเต๋า นั่นคือมุ่งเน้นการบำเพ็ญเพียรสำเร็จมรรคผลเป็นการนิพพาน แต่ในแนวทางเต๋านั้นบรรลุสำเร็จเป็นพรตเป็นเซียน คนเราถือกำเนิดมาความจริงไม่มีประการใดทั้งสิ้นล้วนถือธรรมชาติเป็นผู้สร้างและเป็นผู้ให้หลักการนี้ความจริงเป็นทั้งพุทธและเต๋า

หลักธรรมหรือจริยธรรมขั้นพื้นฐานของนิกายสุขาวดี

นิกายในศาสนาพุทธแบบจีน ที่ชาวจีนปฏิรูปขึ้นมาใหม่เพื่อปรับให้สอดคล้องวิถีชีวิตของคนจีน แต่เนื่องจากตัวละครทั้งสามมิได้รับถือศาสนาพุทธ ผู้วิจัยจึงขอวิเคราะห์ในข้อ 1-4 เท่านั้น

1.) กตัญญูต่เวทีย

จะดูว่าคนๆนั้นเป็นคนดีหรือไม่ ต้องดูที่ “ความกตัญญูรู้คุณ” ความกตัญญูจึงเป็นเครื่องหมายของคนดี แม้จะคิดว่าหลักการข้อนี้เหมือนกันกับในหลักการของขงจื้อและเต๋าที่ล้วนให้ความสำคัญกับความกตัญญูเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ในศาสนาพุทธยังกล่าวอีกว่าแม้จะปฏิบัติธรรมมากศึกษามากก็ยังถือเป็นผู้บกพร่อง คุณธรรมค้างพร้อยเพราะเพียงมนุษยธรรมยังปฏิบัติไม่ได้

การวิจัยในหลักการนี้สามารถหาได้จากในเนื้อหาข้างต้นที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาก่อนแล้วถึงลักษณะนิสัยตามหลักความกตัญญูของตัวละครทั้งสามในลัทธิขงจื้อและเต๋า

2.) ความเคารพอ่อนน้อม

การที่เรามีความเคารพอ่อนน้อมถือเป็นมงคลอันสูงสุดประการหนึ่งของชีวิตคือการอ่อนน้อม อ่อนโยน ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ผู้ที่เราควรเคารพมีใครบ้าง 1.บิดา มารดา 2.ครูบาอาจารย์ 3.ผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโส ผู้ทรงคุณธรรม 4.พระมหากษัตริย์ ผู้ครองแผ่นดินโดยธรรม 5.พระรัตนตรัย

หลักการความเคารพอ่อนน้อมนี้คล้ายคลึงกับหลักการในลัทธิขงจื้อเรื่อง ความเห็นแก่ผู้อื่น ความรู้สึกผิดชอบ มนุษยธรรม ความสัมพันธ์ทั้งห้า และหลักการของเต๋า ได้แก่ การมีความรักช่วยทำให้เรากล้าหาญ

3.) ความกรุณาต่อสรรพสัตว์

ความกรุณาต่อสรรพสัตว์เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดในตัวของเอี้ยก้วย เพราะเขาได้ช่วยเหลือม้าที่ถูกเจ้าของเมียนตีทำร้ายอย่างทารุณ เขารู้สึกสงสารและคิดว่ามันต้องพบเจอกับชะตากรรมเดียวกันกับเขาจึงได้นำมันเดินทางไปด้วย โดยดูแลมันอย่าง

แต่สำหรับก๊วยเจ๋งนั้นอาจไม่มีความกรุณาต่อสัตว์ ตามความเห็นของผู้วิจัยจากเหตุการณ์ที่ต้องขึ้นไปบนภูเขาหิมะที่สูงมากจนไม่สามารถปีนขึ้นไปได้เอง เขาจึงให้ลูกน้อง ตัดขาของแพะและแกะเพื่อนำไปทำเป็นที่ยึดช่วยในการปีนขึ้นไป ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการทารุณต่อสัตว์ที่ทำไปเพื่อการกระทำของตนเองอย่างไร้ความกรุณา

4.) ปฏิบัติตามหลักกุศลกรรมบถ 10 ประการ

การไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่กล่าวเท็จ ไม่กล่าวส่อเสียด ไม่กล่าวคำเพื่อเจ้อ ไม่กล่าวคำหยาบ ไม่โลภอยากได้ของคนอื่น ไม่ปองร้ายคนอื่นและไม่เห็นผิดจากหลักธรรมที่ถูกต้อง

สำหรับก๊วยเจ๋งนั้นแม้เขาจะไม่ได้เป็นคนฆ่าสัตว์หรือลงมือตัดขาแพะและแกะเหล่านั้นแต่ก็ถือเป็นผู้สั่งการ ทำให้สัตว์เหล่านั้นได้รับความทุกข์ทรมาน

เอี้ยก้วยนั้นแม้ผิดประเพณีรักกับอาจารย์ แต่ในศาสนาพุทธนั้นการประพฤติผิดในกามคือการพรากเมียบ เป็นชู้กับผู้มีคู่หรือแต่งงานแล้ว

เตียบ่อกี่เองเคยปลอมตัวเป็นชาวบ้าน ขอไปอาศัยกับตาชายที่ปลูกผักส่งให้แก่วัดเส้าหลิน

เพื่อสืบข่าวของพ่อบุญธรรมของเขาที่ถูกกักขังอยู่ที่นั่น แม้เขาจะไม่ได้มีเจตนาร้ายแต่ถือเป็นการพูดเท็จเช่นกัน

สรุปผลการศึกษา

ภาพยนตร์โทรทัศน์กำลังภายในไม่เพียงเป็นเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของละครจีนที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมเท่านั้น หากยังสอดแทรกวัฒนธรรมจีนอยู่ในแทบทุกส่วนของเนื้อเรื่อง ในภาพยนตร์โทรทัศน์มังกรหยกทั้งสามภาคซึ่งมาจากผลงานของกิมย้งนั้น ถือเป็นละคร

กำลังภายในที่สอดแทรกความเป็นจีนเอาไว้อย่างมากมายจน สามารถกล่าวได้ว่าเป็นหนึ่งในมุม ทรัพย์สินของการถ่ายทอดวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และ ความคิดความเชื่อของคนจีนได้ อย่างชัดเจนและครบถ้วน

ตัวเอกของเรื่องในแต่ละภาคถูกนำมาถ่ายทอดผ่านลักษณะนิสัย ความคิดและการกระทำ เพื่อสื่อให้ผู้ชมเห็นและเข้าใจถึงสิ่งต่างๆที่หล่อหลอมรวมทำให้เกิดความจีนจีน ไม่ว่าจะเป็ศาสนา หลักที่เป็นรากฐานของจีน คือลัทธิขงจื้อและเต๋า และผสมผสานกลมกลืนนำเอาศาสนาพุทธเข้ามา ด้วย จากการผลวิจัยดังกล่าวทำให้เห็นว่าแท้จริงแล้ว หลักคำสอนของศาสนาทั้งสามที่ส่งผลต่อการ ดำเนินวิถีชีวิตของคนจีน ตลอดจนความคิด ความเชื่อ การปกครอง ทุกๆอย่างนั้น มีความคล้ายคลึง กันอย่างมากและเห็น ได้ชัดเจน นั่นคือเรื่องของ ความกตัญญู หลักคำสอนทั้งสามศาสนาต่างสอนว่า คุณธรรมหรือที่สิ่งมนุษย์ควรจะทำเป็นสิ่งแรกเพื่อให้ชีวิตมีความสุข ถูกต้องและเป็นคนดีได้นั้น คือ ความกตัญญู ซึ่งตัวละครเอกทั้งสามภาคมีความกตัญญูเป็นลักษณะนิสัยที่เด่นชัดมากที่สุด ความ กตัญญูที่มังกรหยกต้องการสื่อถึงนั้นไม่ใช่เพียงความกตัญญูต่อพ่อแม่ ที่คนจีนถือเป็นเรื่องที่สำคัญ ที่สุดในชีวิต แต่ยังรวมถึงความกตัญญูต่อแผ่นดินจีน การทำเพื่อชาติบ้านเมือง ควรอยู่ในสายเลือด ของชาวจีนทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในจีนแผ่นดินใหญ่หรือจีน ไต้หวันทะเลก็ตาม และรวมถึงการเคารพ ให้ เกียรติ และรู้จักทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น ทำเพื่อเห็นแก่ส่วนรวมและคนหมู่มากนั้น ก็ถูกถ่ายทอด ผ่านตัวละครเหล่านี้เช่นกัน

แม้ว่าสภาพสังคมจีนในปัจจุบันจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ขนบธรรมเนียม ประเพณีหลายอย่างไม่เป็นเช่นดั้งเดิม เช่นความรักระหว่างศิษย์และอาจารย์ของเอี้ยก้วยและเซียว เหล่งนึ่งกลายเป็นเรื่องที่สามารถยอมรับได้ของคนปัจจุบัน ต่างจากยุคสมัยในภาพยนตร์ แต่ความ กตัญญูต่อบิดามารดานั้นเป็นสิ่งที่คนจีนให้ความสำคัญไม่มีวันลดน้อยถอยลง

บรรณานุกรม

ต่อพงษ์ เสวตามร์. **เซ็งอรรถมังกรหยก 2**. กรุงเทพฯ : บ้านพระอาทิตย์, 2554.

ถาวร สิกขโกศล. **ศักดิ์จุดมังกรหยก**. กรุงเทพฯ : ก.ไก่, มปท.

เพชร สมุทวณิช. **ยุทธจักรสำราญ**. กรุงเทพฯ : บ้านพระอาทิตย์, 2554.

พระครูวินัยธรประจักษ์ จร.ตม.โม. **ศาสนาในโลกปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณ์ราช

วิทยาลัย, 2545

พิน ดอกบัว. ปวงปรัชญาจีน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.

เลียง เสถียรสุด. ประวัติวัฒนธรรมจีน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2516.

วนิดา ขำเขียว. ศาสนาเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : พรวนการพิมพ์, 2543.

วินัย สุกใส. ยุทธจักรขิงบัลลังก์มังกร. สงขลา : ประภาคาร, 2534.

หวางเฟิง. แลหลังประวัติศาสตร์จีน. เชียงใหม่ : เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์, 2547.